

Lovforslag nr. L 92. Fremsat den 24. februar 2005 af miljøministeren (Connie Hedegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v.¹⁾

(Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)

§ 1

I lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, (miljømålsloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår »13«.
2. § 2, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Miljøministeren er vanddistriktsmyndighed.«
3. § 2, stk. 4, affattes således:
»Miljøministeren kan fastsætte regler, der fraviger stk. 2 om antallet af internationale vanddistrikter.«
4. § 3, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanen og den kommunale handleplan og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan.«
5. I § 3, stk. 3, ændres »§§ 28-34« til: »§§ 28-31«.
6. § 4 affattes således:
»§ 4. Vandplanen skal være i overensstemmelse med del A i bilag 2 til loven.
Stk. 2. Enhver revision skal herudover være i overensstemmelse med del B i bilag 2 til loven.«
7. I § 9, stk. 1, ændres »Fødevarerministeriet« til: »Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender«.
8. § 9, stk. 2, og § 21, stk. 2, ophæves.
9. I § 22 udgår »og amtsrådet« to steder i stk. 1 og et sted i stk. 2.
10. I § 22, stk. 3, udgår »samt regler om opgavefordelingen mellem ministeren og amtsrådene«.
11. § 27, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Miljøministeren kan anmode kommunerne om oplysninger til brug for udarbejdelse af statusrapporten, herunder bestemme, i hvilken form oplysningerne skal indsendes.«
12. Efter § 27 indsættes efter overskriften »Statusrapport«:
»§ 27 a. Forud for udarbejdelse og revision af vandplanen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v.. Samtidig offentliggøres

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60 af 23. oktober 2000 (EF-Tidende nr. L 327 af 22.12.2000, s. 1) om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet).

resumé af basisanalysen, arbejdsprogram med tidsplan og udkast til oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.

Stk. 3. Ministeren sender det offentliggjorte materiale, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.«

13. § 28, stk. 1 affattes således:

»Miljøministeren udarbejder for hvert vanddistrikt en basisanalyse, jf. § 6, og en statusrapport, jf. § 27, samt forslag til:

- 1) Udpegning af drikkevandsforekomster, jf. § 8.
- 2) Udpegning af skaldyrvande, jf. § 9.
- 3) Arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplan, jf. § 5, nr. 2.
- 4) Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, jf. § 5, nr. 3.
- 5) Vandplan, jf. § 4.«

14. § 28, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Når et forslag er udarbejdet efter stk. 1, nr. 5, sender ministeren forslaget til berørte statslige, regionale og kommunale myndigheder, som kan fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen af foranstaltninger i det samlede indsatsprogram. Ministeren fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser.

Stk. 3. Ministeren vedtager et forslag til vandplan på baggrund af stk. 1 og 2.«

15. I § 29, stk. 1, ændres »§ 28, stk. 3 eller 4« til: »§ 28, stk. 3«, og »vanddistriktsmyndigheden« ændres to steder til: »miljøministeren«.

16. I § 29, stk. 3, ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Ministeren«.

17. § 29, stk. 4-6, affattes således:

»*Stk. 4.* Ministeren sender forslaget til vandplan til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 5. Efter udløbet af fristen, jf. stk. 3, vedtager ministeren de i § 28, stk. 1, nr. 1-5 nævnte forslag endeligt.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at de i § 28, stk. 1, nr. 1-5, nævnte forslag udleveres mod betaling.«

18. I § 31, stk. 3, udgår »kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder«.

19. I § 30, 1. pkt., ændres »det endelige forslag til vandplan« til: »vedtagelsen af den endelige vandplan«, og i 2. pkt., ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Miljøministeren.«

20. I § 30, 3. pkt., udgår »-34«.

21. I § 31, stk. 1 og 2, ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Miljøministeren«.

22. I § 31, stk. 1, 1. pkt., udgår »med de ændringer, der måtte følge af proceduren efter § 32 eller § 34, stk. 2«.

23. I § 31, stk. 2, ændres »miljøministeren og øvrige statslige og kommunale myndigheder« til: »kommunalbestyrelser, regionsråd og statslige myndigheder«.

24. *Overskriften* til kapitel 11 affattes således:

»*Kommunale handleplaner*«.

25. I *Kapitel 11* indsættes efter overskriften »Kommunale handleplaner«:

»§ 31 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan efter procedurerne i § 31 b-§ 31 e. Handleplanen skal nærmere redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogram vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 25, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for foranstaltninger, som er indeholdt i handleplanen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om handleplanens indhold.

§ 31 b. Kommunalbestyrelsen vedtager et forslag til en handleplan senest 6 måneder efter vandplanens offentliggørelse, jf. § 31, stk. 1, nr. 6. Kommunalbestyrelsen annoncerer forslaget offentligt og oplyser om fristen efter stk. 5. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen sender forslaget til handleplan, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forslaget til handleplan endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder at forslaget kan udleveres mod betaling.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod det i stk. 1 nævnte forslag.

§ 31 c. Kommunalbestyrelsen vedtager en handleplan senest 1 år efter vandplanens offentliggørelse.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med udarbejdelse af forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelse af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handleplan, skal procedurerne i §§ 31 a-31 b og 31 d-31 e følges og fristen i stk. 1 forlænges med 3 måneder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den endeligt vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender den vedtagne handleplan til miljøministeren.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt af handleplanerne.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 3, herunder at de endeligt vedtagne dokumenter kan udleveres mod betaling.

§ 31 d. Et forslag kan ikke vedtages, hvis andre berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 31 b, stk. 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser, jf. stk. 1 om den nærmere udformning af handleplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 31 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til handleplan inden udløbet af fristen efter § 31 b, stk. 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.«

26. §§ 32-34 ophæves.

27. I § 35, stk. 1, og i § 46, stk. 1, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

28. I § 35, stk. 1, ændres »amtsrådets« til: »miljøministerens og kommunalbestyrelsens« og som 2. pkt., indsættes: »Kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren«.

29. I § 35 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»*Stk. 4.* Miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse senest den 1. juli i året før den aktuelle budgetperiode det beløb, jf. stk. 1, som gebyret skal dække i kommunen«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

30. I § 36, stk. 2, ændres »amtsråd« til: »regionsråd«, og », Hovedstadens Udviklingsråd« udgår.

31. § 37, stk. 1, affattes således:

»Miljøministeren udarbejder en Natura 2000-plan for de internationale naturbeskyttelsesområder. Planen kan opdeles efter geografiske områder.«

32. Efter § 37 indsættes:

»**§ 37 a.** Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan, jf. §§ 46 a-46 e, til gennemførelse af Natura 2000-planen inden for kommunens geografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.«

33. § 38 og § 39, stk. 2, ophæves.

34. § 42 affattes således:

»**§ 42.** Indsatsprogrammet, der udarbejdes på grundlag af basisanalysen, foreliggende over-

vågningsdata og forslag m.v., jf. § 42 a, indeholder retningslinjer for kommunalbestyrelsernes handleplaner. Indsatsprogrammet kan indeholde konkrete forslag til handleplanerne.«

35. I kapitel 14 ændres overskriften »Natura 2000-planens tilvejebringelse« til: »Naturplanlægningens tilvejebringelse«.

36. Efter § 42 indsættes efter overskriften »Natura 2000-planens tilvejebringelse«, der bliver til »Naturplanlægningens tilvejebringelse:

»§ 42 a. Forud for udarbejdelse og revision af Natura 2000-planen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v. Samtidig offentliggøres resumé af basisanalysen.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.«

37. § 43, stk. 1, affattes således:

»Miljøministeren offentliggør ved annoncering et forslag til Natura 2000-plan. Ved annonceringen oplyser ministeren om indsigelsesfristen, jf. stk. 4. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.«

38. I § 43, stk. 3, ændres » miljøministeren og andre statslige« til: »statslige, regionale«, og 2. pkt., udgår.

39. I § 43, stk. 4, og § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »Amtsrådet« til: »Ministeren«.

40. § 44 ophæves.

41. I § 45, stk. 1, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

42. I § 45, stk. 2, 3. pkt., ændres »§§ 43 og 44« til: »§ 43«.

43. § 45, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Ministeren sørger efter udløbet af fristen i § 43, stk. 4, for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne Natura 2000-plan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Planen sendes samtidig til de regionale, kommunale og statslige myndigheder, hvis interesser berøres.«

44. I § 46, stk. 2, ændres »§§ 43-45« til: »§§ 43 og 45«.

45. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Den kommunale handleplan skal for nærmere afgrænsede lokaliteter, internationale naturbeskyttelsesområder eller naturtyper og arter indeholde:

- 1) Prioritering af kommunalbestyrelsens forventede forvaltningsindsats i planperioden.
- 2) Angivelse af mål og forventet effekt for de enkelte aktiviteter.
- 3) Forventede metoder og forvaltningstiltag, som kommunalbestyrelsen vil tage i anvendelse for at forbedre naturtilstanden eller fastholde gunstig bevaringsstatus.

Stk. 2. Handleplanen må ikke stride imod retningslinjer fastsat i en Natura 2000-plan.

Stk. 3. Handleplanen skal ikke omfatte offentligt ejede arealer, når der for sådanne arealer foreligger en plan for forvaltningsindsatsen, der er i overensstemmelse med de fastsatte mål for naturtilstanden. I disse tilfælde skal handleplanen ledsages af en beskrivelse af denne forvaltningsindsats.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre gennemførelse af en vedtaget handleplan.

Stk. 5. Miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om handleplanens indhold og tilvejebringelse.

§ 46 b. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 6 måneder efter Natura 2000-planens offentliggørelse, jf. § 45, stk. 3, eller offentliggørelse af en ændring efter § 46, stk. 2, et forslag til en handleplan, herunder ændring af handleplan. Kommunalbestyrelsen annoncerer forslaget offentligt og oplyser om fristen efter stk. 2. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod forslaget til handleplan.

§ 46 c. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 1 år efter Natura 2000-planens offentliggørelse den endelige handleplan.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med udarbejdelse af det endelige forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelse af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handle-

plan, skal procedurerne i §§ 46 a-46 b og 46 d-46 e følges og fristen i stk. 1 forlænges med 3 måneder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den endeligt vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender den vedtagne handleplan til miljøministeren.

§ 46 d. Et forslag til handleplan kan ikke vedtages, hvis andre berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 46 b, stk. 2. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser, jf. stk. 1, om den nærmere udformning af handleplanen for det konkrete Natura 2000-område, jf. § 46 a, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 46 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til handleplan inden udløbet af fristen efter § 46 b, stk. 2. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.«

46. § 47 affattes således:

»§ 47. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af Natura 2000-planen, kommunale handleplaner og forslag hertil, herunder om betaling for udlevering af dokumenter.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner og forslag hertil skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.«

47. § 48 affattes således:

»§ 48. Regionsråd, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af en vedtagen Natura 2000-plan, herunder vedtagne kommunale handleplaner.«

48. § 49 ophæves.

49. I § 51, stk. 1, udgår », amtsrådets, Hovedstadens Udviklingsråds«.

50. I § 51, stk. 3, ændres »59-67« til: »58 a-66«.

51. I § 52, stk. 1, udgår »og amtsrådet«, og i *stk. 2* ændres »amtsrådet« til: »ministeren«.

52. Efter § 52 indsættes i *kapitel 15*:

»§ 52 a. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen i havet af den enkelte kommunes kompetence.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om ændring af bilag 1 og 2 til loven.«

53. I § 53 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En endeligt vedtaget kommunal handleplan kan påklages til Miljøklagenævnet for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31 a-31 e.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

54. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

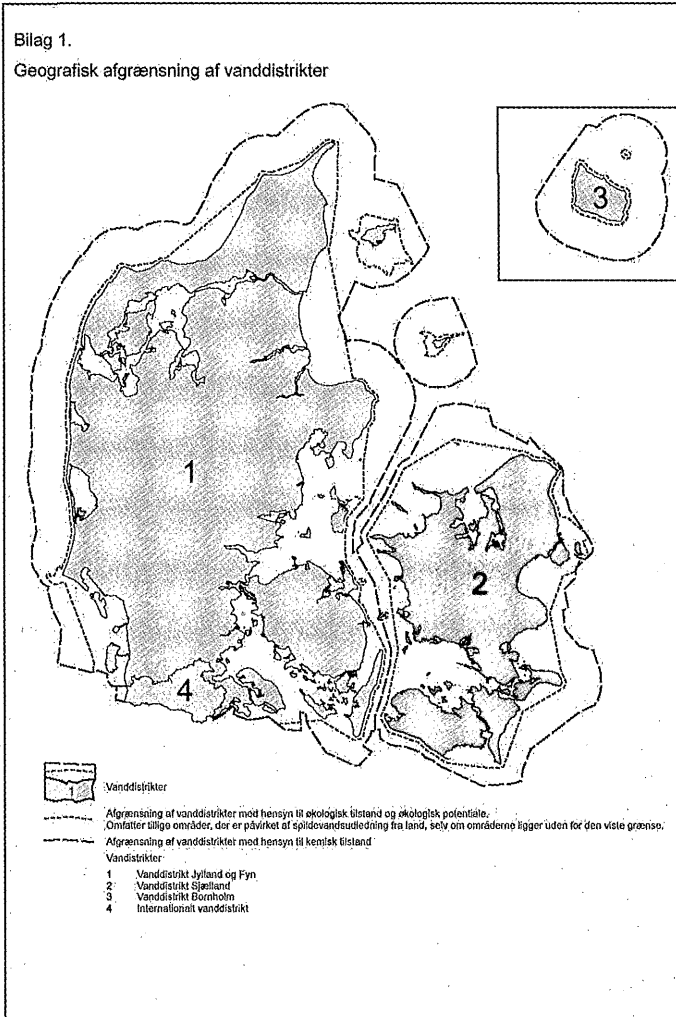
»*Stk. 2.* Afgørelser truffet efter § 46 c kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår handleplanens indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 46 a-46 e.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

55. I § 57 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet kan træffe afgørelse om at fravige fristerne i §§ 31 c og 46 c for så vidt angår hele eller dele af den kommunale handleplan i forbindelse med afgørelser truffet efter stk. 1.«

56. Bilag 1 affattes således:

57. Efter *bilag 1* indsættes som *bilag 2*:

BILAG 2

»VANDPLANER

A. Vandplanen skal indeholde følgende:

- 1) En sammenfatning af basisanalysen, jf. § 6. Sammenfatningen skal omfatte:
 - 1.1) En generel beskrivelse af vanddistriktets karakteristika:
 - a) for overfladevand:
 - i) kortlægning af vandområdernes beliggenhed og grænser
 - ii) kortlægning af typer af overfladevandområder i vandløbsoplande og de tilstødende kystvande
 - iii) identifikation af referenceforhold for de forskellige typer af overfladevandområder
 - b) for grundvand:
 - i) kortlægning af grundvandsforekomsternes beliggenhed og grænser.
 - 1.2) Et resumé af betydende belastninger og virkninger for overfladevandets og grundvandets tilstand fremkaldt af menneskelig aktivitet, herunder:
 - i) skøn over punktkildeforurening
 - ii) skøn over forurening fra diffuse kilder, herunder en oversigt over arealanvendelsen
 - iii) skøn over belastninger af vandets kvantitative tilstand, herunder indvinding
 - iv) analyse af menneskelige aktiviteters andre påvirkninger af vandets tilstand.
- 2) Oplysning om beliggenhed af de beskyttede områder, jf. § 7.
- 3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser.
- 4) Kort over oprettede overvågningsnet, jf. § 22.
- 5) Kort, der viser tilstanden for overfladevand (økologisk og kemisk), grundvand (kemisk og kvantitativ) og beskyttede områder, jf. § 22.
- 6) Miljømål for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, jf. § 10, herunder oplysninger om og begrundelser for de tilfælde, hvor der er fastsat strengere miljømål, jf. § 18, og mindre strenge miljømål, jf. §§ 16 og 17, hvor overfladevandområder er udpeget som kunstige eller stærkt modificerede, jf. § 15, samt hvor den i loven fastsatte tidsfrist er forlænget, jf. § 19.
- 7) Indsatsprogrammet, herunder den økonomiske analyse, der skal udarbejdes i forbindelse hermed, jf. § 25, og en sammenfatning af indsatsprogrammet, herunder angivelse af, hvordan miljømålene nås gennem programmet, samt på hvilket grundlag prioriteringen af målene og virkemidler til at opnå målene er foretaget.
 - 7.1. Et resumé af de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand.
 - 7.2. En rapport om, hvilke praktiske skridt og foranstaltninger, der er truffet for at anvende princippet om dækning af omkostningerne ved vandanvendelse.
 - 7.3. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i §§ 8 og 13.
 - 7.4. Et resumé af foranstaltningerne til kontrol med indvinding og opmagasinering af vand, herunder henvisning til registre og identifikation af tilfælde, hvor der er gjort undtagelser.
 - 7.5. Et resumé af de kontrolforanstaltninger, der er vedtaget for punktkildeudledninger og andre aktiviteter, der påvirker vandets tilstand, i overensstemmelse med § 25.
 - 7.6. Identifikation af tilfælde, hvor der er givet tilladelse til direkte udledning til grundvandet.
 - 7.7. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet vedrørende prioriterede stoffer.

Bilag til f. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

- 7.8. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller reducere virkningerne af forureningsuheld.
- 7.9. Et resumé af foranstaltningerne under § 25 for vandforekomster, hvor målene i kapitel 6 i loven ikke kan ventes opfyldt.
- 7.10. Nærmere oplysninger om, hvilke supplerende foranstaltninger der anses for nødvendige for at opfylde de opstillede miljømål.
- 7.11. Nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at undgå stigende forurening af marine vande.
- 8) En redegørelse for de betingelser, hvorunder omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, kan påberåbes, jf. § 11, stk. 2, herunder fastlæggelse af passende indikatorer.
- 9) En sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til oplysning og høring af offentligheden, hvilke resultater der er opnået, og hvilke ændringer i planen, de har medført.
- 10) En liste over kommunalbestyrelser i vanddistriktet.
- 11) Oplysning om adgang til de dokumenter og oplysninger m.v., der er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af vandplanen og navnlig nærmere oplysninger om, hvilke kontrolforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af § 25, og hvilke faktiske overvågningsdata, der er indsamlet i henhold til § 22.
- 12) En oversigt over supplerende planer for deloplande, sektorer, problemer eller vandtyper samt en sammenfatning af deres indhold.
- 4) En oversigt over virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 355 af 2. juni 1999, lov nr. 374 af 2. juni 1999, lov nr. 1273 af 20. december 2000, § 3 i lov nr. 466 af 7. juni 2001, § 34 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, § 1 i lov nr. 1151 af 17. december 2003 og senest ved § 3 i lov nr. 1373 af 20. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

2. § 5 affattes således:

»§ 5. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

3. § 6 affattes således:

»§ 6. Miljøministeren kan efter forhandling med KL fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.«

4. I § 7 udgår »amtsrådet eller«.

5. I § 8 udgår »og amtsrådenes«.

6. § 12 affattes således:

»§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter kommunalbestyrelsen et koordinationsforum bestående af repræsentanter for vandforsyningerne i kommunen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i kommunen.

Stk. 2. Såfremt en indsatsplan udarbejdes i samarbejde med andre kommunalbestyrelser skal koordinationsforumet omfatte de involverede kommunalbestyrelser.«

7. I § 13, stk. 1, 1. pkt., § 22, stk. 4, § 23, stk. 3, der bliver stk. 4, to steder i § 27, og i § 29, stk. 3,

B. Enhver revision af vandplanen skal herudover indeholde følgende:

- 1) En vurdering af de fremskridt, der er gjort for at opfylde miljømålene, herunder en fremlæggelse af overvågningsresultaterne for den forudgående planperiode i form af kort, og en redegørelse for eventuelle miljømål, der ikke er opfyldt.
- 2) En sammenfatning af eventuelle ændringer foretaget efter offentliggørelsen af den forudgående vandplan, jf. § 3, stk. 3.
- 3) En sammenfatning af og en redegørelse for eventuelle foranstaltninger, der var planlagt i den forudgående vandplan, men som ikke blev iværksat.

ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.

8. I § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 52, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Kommunalbestyrelsen«.

9. I § 13 a, stk. 2, og § 14 a, stk. 1, ændres »regionplanlægningen« til: »kommuneplanlægningen«.

10. § 13 b affattes således:

»§ 13 b. Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

Stk. 2. En indsatsplan udarbejdet af en kommunalbestyrelse efter § 13 eller § 13 a kan ikke vedtages endeligt, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden 12 uger efter, at de berørte kommunalbestyrelser har modtaget det færdige udkast til planen. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 3. En indsigelse efter stk. 2 skal være begrundet.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af indsatsplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 5. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Stk. 6. En indsatsplan udarbejdet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen. Kommunalbestyrelsen påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.

Stk. 7. Når en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a er vedtaget, skal de berørte grundejere og andre berørte parter have skriftlig, individuel underretning herom og om indholdet af planen.«

11. § 13 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, i 2. pkt. udgår »inden for dens beføjelser«, og i stk. 2 indsættes efter »vedtaget efter«: »§ 13 og«.

12. § 13 d, stk. 1-3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 1-3.

13. § 13 d, stk. 5, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen påser, at aftalen ikke strider mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsetter kommunalbestyrelsen inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.«

14. I § 13 d, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår »og 4«.

15. I § 14, stk. 3 og 4, § 29, stk. 2 og 4, og fire steder i § 32, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, og § 63, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

16. § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves, og i stk. 4, der bliver stk. 2, udgår »vedtaget efter stk. 2 og 3«.

17. I § 15, stk. 2, ændres »amtsråd« til: »kommunalbestyrelser«.

18. I § 16, stk. 4, udgår »amtsrådets eller«.

19. § 19 ophæves.

20. § 20 affattes således:

»§ 20. Kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse til vandindvinding, herunder

- 1) Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder.
- 2) Vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, for så vidt anlægget kan forsyne hele bebyggelsen, og indvindingen af grundvand højst udgør 6000 m³ årligt.

Stk. 2. Tilladelse til anlæg omfattet af stk. 1, nr. 1, og som højst forsyner 4 husstande med vand til brug i husholdning og almindeligt landbrug, kan kun nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at kvaliteten af van-

det i den ønskede vandforsyning ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarlig.«

21. Tre steder i § 21 udgår »eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20,«.

22. I § 22, stk. 4, udgår »§ 19, nr. 2, og«.

23. I § 22 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse for anlæg omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1.«

24. I § 23, stk. 1 og 2, udgår », der omfattes af § 20,«.

25. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »udførelse og drift.« til: »udførelse og drift, jf. dog stk. 3.«, og i stk. 2, 1. pkt., ændres »andre retsregler.« til: »andre retsregler, jf. dog stk. 3.«

26. I § 23 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for vandindvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

27. § 26, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Tilladelsen meddeles af kommunalbestyrelsen, jf. dog § 27.«

28. I § 26, stk. 2, ændres »§ 20.« til: »§ 20, bortset fra indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.«

29. § 29, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold.«

30. § 29, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

3. pkt. bliver herefter til 2. pkt.

31. I § 29, stk. 4, udgår »og 3«.

32. I § 32, stk. 1, 3. pkt., og § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 29, stk. 3, 3. pkt.,« til: »§ 29, stk. 3, 2. pkt.,«.

33. I § 32, stk. 2, 3. pkt., § 40, stk. 2, § 45, stk. 2 og 3, § 46, stk. 3, to steder i § 47, § 48, stk. 1 og 2, og § 63, stk. 1, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

34. I § 33, stk. 1, ændres »for den myndighed, der kan meddele tilladelse til den ændrede vandindvinding.« til: »kommunalbestyrelsen.«

35. I § 36 udgår »eller amtsrådet«.

36. I § 39, stk. 1, udgår », amtskommunerne«.

37. I § 41 ændres »amtskommuner« til: »kommuner«.

38. I § 42, stk. 2, ændres »58 a-67« til: »58 a-66«.

39. § 48, stk. 3, ophæves.

40. § 52 c affattes således:

»§ 52 c. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13,
- 2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og
- 3) kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 5. For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 6. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten og tilfalder kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for

hver påbegyndt måned betales 1,3 pct. i rente, dog mindst 50 kr.«

41. § 53 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

42. I § 53 a, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

43. I § 55, stk. 2, ophæves 2. pkt.

44. I § 58, stk. 2, ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingsanlægget,« til: »Kommunalbestyrelsen«.

45. I § 59 a, 2. pkt., ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingen,« til: »Kommunalbestyrelsen«.

46. § 62, stk. 9, ophæves.

47. I § 63 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne anført i stk. 1 skal indsendes.«

48. I § 64, stk. 1, udgår »amtsrådet,«.

49. I § 67 udgår », amtsrådet«.

50. I § 69, stk. 3, ændres »det pågældende amtsråd« til: »den pågældende kommunalbestyrelse«.

51. § 70 affattes således:

»§ 70. Miljøministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsensret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen.«

52. § 72, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende.«

53. I § 72, stk. 3, ændres »amtsrådets« til: »kommunalbestyrelsens og miljøministerens«.

54. I § 73, stk. 1, ændres »amtsrådets« til: »miljøministerens«.

55. I § 74, stk. 1, ændres »lov om offentlighed i forvaltningen« til: »forvaltningsloven«.

56. I § 74 b udgår »eller et amtsråd«.

57. § 75 affattes således:

»§ 75. Følgende afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. dog § 76:

1) Kommunalbestyrelsens afgørelser.

2) Miljøministerens afgørelser efter § 29, stk. 2 og 4, § 32, samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8.«

58. I § 76, nr. 1, udgår », amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds«, og i nr. 4 udgår »og amtsrådenes«.

59. I § 78, stk. 1, 2, 4 og 7, og § 79 ændres »klagemyndigheden« til: »Miljøklagenævnet«.

60. I § 78, stk. 1, 3 og 6, ændres »klagemyndighedens« til: »Miljøklagenævnets«.

61. I § 78, stk. 4, ændres »Klagemyndighedens« til: »Miljøklagenævnets«.

62. § 80 affattes således:

»§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) embedslægeinstitutionen og
- 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet kan påklage afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, afgørelser efter § 21 om tilladelse til vandindvindingsanlæg og afgørelser efter § 32 om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Vandindvindingstilladelser, omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, er undtaget fra klageadgangen i stk. 2. Det samme gælder tilladelser efter § 21, der vedrører vandindvindingstilladelser efter § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan påklage miljøministerens afgørelser.«

63. §§ 81-83 ophæves.

64. I § 84, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 14 a, stk. 4« til: »§ 14 a, stk. 2«.

65. I § 84, stk. 2, udgår »eller stadfæstes«, og efter »loven« indsættes: »og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2«.

66. §§ 89 og 89 a ophæves.

§ 3

I lov nr. 1151 af 17. december 2003 om ændring af lov om vandforsyning mv., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurennet jord og lov om planlægning, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 3, affattes således:

»Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af de ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, stk. 2 og 3, jf. dog stk. 4. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i § 1, nr. 1-23, 26, 48, 49 og 51 eller dele heraf, dog senest den 1. januar 2007. Ministeren kan desuden fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte amter. Regionsrådenes rettigheder og pligter i disse bestemmelser træder dog først i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 3. Den eller de berørte amtskommuner bistår indtil den 1. januar 2007 ministeren vedrørende opgaver, som ministeren overtager efter stk. 2. Ministeren træffer bestemmelse om bistanden efter nærmere drøftelse med den eller de berørte amtskommuner.

Stk. 4. § 1, nr. 29 træder i kraft den 1. januar 2006, således at ministeren senest den 1. juli 2006 meddeler den enkelte kommunalbestyrelse det beløb, som gebyret skal dække i kommunen for budgetperioden 2007.

Stk. 5. Amtsrådet udarbejder basisanalysen, jf. § 40 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), for Natura 2000-områderne på land og inden for den kystnære del af vanddistriktet senest den 1. juli 2006.

Stk. 6. § 2, nr. 55, og § 4, stk. 5 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 7. § 1, nr. 50 og § 2, nr. 38, træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 8. Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, herunder regler udstedt i medfør af loven, finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med de opgaveflytninger mellem amtskommunerne og staten, der sker i henhold til § 1, nr. 1-23, 26, 48, 49 og 51 i denne lov før den 1. januar 2007.

Stk. 9. § 4, stk. 8 træder i kraft den 1. juli 2005.

§ 5

Stk. 1. I det omfang regler i anden lovgivning pålægger en myndighed at overholde retningslinjer i en regionplan, og hvor det følger af denne lovgivning, at forpligtelsen ændres til en forpligtelse til at overholde en vandplan, skal den pågældende myndighed tillige overholde retningslinjer i en regionplan, der midlertidigt, helt eller delvist, er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, eller § 4, stk. 2, i lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

§ 6

Stk. 1. Sager efter vandforsyningsloven, jf. denne lovs § 2, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, herunder af kommunalbestyrelserne i Københavns, Frederiksberg og Bornholms kommuner, overføres til den kompetente kommunalbestyrelse, henholdsvis miljøministeren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Uanset denne lovs § 2, nr. 10 og 16, behandler miljøministeren indsigelser efter vandforsyningslovens § 13 b, stk. 2 og § 14 a, stk. 3, der er indbragt for miljøministeren inden lovens ikrafttræden, efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3, jf. denne lovs § 2, nr. 29, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, sendes tilbage til kommunalbestyrelsen med henblik på, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i overensstemmelse med denne lovs § 2, nr. 29.

Stk. 4. Sager om stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. denne lovs § 2, nr. 43, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, bortfalder.

Stk. 5. Klagesager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, overføres til Miljøklagenævnet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Sager efter vandforsyningsloven, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet som 3. instans eller afgørelser, som er truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb indbringes for Miljøklagenævnet som 3. instans, færdigbehandles efter hidtil gældende regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Klagesager efter vandforsyningsloven, der er indbragt af Hovedstadens Udviklingsråd, jf. denne lovs § 2, nr. 62, og som ikke er færdigbehandlet af klageinstansen inden den 1. januar 2007, bortfalder.

Stk. 8. En indsatsplan vedtaget af amtsrådet efter vandforsyningslovens § 13, opretholdes ind-

til kommunalbestyrelsen ændrer eller ophæver indsatsplanen, eller, såfremt indsatsplanen omfatter et geografisk område, der er større end den enkelte kommune, den del af indsatsplanen der vedrører den pågældende kommunes geografiske område.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget.

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform.

Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

Reformen tegner en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. Staten fastlægger de overordnede rammer. Kommunerne varetager de direkte borgerrettede opgaver og bliver dermed for borgere og virksomheder hovedindgangen til den offentlige sektor. Fem nye regioner får ansvaret for sundhedsvæsenet samt regionale udviklingsopgaver og får ansvaret for at løse visse driftsopgaver for kommunerne.

Reformen indebærer, at amtskommunerne, HS og Hovedstadens Udviklingsråd nedlægges, at der sker en ny fordeling af de opgaver, der løses i den offentlige sektor, mellem kommuner, regioner og statslige myndigheder, og at antallet af skatteudskrivende niveauer reduceres fra tre til to.

Det foreliggende lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører natur- og miljøområdet.

2. Lovforslagets formål og indhold

Som det fremgår af strukturaftalens kapitel 13, ønsker forligspartierne overordnet set, at der på natur- og miljøområdet gennemføres en forenklet arbejdsdeling, der skaber større lokalt engagement og ansvar omkring opgaveløsningen og samtidig sikrer overordnede nationale og internationale interesser på området. For så vidt angår de generelle, grundlæggende principper for arbejdsdelingen mellem kommunerne, regionerne og staten er disse nærmere beskrevet i kapitel 13 i aftalen.

I relation til miljømålslovens og vandforsyningslovens områder fremgår det af strukturaftalen, at staten tager sig af det overordnede ansvar for sektorplanlægningen og helt særlige myndighedsopgaver. Statens rolle styrkes på en række overordnede områder, herunder i forbindelse med overordnede opgaver til sikring af Danmarks internationale forpligtelser, større nationale interesser og teknisk komplicerede sager. Det følger således af strukturaftalen, at statens opgaver omfatter blandt andet sager om påbud om forsyningspligt efter vandforsyningsloven.

Det fremgår endvidere af strukturaftalen, at de nuværende amtskommunale natur- og miljøopgaver placeres i kommunerne, enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver. Kommunernes opgaver omfatter således hovedparten af den konkrete myndighedsudøvelse og håndhævelse inden for vandforsyningsloven.

Regionerne får høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til statslige forslag om planlægning i relation til miljømålsloven. Regionerne får endvidere en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til den statslige planlægning. Herudover får regionerne en mæglerrolle i forhold til kommunernes konkrete indsatsplanlægning efter vandforsyningsloven.

Opgaverne vedrørende følsomhedskortlægning efter miljømålsloven samt indsatsplanlægning og koordinationsforum efter vandforsyningsloven er gebyrfinansierede, og der kan opkræves et samlet gebyr for disse opgaver. Det foreslås, at staten overtager amtsrådets opgave i forbindelse med basisanalysen, herunder den gebyrfinansierede følsomhedskortlægning, jf. forslaget § 1, nr. 13, mens kommunalbestyrelsen overtager de nævnte gebyrfinansierede opgaver efter vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-8. Det findes derfor mest hensigtsmæssigt at fordele amtsrådets opgave med opkrævning af gebyrer mellem henholdsvis kommunen og staten således, at miljøministeren fastsætter den statslige andel af gebyret, mens kommunalbestyrelsen fastsætter den kommunale andel af gebyret, samt opkræver det samlede gebyr.

I forhold til miljømålsloven skal det særligt bemærkes, at lovforslaget indeholder en bestemmelse, der indebærer, at miljøministeren kan fastsætte tidspunktet for, hvornår en række ændringer vedrørende opgaverne på vandområdet kan træde i kraft, dog senest den 1. januar 2007. Hensigten med bestemmelsen er, at amtsrådenes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed efter miljømålsloven løbende overdrages til staten, men at amtskommunerne fra dette tidspunkt og indtil den 1. januar 2007 bistår miljøministeren efter dennes nærmere bestemmelse. Dette skyldes, at overdragelsen af kompetencen tidsmæssigt bør afpasses efter de opgaver, herunder navnlig udarbejdelse af overvågnings- og arbejdsprogram, der skal udføres i 1. planperiode, der løber fra 2004 til 2015 samt bør sikre, at det igangværende arbejde ude i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning. Desuden indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at den basisanalyse til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentliggørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren senest den 1. juli 2006. Hermed sikres det, at basisanalyserne kan indgå i det første udkast til Natura 2000-plan.

Da ansvaret for visse opgaver således kan overdrages til staten tidligere end den 1. januar 2007, indeholder lovforslaget endvidere en bestemmelse, hvoraf det følger, at delingen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte skal ske efter de regler, der er fastlagt i lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag herom.

Som konsekvens af ovennævnte vedrørende aftalen om strukturreformen sigter dette lovforslag desuden mod at ændre klagereglerne i vandforsyningsloven, idet miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen) vil blive 1. instans i visse sager efter denne lov. Ændringen af klagereglerne er kun delvist en følge af aftalen om strukturreformen. Det er imidlertid naturligt i denne sammenhæng at overføre også klager over kommunernes sager i øvrigt. Hidtil har Miljøklagenævnet været klagemyndighed for nogle afgørelser efter vandforsyningsloven, hvor miljøministeren har truffet afgørelse som 2. instans. Det er visse sager vedrørende vandindvinding for erhvervsvirksomheder. Lovforslaget indeholder således en generel ændring af klagereglerne i vandforsyningsloven. Med det foreliggende lovforslag lægges der op til, at Miljøklagenævnet bliver eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet indbringes for ministeren (i praksis Miljøstyrelsen).

Efter den gældende miljømålslov kan amternes vandplaner og Natura 2000-planer påklages for så vidt angår indhold og tilvejebringelse til henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Denne klageadgang bibeholdes i lovforslaget, hvor det er miljøministeren, der udarbejder de pågældende planer. Efter kommunalreformen skal kommunalbestyrelserne udarbejde grundlaget for gennemførelsen af de statslige indsatsprogrammer. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner til gennemførelse af vand- og Natura 2000-planerne. Klageadgangen foreslås derfor videreført til også at gælde de kommunale handleplaner.

Det bemærkes endvidere, at det foreliggende lovforslag vedrørende ændringer af vandforsyningsloven på visse punkter indeholder forslag, som ikke direkte fremgår af strukturaftalen. Der henvises herom til afsnit 2.2 og de specielle bemærkninger til § 2.

Lovforslaget vil i øvrigt nødvendiggøre en gennemgang af en række af de eksisterende bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i lovene med henblik på konsekvensændringer som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

2.1 Ændring af miljømålsloven.

Kommunalreformen medfører en række ændringer i miljømålsloven, jf. nedenfor:

Miljøministeren

Det foreslås, at miljøministeren fremover skal udarbejde vand- og Natura 2000-planerne og disse planers basisanalyse, målfastsættelse og et indsatsprogram, som giver retningslinjer for kommunernes efterfølgende planlægning og gennemførelse af planerne.

Det foreslås desuden, at nogle af bemyndigelserne til miljøministeren til udstedelse af bekendtgørelser ophæves som konsekvens af, at opgaver overgår til miljøministeren.

Dette ændrer dog ikke ved den hidtidige arbejdsdeling mellem de statslige myndigheder. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Trafikministeriet, Forsvarsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet eller andre ministerier vil blive inddraget i forberedelsen af vand- og Natura 2000-planer, i det omfang disse berører de pågældende ministeriers ressort.

Kommunalbestyrelserne

Efter lovforslaget skal kommunerne på grundlag af de statslige vand- og Natura 2000-planer udarbejde handleplaner for den konkrete og lokale indsats efter en offentlig høringsfase og med nærmere fastsatte

tidsfrister. De kommunale handleplaner udmønter de statslige indsatsprogrammer og er en videreførelse og detaljering af amternes hidtidige planlægning. Såvel miljøministeren som andre berørte kommunalbestyrelser kan fremsætte indsigelser mod forslag til handleplaner. Kan der ikke opnås enighed efter mægling/forhandling, træffer ministeren afgørelse. Der foreslås endvidere indført en klageadgang over disse handleplaner.

Regionsrådene

Det foreslås, at regionsrådene under henvisning til aftalen om strukturreform tillægges en høringsret, mulighed for at komme med indspil til vand- og Natura 2000-planerne samt en rolle som koordinator og mægler.

Idefasen giver bl.a. regionsrådene mulighed for at blive inddraget i et samarbejde med staten om udformningen af vand- og Natura 2000-planen på et tidligt tidspunkt i beslutningsprocessen. Konkret kan regionsrådene komme med indspil i form af ideer og forslag til de statslige planer.

Det foreslås desuden, at regionsrådet tillægges en koordinerende rolle for så vidt angår de kommunale bidrag, der indkommer i idefasen. Regionsrådene skal i den forbindelse alene sikre, at der sker en koordinering mellem de involverede kommunalbestyrelser. Den indholdsmæssige, politisk koordinerende behandling skal kommunalbestyrelserne selv stå for. Regionsrådet samler herefter de kommunale forslag fra regionen sammen og fremsender dem til miljøministeren.

Det foreslås endvidere, at regionsrådet på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser om de kommunale handleplaner for vand og Natura 2000.

Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet neutralt forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Regionsrådenes rolle som koordinerende og mæglende instans forudsætter ikke, at regionsrådene selvstændigt vurderer det faglige grundlag for indspil og indsigelser. Der er derimod tale om tilrettelæggelse af en proces, som kan bidrage til enten at løse en uenighed mellem kommunalbestyrelserne eller bidrage til en større klarhed over kommunernes holdninger og begrundelser.

Idefase

I reglerne om tilvejebringelse af vand- og Natura 2000-planerne foreslås indført en idefase, hvor kom-

muner, regioner, borgere og organisationer kan komme med indspil til den statslige planlægning på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt, som forudsat i aftalen om strukturreform.

Afgrænsningen af vanddistrikter

Som følge af den nye myndighedsstruktur fastlægges i lovforslagets § 1, nr. 56 (bilag 1) nye grænser for vanddistrikterne. Rent administrativt vil det være nemmest med så få vanddistrikter som muligt. Marine områder uden for en linje afgrænset af den såkaldte basislinje plus en sømil er ikke omfattet af vandrammedirektivets (direktiv nr. 2000/60/EF) almindelige bestemmelser. Det indebærer, at der for Danmark kan afgrænses tre større områder omkring henholdsvis Jylland/Fyn med øer, Sjælland/Lolland-Falster og Bornholm. Samtidig gælder specielle regler for de grænseoverskridende vandløbsoplande. På den baggrund foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland. I Tyskland er de grænseoverskridende vandløbsoplande opdelt i 2 vanddistrikter. Det skal nærmere afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt denne forskellige opdeling af de grænseoverskridende vandløbsoplande på hver sin side af grænsen giver anledning til administrative problemer, idet administrationen af de grænseoverskridende vandløbsoplande skal koordineres af de berørte lande (Danmark og Tyskland).

Tidsforløbet for planprocessen

Planperioderne for opgaverne på vandområdet er fastlagt i vandrammedirektivet. På den baggrund indeholder den gældende miljømålslov 3 offentlighedsfaser, idet lovens § 29 stiller krav om 1) høring af forslag til arbejdsprogram og tidsplan, 2) høring af forslag til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver samt 3) høring af forslag til vandplan.

I lovforslaget foreslås endvidere indført en offentlig idefase. Idefasen har til formål at få kommuner, regioner og andre til at komme med indspil til den statslige planlægning så tidligt som muligt i arbejdsprocessen. Det foreslås at gennemføre idefasen parallelt med høringen af forslag til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver.

Forberedelse af 1. planperiode

- 22. december 2004. Basisanalyse og register over beskyttede områder skal være udarbejdet.

- 22. december 2006. Overvågningsprogram skal iværksættes.
- 1. juli 2006. Frist for færdiggørelse af basisanalyse for Natura 2000-områderne.
- 22. december 2006. Tidsplan og arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.
- 22. juni 2007. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.
- 22. juni 2007. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2008. Forslag til vandplan og Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.

1. planperiode

- 22. december 2009. Endelig 6-årig vandplan og Natura 2000-plan med indsatsprogram skal være vedtaget.
- 22. december 2010. De kommunale handleplaner skal som hovedregel være vedtaget.
- 22. december 2012. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat.
- 22. december 2015. Frist for opfyldelse af miljømål for vand.

Forberedelse af 2. planperiode

- 22. december 2012. Tidsplan og arbejdsprogram for tilvejebringelse af ny vandplan skal være sendt i høring.
- 22. juni 2013. Om nødvendigt skal en justering af basisanalysen for vand og Natura 2000-områderne være foretaget.
- 22. juni 2013. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.
- 22. juni 2013. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2014. Forslag til vandplan og forslag til revision af Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.

2. planperiode

- 22. december 2015. Endelig vandplan og revideret Natura 2000-plan med indsatsprogram skal være vedtaget.
- 22. december 2016. De kommunale handleplaner skal som hovedregel være vedtaget.
- 22. december 2018. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat.

Forberedelse af 3. planperiode

- 22. december 2018. Tidsplan og arbejdsprogram for udarbejdelse af ny vandplan skal være sendt i høring.
- 22. juni 2019. Om nødvendigt skal en justering af basisanalysen for vand og Natura 2000-områderne være foretaget.
- 22. juni 2019. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.
- 22. juni 2019. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2020. Forslag til vandplan og forslag til revision af Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 måneder.

3. planperiode

- 22. december 2021. Endelig vandplan og revideret Natura 2000-plan med indsatsprogram skal være vedtaget.
- 22. december 2022. De kommunale handleplaner skal som hovedregel være vedtaget.
- 22. december 2024. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat.
- 22. december 2027. Sidste frist for opfyldelse af målsætningen for vand.

Overgangsfasen

Kommunalreformen skal træde i kraft den 1. januar 2007. Som det fremgår af tabellen ovenfor, sker overgangen af myndighedsopgaver fra amter til staten midt i forberedelsen af 1. planperiode. Dette vil give en række praktiske problemer, specielt på vandområdet, idet staten i givet fald vil skulle basere sit arbejde med vandplanen på meget omfattende viden, som er tilknyttet de personer, der sidder i amterne. Der er derfor behov for, at der fastsættes en overgangsfasen for opgavefordelingen mellem amterne og staten.

For Natura 2000-planen gælder tilsvarende, at en del viden ligger i amtskommunalt regi. Der er derfor for Natura 2000-planens vedkommende indføjet en bestemmelse om, at den basisanalyse til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentliggørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren senest den 1. juli 2006. Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at det igangværende arbejde i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning.

2.2 Ændring af vandforsyningsloven

Kommunalreformen medfører en række ændringer af vandforsyningsloven, jf. nedenfor.

Kommunalbestyrelserne

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne overtager de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser. Således foreslås det, at kommunalbestyrelsen bliver myndighed med hensyn til indsatsplaner (lovens § 13). Det bliver derfor også kommunalbestyrelsen, der kan fastsætte gebyrer til bl.a. udarbejdelse af indsatsplaner (lovens § 52 c). Det er derfor også naturligt, at kommunalbestyrelserne får formandsskabet for koordinationsforaene (lovens § 12).

Indvindingstilladelser (§§ 19 og 20) har hidtil været delt mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for alle indvindingstilladelser og de dertil hørende tilladelser til vandforsyningsanlæg. Som en konsekvens får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle tilladelser til bortledning eller sænkning af grundvand (lovens § 26). Desuden får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle påbud vedrørende sløjfninger m.v. af borer (lovens § 36). Spørgsmålet om indskrænkning af vandforbruget ved tørke m.m. overføres til kommunalbestyrelsen (§ 52).

Regionsrådene

Det foreslås endvidere, at regionsrådet på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser omkring indsatsplanerne efter § 13 eller § 13 a.

Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet neutralt forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Regionernes rolle som koordinerende og mæglende instans forudsætter ikke, at regionerne selvstændigt vurderer det faglige grundlag for indspil og indsigelser. Der er derimod tale om tilrettelæggelse af en proces, som kan bidrage til enten at løse en uenighed mellem kommunalbestyrelserne eller bidrage til en større klarhed over kommunernes holdninger og begrundelser.

Miljøministeren

Miljøministeren overtager beføjelserne vedrørende påbud om forsyningspligt. Miljøministeren bliver desuden overordnet myndighed med hensyn til vandforsyningsplaner (§ 14), ligesom ministeren får beføjelse til at pålægge en kommunalbestyrelse at tage spørgsmål vedrørende sammenlægning m.m. af vandforsyninger op (§ 29, stk. 2 og 4). Ministeren får ligeledes beføjelsen til at tilbagekalde indvindingstilladelser efter § 32. Herudover får ministeren tillagt amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens kapitel 8 om for-

syningspligt. Det samme gælder amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens § 63 (underretning om resultaterne af tilsynet m.v. samt pålæg om at tage tilsynsspørgsmål op til behandling og beslutning). Det overlades imidlertid til kommunalbestyrelserne selv at påse, at indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, samt vandforsyningsplaner efter § 14 ikke strider mod vandplanerne efter miljømålsloven, kommuneplaner og evt. statslige forudsætninger for planlægningen, ligesom ministerens hidtidige beføjelser til at godkende regulativer efter § 55, stk. 2, ophæves.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som det fremgår af aftalen om strukturreformen, vil ændringerne i opgavefordelingen i forbindelse med reformen blive gennemført ud fra princippet om, at reformen er udgiftsneutral og pengene følger opgaverne.

Miljøministeriet udsendte på den baggrund lovforslaget om ændring af miljømålsloven og vandforsyningsloven i økonomisk høring den 27. oktober 2004 samt i fornyet høring den 9. december 2004. Udgangspunktet for drøftelserne af de økonomiske konsekvenser har været udgiftsniveauerne i regnskaberne for 2003, som er det seneste afsluttede regnskabsår. Formålet med drøftelserne har været at kvalificere skønene over de økonomiske konsekvenser, herunder især at nå en teknisk afklaring af de enkelte lovforslags udgiftsopgørelser på de kommunale og amtskommunale driftskonti, bortset fra de ikke direkte henførbare udgifter til administration (hovedkonto 6).

Det er Miljøministeriets vurdering, at der i forbindelse med lovforslaget overføres 50,0 mio. kr. fra den amtskommunale sektor. Heraf overføres 23,7 mio. kr. til primærkommunerne og 26,3 mio. kr. til staten. De anførte beløb er baseret på udgiftsopgørelserne på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003 opregnet til 2005 pris- og lønniveau og 2007-opgaveniveau. Primærkommunerne og staten vil desuden overtage gebyrindtægter i forbindelse med kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser, vurdering af vandindvindingsområdernes forureningsfælsomhed og indsatsplaner for områderne.

Hertil kommer korrektioner som følge af fordelingen af de amtskommunale administrationsudgifter (hovedkonto 6).

Det er Miljøministeriets vurdering, at en væsentlig del af den amtskommunale udgift, der direkte kan henføres til opgaveområdet, er konteret på hovedkonto 6. De direkte henførbare udgifter på hovedkonto 6 vurderes at udgøre 62,6 mio. kr., som fordeles med

29,7 mio. kr. til primærkommunerne og 32,9 mio. kr. til staten. Hertil kommer ikke direkte henførbare udgifter fra hovedkonto 6, som vurderes at udgøre 18,2 mio. kr., som først kan endeligt opgøres og fordeles, når der er taget stilling til den samlede fordeling af de amtskommunale administrationsudgifter på hovedkonto 6.

Det skal bemærkes, at der i ressourceopgørelsen for 2003 ikke indgår de ressourcer til opgaver efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, der på daværende tidspunkt havde ophäng i lov om miljøbeskyttelse og lov om naturbeskyttelse.

En plan for overdragelse og dokumentation af relevante data, sager og it-systemer som følge af den ændrede opgavefordeling på området forudsættes aftalt mellem den afgivende og den modtagende myndighed inden udgangen af første kvartal 2006, så opgaverne uhindret kan varetages, når loven træder i kraft.

Regeringen vil søge tilslutning til den endelige regulering af amternes og kommunernes økonomi i forbindelse med den lovgivning, som fastlægger ændringerne i den kommunale finansiering, herunder tilskuds- og udligningssystemet. Denne lovgivning fremsættes i folketingssamlingen 2005/06.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR), som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger til, at forslaget forlægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil medføre, at kommunerne som udgangspunkt varetager de borgerrettede opgaver på lovens område. Dette indebærer en forenkling for borgerne, idet der bliver én hovedindgang til den offentlige sektor.

6. Miljømæssige konsekvenser

Der forventes ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget viderefører implementeringen af vandrammedirektivet (2000/60/EF). Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

8. Høring

Sammen med miljøministerens øvrige forslag til udmøntning af kommunalreformen har lovforslaget været sendt i høring til:

Advokatrådet. Akademiet for de Tekniske Videnskaber. Akademikernes Centralorganisation. Akademirådet. ALMA – Foreningen for amternes landskabsmedarbejdere. Amternes Vadehavssamarbejde. Amtsrådsforeningen. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Arbejdstilsynet. Asfaltindustrien. Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation. Beredskabsstyrelsen. Beskæftigelsesministeriet. Bilfærgernes Rederiforening. Biologforbundet. Brancheforeningen SPT. Branchesikkerhedsråd nr. 10. Det Grønne Område. Branchesikkerhedsrådet for Jernindustrien. Bryggeriforeningen. Byggesocietetet. Campingrådet. Centralorganisationernes FællesUdvalg (CFU). CO Industri. DAKOFA. Danmarks Cykle-Union. Danmarks Erhvervsgartnerforening. Danmarks Fiskeriforening. Danmarks Idrætsforbund. Danmarks Jægerforbund. Danmarks Naturfredningsforening. Danmarks Private Vandværker. Danmarks Rederiforening. Danmarks Sportsfiskerforbund. Danmarks Statistik. Danmarks Turistråd. Danmarks Vindmølleforening. Dansk Akvakultur. Dansk Amatørfiskerforening. Dansk Arbejdsgiverforening. Dansk Bilharziose Laboratorium. Dansk Botanisk Forening. Dansk Byggeri. Dansk Byplanlaboratorium. Dansk Center for Byøkologi. Dansk Cyklistforbund. Dansk Dambrugerforening. Dansk Energi. Dansk ErhvervsFremme (tidl. Danske Erhvervscheferes fællesråd). Dansk Erhvervsgartnerforening. Dansk Fritidsfiskerforbund. Dansk Handel og Service (DHS). Dansk Havbrugerforening. Dansk Industri. Dansk Kano og Kajak Forbund. Dansk Landbrug. Dansk Landbrug- og Strandjagtforening. Dansk Maritime. Dansk Navigatorforening. Dansk Ornitologisk Forening. Dansk Rideforbund. Dansk Sejlunion. Dansk Skovforening. Dansk Sportsdykkerforbund. Dansk Standard. Dansk Textil og Beklædning. Dansk Transport og Logistik. Dansk Vandrelaug. Danske Elværkeres Forening. Danske Fjernvarmeværkeres forening. Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger. Danske Havne. Danske Landskabsarkitekter. Danske Læskedrikfabrikanter. Danske Mejeriers Fællesorganisation. Danske Vandværkeres Forening. DANVA. Datatilsynet. DAVID c/o Århus Amt. De danske Skovdyrkerforeninger. De samvirkende Købmænd. DELTA. Den Danske Dyrlegeforening. Den Danske Landinspektørforening. Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Det danske Handelskammer. Det Norske Veritas. Det Økologiske Råd. Domstolsstyrelsen. DONG. DTC. Dyrenes Beskyttelse. ELFOR. Elkraft.

Elsam. Emballageindustrien. Embedslægeforeningen. Energi E2. Energistyrelsen. Entomologisk Fredningsudvalg. Erhvervs- og Boligstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering. ESØ 901/S. FAB – Foreningen af Byplanlæggere. FATCH. Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark. Finansministeriet. Finansrådet. FMK-Sekretariatet. Forbrugerrådet. Forbrugerstyrelsen. FORCE Technology. Foreningen af Affaldshåndtering og Deponering. Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark. Foreningen af danske biologer. Foreningen af Danske Brøndborere. Foreningen af Danske grus- og stenindustrier. Foreningen af danske jordbrugskalkværker. Foreningen af danske kemiske industrier. Foreningen af danske kraftvarmeværker. Foreningen af danske Naturhistoriske Museer. Foreningen af danske Privathavne. Foreningen af danske ral- og sandsugere. Foreningen af Lystbådehavne i Danmark. Foreningen af Miljøakkrediterede Miljøcertifikatorer. Foreningen af miljømedarbejdere i kommunerne. Foreningen af Naturfredningsformænd og disses suppleanter i Danmark. Foreningen af Registrerede Revisorer. Foreningen af Rådgivende Ingeniører. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. Foreningen for Danmarks Fiskemel og Fiskeolieindustri. Forsikring og Pension. Forskningscenter for Skov & Landskab. Forsvarets Bygningstjeneste. Forsvarsministeriet. Frederiksberg Kommune. Friluftsrådet. Fritidshøjernes Landsforening. Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF). Genvindingsindustrien. Green Network. Greenpeace Danmark. Grovarebranchens Miljøarbejdsgruppe. Grænseregion Syd. Grøn Livsstil. Grønne Familier. GTS – Godkendt Teknologisk Service. Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS). HUR. Håndværksrådet. Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Ingeniørforeningen i Danmark. International Transport Danmark. Jord-

brugets Bedriftssundhedstjeneste. Justitsministeriet. Kalk- og Teglværksforeningen. Kirkeministeriet. Kommunernes Landsforening. Kolonihaveforbundet. Kommunale Tjenestemænd og overenskomstansatte (KTO). Kommunalteknisk Chefforening. Kommunekemi. Konkurrencestyrelsen. Kræftens Bekæmpelse. Kulturministeriet. Kyst, Land & Fjord. Københavns Havn. Københavns Kommune. Landbrugets Rådgivningscenter. Landbrugsrådet. Landdistrikternes fællesråd. Landsforeningen af Landsbysamfund. Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur. Landsforeningen Levende Hav. Landsforeningen Praktisk Økologi. Landsforeningen Økologisk Jordbrug. Landsorganisationen i Danmark (LO). LIF Lægemiddelindustrien. Mejeriforeningen. Mølkelagenævnet. Miljøkontrollen. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. MLK-Sammenslutningen. Mærsk olie & Gas A/S. Natur og Ungdom. Naturklagenævnet. NOAH. Nordisk Konservatorforbund. Oliebranchens Fællesrepræsentation. Parcelhusejernes Landsorganisation. Plastindustrien i Danmark. Procesindustrien. Rederiforeningen for Mindre Skibe. Rådet for Større Badesikkerhed. Sammenslutningen af Danske Havne. Sammenslutningen af Danske Småøer. Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA). Skatteministeriet. SMOK. Socialministeriet. Spildevandsteknisk Forening. Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab. Statsansattes Kartel. Statsministeriet. Sønderjyllands Grusentreprenørforening. Teknologirådet. Teknologisk Institut. Trafikministeriet. Transportrådet. Udenrigsministeriet. Undervisningsministeriet. Verdensnaturfonden. Økologisk Landsforening. Økonomi- og Erhvervsministeriet. 92-gruppen for bæredygtig udvikling.

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter	Negative Konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner	Amtskommunerne får mindreudgifter på 112,6 mio. kr. Hertil kommer 18,2 mio. kr. til ikke direkte henførbare udgifter.	Stat og kommuner får tilsammen merudgifter på 112,6 mio. kr. (+18,2 mio. kr.) svarende til mindreudgifterne i amtskommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner	Administration efter loven ophører i amtskommunerne	Amtskommunernes administration efter loven overtages af staten og kommunerne
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne.	Forenkling	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget viderefører implementeringen af vandrammedirektivet (2000/60/EF). Forslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som følge af den nye myndighedsstruktur skal der fastlægges nye grænser for vanddistrikterne. Rent administrativt vil det være nemmest med så få vanddistrikter som muligt. Marine områder uden for en linje afgrænset af den såkaldte basislinje plus en sømil er ikke omfattet af vandrammedirektivets almindelige bestemmelser. Det indebærer, at der for Danmark kan afgænses tre større områder omkring hhv. Jylland/Fyn med øer, Sjælland/Lolland-Falster og Bornholm. Samtidig gælder specielle regler for de grænseoverskridende vandløbsoplande. På den baggrund foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer, med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland. Det skal nærmere afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt denne forskellige opdeling af de grænseoverskridende vandløbsoplande på hver sin side af grænsen giver anledning til administrative problemer, idet administrationen af de grænseoverskridende vandløbsoplande skal koordineres af de berørte lande (Danmark og Tyskland).

For de grænseoverskridende vandløbsoplande skal der ifølge vandrammedirektivet mellem de relevante lande ske en koordinering af administrative ordninger

til gennemførelse af direktivets bestemmelser. Principperne for koordinering af de grænseoverskridende vandløbsoplande mellem Danmark og Tyskland er indeholdt i en fælles erklæring, som blev underskrevet af de to parter i januar måned 2005. En sådan koordinering vil kunne nødvendiggøre udstedelse af en bekendtgørelse om fravigelse af miljømålslovens regler, men vil selvsagt ske inden for vandrammedirektivets ramme.

Til nr. 2

Bestemmelsen fastsætter, at miljøministeren nu er vanddistriktsmyndighed.

Til nr. 3

Bestemmelsen fastsætter, at miljøministeren kan fastsætte regler, der fraviger antallet af internationale vanddistrikter. Se også bemærkningerne til § 1, nr. 1. Bestemmelsen om, at miljøministeren kan ændre bilag 1 til loven opretholdes, idet den dog overføres til en ny § 52 a, som giver en samlet bemyndigelse til at ændre det eksisterende bilag 1 til loven samt et nyt bilag 2 til loven. Se bemærkningerne til § 1, nr. 52.

Til nr. 4

Ligesom myndighederne i dag er bundet af vandplanen og herunder skal sikre gennemførelse af indsatsprogrammet, er de også bundet af den kommunale handleplan og skal herunder sikre en gennemførelse af denne.

Til nr. 5

Ændringen er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 6

En del af kravene til vandplanen er i den gældende lov indeholdt i § 4, stk. 3. De øvrige krav til vandplanen, jf. vandrammedirektivet, skulle have været reguleret i en bekendtgørelse. Idet opgaven med at udarbejde vandplanen overføres til ministeren, ophæves ministerens bemyndigelse i § 4, stk. 3 til at udstede en bekendtgørelse til amterne om indholdet af vandplanen. I stedet fastsættes reglerne om krav til indholdet af vandplanen og krav til indhold ved revisioner af vandplanen i et nyt bilag 2 til loven. Der henvises også til bemærkningerne til § 1, nr. 57.

Til nr. 7

Benævnelsen Fødevareministeriet ændres til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, da ressortansvaret for fødevarerloven er overgået til dette nye ministerium.

Til nr. 8

Ad § 9, stk. 2

Ministerens bemyndigelse til at lave en bekendtgørelse om, hvordan amterne skulle behandle Fødevareministeriets indstillinger vedrørende udpegning af skaldyrvande er overflødig pga. overførsel af opgaver fra amterne til miljøministeren.

Ad § 21, stk. 2

Miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udpegning af kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder (§ 15), fastsættelse af mindre strenge (§§ 16-17) eller strengere miljømål (§18) samt forlænge tidsfrister (§ 19) ophæves, idet disse elementer fremover vil fremgå direkte af de statslige vandplaner. Grundlaget for fastsættelsen af disse forhold i de konkrete forslag til vandplaner vil blive drøftet med relevante myndigheder og organisationer og være offentligt tilgængeligt forud for udarbejdelse af vandplanen.

Til nr. 9-10

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nedlæggelsen af amterne.

Til nr. 11

Som en konsekvens af, at det bliver miljøministeren, der skal udarbejde statusrapporten, bliver bemyndigelsen til at kunne udstede en bekendtgørelse om

statusrapportens nærmere indhold og form overflødig. Miljøministeren har imidlertid behov for at kunne anmode kommunerne om at indsende oplysninger til brug for udarbejdelsen af statusrapporten, herunder bestemme, i hvilken form disse oplysninger skal indsendes.

Til nr. 12

Af hensyn til regionernes og kommunernes indspil til den statslige planlægning, som nævnt i aftalen om strukturreform, foreslås indført en idefase, hvor myndighederne, borgere og organisationer kan komme med forslag til planlægningen på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt. Idefasen for vandplanen sker på baggrund af basisanalysen på vandområdet og arbejdsprogram for vandplanen og et udkast til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som sendes i høring samtidig. Der fastsættes en frist på mindst 6 måneder for fremsendelse af forslag. Ministeren fremsender modtagne forslag fra kommunalbestyrelserne og andre til regionsrådet, der får en koordinerende rolle i forhold til forslagene fra kommunalbestyrelserne i regionen. Regionsrådet fremsender de koordinerede forslag til miljøministeren. Se også § 1, nr. 36 vedrørende Natura 2000-planen.

Til nr. 13-14

Bestemmelsen fastslår, at miljøministeren udarbejder basisanalysen og statusrapporten. De to dokumenter skal ikke i høring og er ved færdiggørelsen at betragte som endeligt vedtagne, hvorefter de skal offentliggøres i henhold til de i loven fastsatte tidsfrister. For det andet regulerer bestemmelsen den fase, hvor forslag til de dokumenter, der skal i høring, udarbejdes. Bestemmelsen foreslås ændret, så det fremgår, at det nu er miljøministeren, der udarbejder de omhandlede forslag. På samme baggrund er proceduren for vedtagelsen af forslagene i amtet i tilfælde af indsigelser fra enkelte kommunalbestyrelser ophævet. Muligheden for berørte kommunalbestyrelser til at komme med indsigelser overfor forslag til prioriteringen af foranstaltningerne i det samlede indsatsprogram er dog bevaret og udvidet til også at omfatte berørte regionsråd.

Med ændringen af opgavefordelingen og ministerens overtagelse af arbejdet med at udarbejde vandplan og indsatsprogram er der ikke tiltænkt en ændring i, at indsatsprogrammet, jf. kapitel 8 i loven skal indeholde de rammer, der er nødvendige for en fyldestgørende implementering af vandrammedirektivets artikel 11. Artikel 11 anvender begreberne »grundlæggende« og »supplerende« foranstaltninger. De »grundlæggende« foranstaltninger er de tiltag, der

kræves for at gennemføre de eksisterende vanddirektiver (Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand). De »supplerende« foranstaltninger er tiltag, der skal udformes og gennemføres, når det vurderes, at de »grundlæggende« foranstaltninger ikke er nok til at opfylde vandplanens miljømål. Bilag VI til vandrammedirektivet (2000/60/EF) opremser i del A de eksisterende vanddirektiver, og i del B angives en ikke-udtømmende liste af eksempler på »supplerende« foranstaltninger.

Til nr. 15-17

Bestemmelsen regulerer den fase, hvor forslagene offentliggøres og mulighederne for i den forbindelse at komme med indsigelser inden endelig vedtagelse. Bestemmelsen foreslås ændret, så det fremgår, at det nu er miljøministeren, der offentliggør vedtagne forslag og fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser. Ministerens mulighed for at fastsætte regler om, at forslaget til vandplan kan sendes til andre, som bliver berørt heraf, ophæves. Begrundelsen herfor er, at vandplanen har en mere overordnet karakter og er rettet til kommunalbestyrelserne. En tilsvarende bestemmelse indføres imidlertid fsva. forslag til de kommunale handleplaner og fsva. de endeligt vedtagne kommunale handleplaner, idet disse er den lokale og konkrete udmøntning af den statslige vandplan. Der henvises til § 1, nr. 25 om § 31 b og § 31 c.

På samme baggrund er proceduren, jf. lovens § 28, stk. 1, for vedtagelsen af forslagene i amtet i tilfælde af indsigelser ikke nødvendig. Idet ministeren bliver ny vanddistriktsmyndighed, er det herefter ministeren selv, der på baggrund af indkomne indsigelser efter offentliggørelsen af forslag vedtager dem endeligt. Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 18-23

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 24-25

Ad § 31 a-§ 31 e

Kommunalbestyrelsen skal konkret og lokalt udmønte vandplanen og dens indsatsprogram ved at arbejde en handleplan for kommunen. Handleplanen skal opstille en plan og prioritering for anvendelsen af virkemidler/tiltag i kommunen for at realisere vandplanen og indsatsprogrammet. Dette vil sikre, at de mere borgerrettede opgaver funderes i kommunen. Den statslige vandplan og dens indsatsprogram udgør rammerne og indeholder målene for den kommunale

handleplan. Ministeren vil udstede nærmere regler om tilblivelsen og indholdet af handleplanerne i god tid før 2010, hvor de ifølge tidsplanen under miljømålsloven skal udarbejdes.

Handleplanerne kan indeholde en prioritering af flere af de lokale foranstaltninger som supplement til de foranstaltninger, der nævnes i vandplanen med henblik på at opfylde miljømålene. Snitfladen mellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand. Derudover skal vandplanen også indeholde de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af ministerens vandplaner og skal således holde sig inden for dennes rammer. Inden for disse rammer kan kommunalbestyrelsen i handleplanen prioritere mellem flere forskellige lokale tiltag, også lokale tiltag, som ikke er nævnt i vandplanen, så længe disse tiltag ikke strider imod vandplanen og samlet set sikrer, at vandplanen opfyldes. Som et eksempel på en lokal prioritering mellem flere forskellige tiltag kan nævnes en prioritering mellem etablering af vandområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag mod fjernelse af kvælstof.

§ 31 b fastsætter sammen med § 31 c og § 31 d proceduren for udarbejdelsen af den kommunale handleplan. Forslag til handleplan foreslås udarbejdet inden 6 måneder efter, at den endelige vandplan foreligger. Vandplanen med indsatsprogram skal for første planperiode være endeligt vedtaget i 2009. Ved fastsættelsen af fristerne i § 31 b-§ 31 e er der dels taget hensyn til, at kommunalbestyrelsen skal have en rimelig frist for at udarbejde planen, herunder sende den i høring, dels til, at foranstaltningerne efter vandplanens indsatsprogram skal være iværksat i 2012 ifølge vandrammedirektivet. Dette indebærer, at også handleplanerne skal være iværksat på dette tidspunkt, hvorfor de kommunale handleplaner i første planperiode skal udarbejdes og som hovedregel vedtages i løbet af 2010.

Ifølge § 31 b, stk. 3 kan ministeren fastsætte regler om, at forslaget til handleplan skal sendes til andre, som bliver berørt heraf. Ministerens beføjelse vil f.eks. kunne benyttes til at fastsætte regler om information af særligt berørte grupper.

§ 31 c sikrer på tilsvarende vis som forslaget til § 30, stk. 1, vedrørende de statslige vandplaner, at de, der berøres af den kommunale handleplan, inddrages i processen – også når planen under forløbet frem mod vedtagelse ændres væsentligt. Såfremt forslag til hånd-

F. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

leplan gennem forløbet frem til endelig vedtagelse ændres således, at der reelt er tale om et nyt forslag, skal hele proceduren med høring m.v. gentages. I den forbindelse forlænges fristen for, hvornår den kommunale handleplan skal være vedtaget, med 3 måneder. I § 31 c, stk. 5 findes en tilsvarende regel som i § 31 b, stk. 3 om information af særligt berørte grupper.

§ 31 d skal sikre relevant koordinering mellem myndigheder, f.eks. hvor vandområder dækker flere kommuner. På den baggrund har berørte kommuner mulighed for skriftligt at modsætte sig forslag fra en anden kommune. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem de berørte kommuner.

Kommunerne har også mulighed for at benytte regionsrådene som mægler i tilfælde af uenighed. Regionsrådenes rolle som mægler foreslås udfyldt ved, at regionsrådene, såfremt kommunalbestyrelserne anmoder om det, skal indkalde til mæglermøde, hvis der mellem flere kommuner er uenighed om samarbejdet omkring udformningen af handleplanen, jf. forslaget § 31 d, stk. 3.

Der er et behov for statslig sikring af den lokale udmøntning af vandrammedirektivets og miljømålslovens målsætninger og bestemmelser. Såfremt de berørte kommuner har anmodet regionsrådene om mægling og denne mægling ikke fører til enighed, skal regionsrådene neutralt forelægge uenigheden for miljøministeren. Miljøministeren træffer på den baggrund afgørelse. Der henvises også til de almindelige bemærkninger om regionsrådene.

Med § 31 e får miljøministeren indsigelsesret overfor kommunale handleplaner, ligesom ministeren har det over for amtets vandplan efter den gældende lov. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffer ministeren afgørelsen.

Til nr. 26

Ministeren kan efter den gældende miljømålslov træffe afgørelse om vandplanen i tilfælde af uenighed kommuner og amtet imellem og amterne indbyrdes. Idet opgaverne overføres fra amterne til staten, foreslås det, at disse bestemmelser ophæves.

Til nr. 27

Ad § 35, stk. 1

Som en konsekvens af, at miljøministeren udarbejder basisanalysen og at denne opgave er gebyrfinansieret, forestår miljøministeren også fastsættelsen af gebyret.

Ad § 46

Som en konsekvens af, at miljøministeren udarbejder Natura 2000-planen, forestår ministeren også kommende revisioner af Natura 2000-planen.

Til nr. 28 og 29

Opgaverne vedrørende følsomhedskortlægning efter miljømålsloven samt indsatsplanlægning og koordinationsforum efter vandforsyningsloven er gebyrfinansierede, og der kan opkræves et samlet gebyr for disse opgaver. Bestemmelserne herom fremgik oprindeligt i det hele af vandforsyningsloven. Det foreslås, at staten overtager amtsrådets opgave i forbindelse med basisanalysen, herunder den gebyrfinansierede følsomhedskortlægning, jf. forslaget § 1, nr. 13, mens kommunalbestyrelsen overtager de nævnte gebyrfinansierede opgaver efter vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-8. Grundlaget for gebyropkrævningen er de meddelte vandindvindingsstilladelser, som kommunerne fremover skal meddele. Det findes derfor mest hensigtsmæssigt at fordele amtsrådets opgave med opkrævning af gebyrer mellem henholdsvis kommunen og staten således, at miljøministeren fastsætter den statslige andel af gebyret, mens kommunalbestyrelsen fastsætter den kommunale andel af gebyret, samt opkræver det samlede gebyr. Kommunalbestyrelsens opgave med gebyropkrævningen forudsætter, at miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse, hvilket beløb gebyret skal dække i kommunerne. Dette sker første gang den 1. juli 2006 for budgetperioden 2007, jf. lovforslagets § 4, stk. 4.

Da gebyret oprindeligt blev indført pr. 1. februar 1999 ved en lovændring i 1998 (lov nr. 1025 af 23. december 1998 om ændring af lov om vandforsyning) fremgik det af lovbemærkningerne (lovforslag L 115 af 4. december 1998, pkt. 3.1. om omkostningerne ved kortlægningen, se FT 1998/1999 Till. A, spalte 3148), at »Det forudsættes, at kortlægningen gennemføres over en periode på 10 år, svarende til en hurtig, men realistisk gennemførelsestakt af hensyn til Danmarks implementering af Nitratdirektivets regionale foranstaltninger.« De samlede udgifter, som skal finansieres af gebyret er i bemærkningerne overslagsmæssigt angivet til 92 mio. kr. pr. år i 10 år, dog således at der fortsat vil være (dog væsentligt faldende) udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner, mens opgaven vedr. koordinationsfora er permanent. Det fremgår endvidere om de samlede udgifter til kortlægningen at, »—beregningerne er behæftet med betydelig usikkerhed—«.

Amternes samlede gebyrindtægt i 2003 var 138,2 mio. kr. På nuværende tidspunkt ca. 6 år efter lovæn-

dringen kan det oplyses, at de samlede udgifter bliver større end forventet. Samtidig forventes kortlægningen og indsatsplanlægningen at strække sig over et længere tidsrum end ventet.

Til nr. 30

Ændringen er konsekvensrettelser som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

Til nr. 31

Den overordnede planlægning for Natura 2000-områderne overgår efter aftalen om strukturreform til staten. Dermed samles kompetencen for planlægning i Natura 2000-områder på land og indenfor det kystnære område (tidligere amtsrådene) og havet udenfor den kystnære del af et vanddistrikt hos miljøministeren.

Miljøministeren skal efter lovforslaget udarbejde en Natura 2000-plan dækkende samtlige udpegede områder, der ikke er omfattet af skovlovens bestemmelser om Natura 2000-planlægning. Ministeren kan vælge at opdele planen efter geografiske områder.

Til nr. 32

Efter aftalen om strukturreform skal kommunalbestyrelserne udarbejde den detaljerede indsatsplanlægning. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner efter §§ 46 a-46 e til gennemførelse af Natura 2000-planen, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 34 og 45.

Til nr. 33

Ad § 38

Den overordnede planlægning for Natura 2000-områderne overgår til staten, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 34. Der er derfor som følge af kommunalreformen ikke behov for at opretholde § 38. Dette ændrer dog ikke ved den hidtidige arbejdsdeling mellem de statslige myndigheder, idet miljøministeren fortsat har initiativpligten, hvis internationale naturbeskyttelsesområder uden for vandområdedistriktet ikke har gunstig bevaringsstatus, og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Trafikministeriet, Forsvarsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet eller andre ministerier vil blive inddraget i forberedelsen af de nødvendige Natura 2000-planer, i det omfang disse berører de pågældende ministeriers ressort.

Ad § 39, stk. 2

Miljøministeren skal i indsatsprogrammet fastsætte de overordnede retningslinjer for indsatsen, jf. § 42. Indsatsprogrammet skal indeholde overordnede ret-

ningslinjer for alle Natura 2000-områder, uanset om det er privat eller offentligt ejede arealer. Indsatsprogrammets retningslinjer for offentligt ejede arealer udarbejdes efter koordinering med de berørte myndigheder. Den konkrete udmøntning af indsatsprogrammet foreslås fastlagt i en kommunal handleplan, jf. § 46 a-46 e. Den hidtidige mulighed i § 39, stk. 2, for at offentlige grundejere selv kan udarbejde driftsplaner eller anden indsats, er opretholdt, men flyttet til § 46 a om de kommunale handleplaner.

Til nr. 34

Indsatsprogrammet er miljøministerens retningslinjer for de kommunale handleplaner og udarbejdes på baggrund af basisanalysen, foreliggende overvågningsdata og de forslag m.v. fra idefasen, som vurderes at skulle indgå i det videre arbejde. Indsatsprogrammet kan vedrøre et helt Natura 2000-område, konkrete lokaliteter, naturtyper eller arter, der på landsplan skal tages særligt hensyn til, krav om etablering af spredningskorridorer m.m. Retningslinjerne vil typisk være generelle, f.eks. at der skal arbejdes på at ekstsensivere eksisterende drift inden for de udpegede områder, eller at kommunerne skal arbejde på at etablere spredningskorridorer, hvor visse naturtyper forekommer fragmentarisk. Men retningslinjerne kan også indeholde krav om konkret forvaltning, f.eks. at en given kvælstofpåvirkning skal nedsættes, at der skal sikres redepladser til bestemte arter, eller at X pct. af hedearealet i habitatområde Y skal plejes i planperioden.

Ministeren kan fastsætte, at en eller flere kommuner skal tage initiativ til et samarbejde med en række aktører (kommuner, statslige myndigheder, lodsejere og organisationer m.fl.) med henblik på at sikre gunstig bevaringsstatus for et afgrænset område, f.eks. et fjordområde eller en sø, og at dette skal nås inden for en nærmere fastsat årrække. I helt særlige tilfælde, hvor f.eks. overvågningens resultater eller bindende krav og aftaler med EU-Kommissionen gør det nødvendigt at give bindende forudsætninger for kommunernes prioritering, vil ministeren kunne fastsætte meget specifikke retningslinjer i indsatsprogrammet.

Bestemmelserne om de detaljerede dele af indsatsprogrammet overføres til de kommunale handleplaner. § 42, stk. 2, foreslås derfor ophævet, men en lignende bestemmelse er foreslået som § 46 a, stk. 2.

Til nr. 35

Overskriften ændres, så den også omfatter idefasen samt de kommunale handleplaner.

Til nr. 36

Afhensyn til regionsrådenes og kommunalbestyrelsernes indspil til den statslige planlægning, som nævnt i aftalen om strukturreform, foreslås indført en idefase. Med henblik på at sikre det bedst mulige grundlag for den videre planlægning foreslås det, at ikke alene myndigheder men også borgere og organisationer kan komme med forslag m.v. tidligt i processen. Natura 2000-planens idefase bygger på basisanalysen. Efter stk. 2 fremsender miljøministeren de indkomne forslag m.v. til regionsrådene, som koordinerer de indkomne forslag fra kommunalbestyrelserne i regionen. Regionsrådene sender de koordinerede forslag til miljøministeren inden 8 uger. Se også bemærkningerne til § 1, nr. 12 vedrørende vandområdet.

Til nr. 37

Ændringerne i stk. 1 afspejler, at det nu er miljøministeren, der offentliggør forslaget til Natura 2000-planen.

Til nr. 38

Ændringen afspejler, at det nu er miljøministeren, der sender Natura 2000-planforslaget til de relevante myndigheder.

Miljøministerens mulighed for at fastsætte regler om, at forslaget til Natura 2000-plan kan sendes til andre, som bliver berørt heraf, udgår, da Natura 2000-planen og dens retningslinjer har en overordnet karakter og er rettet til kommunalbestyrelserne. Muligheden for at fastsætte regler for kommunerne om direkte information til berørte fastholdes i stedet for så vidt angår forslag til de konkrete kommunale handleplaner i § 47, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 46.

Til nr. 39

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 40

Bestemmelsen i § 44 om, at miljøministeren har indsigelsesret mod Natura 2000-planen, ophæves som en følge af, at det fremover er miljøministeren, der udarbejder Natura 2000-planen.

Til nr. 41-43

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 44

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af ophævelse af § 44, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 40.

Til nr. 45

Ad § 46 a-§ 46 e

Kommunalbestyrelserne skal udmønte Natura 2000-planerne i konkrete handleplaner. Planerne skal indeholde en prioritering for anvendelsen af virkemidler og tiltag i kommunen, som kan realisere indsatsprogrammet. Dette vil sikre, at de borgerrettede opgaver samles i kommunen. Reglerne om handleplanernes tilvejebringelse svarer i store træk til bestemmelserne i §§ 43 og 45 om Natura 2000-planens tilvejebringelse.

Bestemmelserne vedrørende indholdet af handleplanerne svarer til de bestemmelser, der hidtil har været gældende for den detaljerede del af de amtslige Natura 2000-planer (tidligere § 42, stk. 2). Indholdsmæssigt skal handleplanerne være så konkrete, at det er muligt at få et klart billede af kommunens fremtidige indsats. Det fastholdes dog ligesom for amternes tidligere indsatsprogram, at handleplanerne skal være generelle og ikke specifikt foregribe hvilke aftaler eller afgørelser, der eventuelt skal træffes i forhold til den enkelte lodsejer.

Såfremt der i planperioden foretages ændringer i indsatsprogrammet, jf. § 46, stk. 2, skal handleplanen efter § 46 b, stk. 1, ændres, jf. reglerne i §§ 46 a-46 e.

Selve gennemførelsen af handleplanen skal ske med hjemmel i den relevante lovgivning, herunder f.eks. naturbeskyttelseslovens kapitel 2 a. Efter § 46 a, stk. 5, fastsætter miljøministeren nærmere regler om handleplanernes indhold og tilvejebringelse, herunder forholdet til vandplanerne og driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende, jf. lovforslagets § 46 a, stk. 3. Disse regler vil samtidig præcisere, hvilke emner med relation til det kystnære område, som kommunerne kan udarbejde handleplaner for. Handleplanerne vil ofte vedrøre spørgsmål om udledninger fra land eller forstyrrelser fra rekreative aktiviteter med landbaserede baser.

For så vidt angår Natura 2000-handleplaner, der berører den kystnære del af vanddistriktet, skal kommunerne inddrage Trafikministeriet, idet statens højhedsret over søterritoriet henhører under Trafikministeriet. Procedure for denne inddragelse kan efter nærmere aftale med Trafikministeriet også indgå i miljøministerens regler om Natura 2000-handleplaner. Kommunalbestyrelsen skal ikke udarbejde handleplaner for offentligt ejede arealer, såfremt myndigheden selv udarbejder forvaltningsplaner, driftsplaner m.v. i

overensstemmelse med Natura 2000-planen. Denne bestemmelse svarer til den hidtidige § 39, stk. 2. Ministeren kan dog i medfør af bestemmelsen i § 46 a, stk. 5, bestemme, at sådanne planer skal indgå i en sammenfattende plan for et område – svarende til den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, som ophæves. Ministeren kan bestemme, at en kommunal handleplan sammen med andre handleplaner, tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning, driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende samt handleplaner for internationale naturbeskyttelsesområder, der arealmæssigt er placeret i flere kommuner eller delt mellem flere myndigheder (f.eks. marine områder eller klitfredede områder) kan indgå i en sammenfattende plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for området. Der henvises desuden til skovlovens § 16, stk. 3.

Ved fastsættelsen af fristerne i §§ 46 b og 46 c er der dels taget hensyn til, at kommunalbestyrelserne skal have en rimelig frist for at udarbejde planerne, herunder sende dem i høring, dels til at handleplanerne er iværksat i 2012, så de følger planerne på vandområdet. Derfor foreslås det, at de kommunale handleplaner i første planperiode skal udarbejdes og vedtages i løbet af 2010.

I tilfælde af uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af handleplaner for konkrete Natura 2000-områder, skal regionsrådet efter § 46 d på anmodning indkalde disse til mægling. Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse. Der henvises også til de almindelige bemærkninger om regionsrådene.

Med § 46 e får miljøministeren indsigelsesret overfor kommunale handleplaner, ligesom ministeren har det over for amtets vandplan efter den gældende lov. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffer ministeren afgørelsen.

Til nr. 46

Som en følge af, at miljøministeren selv udarbejder og offentliggør Natura 2000-planen, udgår ministerens bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af planerne. Muligheden for ministeren til at fastsætte regler for planens offentliggørelse, herunder om betaling for udlevering af dokumenter bibeholder og udvides til også at gælde for forslag til planen samt kommunale handleplaner og forslag hertil.

Ministerens bemyndigelse i stk. 2 vil f.eks. kunne benyttes til at fastsætte regler om information af særligt berørte grupper.

Den gældende § 47, stk. 2, hvorefter ministeren har mulighed for at fastsætte regler om udarbejdelse af sammenhængende Natura 2000-planer, udgår. Bestemmelsen erstattes af hjemlen i § 46 a, stk. 5, for ministeren til at fastsætte regler om de kommunale handleplaners indhold og tilvejebringelse. Se bemærkningerne til § 1, nr. 45.

Til nr. 47

Som følge af den ændrede kompetencefordeling er det ikke længere amtsrådet men kommunalbestyrelsen, der sikrer gennemførelsen af det konkrete indsatsprogram. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde handleplaner til gennemførelse af Natura 2000-planen er beskrevet i §§ 46 a-46 e, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 44. De øvrige ændringer vedrører alene myndighedernes benævnelser i den nye struktur.

Til nr. 48

Bestemmelsen ophæves på grund af den nye myndighedsstruktur.

Til nr. 49

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 51, dog på myndighedssiden tilpasset kommunalreformen.

Til nr. 50

Det af trafikministeren samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen) indebærer, at § 67 i lov om offentlige veje ophæves. Efter vejlovens § 67 er dokumenter, udskrifter og attester m.v., der udfærdiges i forbindelse med ekspropriationer efter vejloven, fritaget for stempelafgifter til det offentlige. Stempelafgiften på dokumenter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom er imidlertid afskaffet med virkning fra den 1. januar 2000, jf. lov nr. 383 af 2. juni 1999, hvorfor bestemmelsen ikke længere er relevant og foreslås ophævet. Miljømålslovens henvisning til lov om offentlige veje i § 51, stk. 3, konsekvensrettes som følge heraf.

Samtidig indsættes der en henvisning til § 58 a i lov om offentlige veje. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 233 af 21. april 1999, og det fremgår heraf, at taksationskommissionerne og overtaksationskommissionerne er uafhængige instanser, hvis medlemmer ikke er undergivet instruktioner om den enkelte

sags afgørelse. Der er tale om en manglende konsekvensrettelse.

Til nr. 51

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 52, dog på myndighedssiden tilpasset kommunalreformen.

Til nr. 52

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om den geografiske afgrænsning i havet af den enkelte kommunalbestyrelses kompetence efter § 31 a, stk. 1, og § 37 a vedrørende det geografiske område, som den enkelte kommunale handleplan skal dække.

Der indsættes desuden en bemyndigelse for miljøministeren til at ændre bilag 1 og et nyt bilag 2 til loven. Bemyndigelsen er delvist overført fra den gældende lovs § 2, stk. 4, hvoraf det allerede følger, at miljøministeren kan ændre bilag 1 til loven. Ligesom miljøministeren kunne have ændret en bekendtgørelse om vandplaner administrativt, f.eks. i tilfælde af yderligere EU-regulering til udfyldning af vandrammedirektivet (2000/60/EF), og idet kravene til vandplanen nu delvist overføres og delvist fastsættes i et nyt bilag 2 til loven, indsættes i § 52 a en bemyndigelse for miljøministeren til administrativt at ændre også bilag 2 til loven. Se også bemærkningerne til § 1, nr. 6.

Til nr. 53

Amternes endeligt vedtagne vandplaner kan efter den gældende lov påklages til Miljøklagenævnet for så vidt angår fastsættelsen af miljømål og indsatsprogram samt spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse. Baggrunden herfor er, at der derved sikres både en vis (ekstern) kontrol med, at amterne foretager sig det tilstrækkelige og nødvendige i forhold til, at direktivets krav opfyldes og en vis (ekstern) kontrol med, at retsstillingen for borgere og virksomheder er ensartet i hele landet. Den fulde klageadgang opretholdes, når udarbejdelsen af vandplanerne overgår til staten.

Den fulde klageadgang foreslås videreført til også at gælde de kommunale handleplaner, idet de kommunale handleplaner er den konkrete og lokale udmøntning af de statslige vandplaner. De kommunale handleplaner er en videreførelse og detaljering af de statslige vandplaner. Den fulde klageadgang omfatter indhold og tilvejebringelse.

Til nr. 54

Amternes Natura 2000-planer kan efter den gældende lov påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår fastsættelse af mål og indsatsprogram samt

spørgsmål om Natura 2000-planens tilvejebringelse. Den fulde klageadgang opretholdes, når Natura 2000-planlægningen overgår til staten.

Efter kommunalreformen skal kommunalbestyrelserne udarbejde den detaljerede indsatsplanlægning, som hidtil har været en del af amternes Natura 2000-planer. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner efter §§ 46 a-46 e til gennemførelse af Natura 2000-planen. Den fulde klageadgang foreslås derfor videreført til også at gælde de kommunale handleplaner, som efter lovforslaget vil kunne påklages for så vidt angår indhold og tilvejebringelse. Bestemmelserne vedrørende handleplanernes indhold svarer til de hidtil gældende bestemmelser om den detaljerede del af de amtslige Natura 2000-planer, og bestemmelserne om handleplanernes tilvejebringelse svarer i store træk til de gældende bestemmelser om Natura 2000-planens tilvejebringelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 45.

Til nr. 55

Det er væsentligt at sikre, at kommunalbestyrelserne vil kunne overholde lovens tidsfrister. På den baggrund indsættes et nyt stykke 2, hvorefter Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet helt eller delvist kan fravige de frister, der følger af §§ 31 c og 46 c om endeligt vedtagne kommunale handleplaner i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1. Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet kan således beslutte, at fristerne i §§ 31 c og 46 c kan fraviges for hele den kommunale handleplan eller dele heraf. Dermed kan der tages hensyn til, at de dele af den kommunale handleplan, som ikke har berøring med den sag, som behandles efter stk. 1, kan vedtages og iværksættes inden for lovens frister.

Til nr. 56

Af bilag 1 fremgår de nye grænser for vanddistrikterne, som er en følge af den nye myndighedsstruktur. Der henvises til de almindelige bemærkninger om afgrænsning af vanddistrikter.

Til nr. 57

Der indsættes et nyt bilag 2 til loven. Indholdet af bilag 2 er overført fra den eksisterende § 4, stk. 1 og 2, om kravene til vandplanens indhold og om kravene til revisioner heraf og svarer til vandrammedirektivets bilag VII. Bilag 2 til loven har desuden til formål at sikre en fyldestgørende gennemførelse af vandrammedirektivets bilag VII. Vandrammedirektivet blev optrykt som bilag til forslaget til miljømålsloven (lovforslag nr. L 15). Der henvises til Folketingstidende

2003-2004 till. A s. 3604. Der henvises også til bemærkningerne til § 1, nr. 6.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen foreslås ophævet, da regionsrådet som følge af kommunalreformen ikke vil få konkrete sager som ansvarsområde.

Til nr. 2

Det foreslås, at det gældende indhold af vandforsyningslovens § 5 ophæves, idet regionerne som følge af kommunalreformen ikke vil få konkrete sager som ansvarsområde. Samtidig foreslås det, at indholdet af § 89 a flyttes til denne bestemmelse. § 89 a vedrører ministerens delegationsadgang, samt muligheden for at afskære klage. Bestemmelsen er ved en fejl tidligere blevet placeret i kapitel 14, »Straffebestemmelser og ikrafttræden«, hvor den ikke passer ind. Bestemmelsen overføres derfor nu af lovtekniske grunde til kapitel 2, »Almindelige bestemmelser«.

Til nr. 3

En del af de beføjelser der efter kapitel 6 og 8 tidligere lå hos amtsrådet overgår i forbindelse med kommunalreformen til ministeren. Det foreslås derfor, at § 6 justeres, så det stadig vil være muligt at overføre en række beføjelser til kommunalbestyrelserne, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.

Til nr. 4 og 5

Den gældende bestemmelse i § 7, vedrører miljøministerens mulighed for i konkrete sager af vidtrækkende betydning at bestemme, at en afgørelse skal træffes af ministeren i stedet for af amtsrådet eller kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 8 er en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes behandling af sager efter loven. Da amtsrådene nedlægges, og regionsrådene ikke får konkrete sager, i forbindelse med kommunalreformen, udgår bestemmelsernes henvisning til amtsrådene.

Til nr. 6

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for koordinationsforumet, idet det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde indsatsplanerne, jf. § 2, nr. 7. Det foreslås endvidere, at regionsrådet af hensyn til sammenhængen til arbejdet med jordforureningsloven deltager i koordinationsforumet, og således blandt andet i dette forum kan fremsætte forslag

til indsatsplaner. Samarbejdet er ikke begrænset til at finde sted indenfor den enkelte region. Andre berørte myndigheder kan som hidtil deltage i koordinationsforumet. Staten har således mulighed for at deltage i koordinationsforumet. Andre relevante parter kan ligeledes deltage i koordinationsforumet. Her tænkes f.eks. på lokale natur- og miljøorganisationer. Hvis flere kommunalbestyrelser vælger at samarbejde om udarbejdelse af indsatsplaner, skal de involverede kommuner indtræde i koordinationsforumet, jf. den foreslåede stk. 2. Endelig vil det fortsat være således, at vandforsyninger, der alene indvinder i den pågældende kommune, også vil kunne deltage i koordinationsforumet.

Til nr. 7 og 8

Ad § 13, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for udarbejdelse af indsatsplaner, der skal være i overensstemmelse med de udarbejdede vandplaner efter miljømålsloven (vandrammedirektivet). Indsatsplanerne er ganske detaljerede, og det vurderes, at kommunalbestyrelsen – i de nye større kommuner – vil have de bedste forudsætninger for at udarbejde indsatsplaner. Det skal desuden understreges, at kommunalbestyrelsen som hidtil har ansvaret for vandforsyningsplaner efter § 14. Det er væsentligt og praktisk, at det er samme myndighed, der har ansvaret for de to typer planer, der supplerer hinanden. Desuden kan kommunalbestyrelsen efter forslaget § 13 a udarbejde supplerende indsatsplaner, hvis det vurderes, at de efter vandplanen udarbejdede indsatsplaner ikke giver tilstrækkelig beskyttelse. Som hidtil kan ejeren af et vandforsyningsanlæg udarbejde en supplerende indsatsplan. Kommunalbestyrelsen skal påse, at denne plan er i overensstemmelse med de øvrige planer. I det omfang der ikke allerede foreligger en tilstrækkelig kortlægning af arealanvendelse, forureningstrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende vandressourcer, må kommunalbestyrelsen henholdsvis ejeren af et vandforsyningsanlæg foretage en sådan, jf. § 13, stk. 2, til brug for udarbejdelsen af indsatsplanen.

Ad § 22, stk. 4

Bestemmelsen indeholder krav til indholdet af vandindvindingstilladelserne. Forslaget er en konsekvensrettelse, da kommunalbestyrelsen foreslås at få ansvaret for alle vandindvindingstilladelser, jf. § 2, nr. 20.

Ad § 23, stk. 3

Forslaget er en konsekvensrettelse, jf. § 2, nr. 20.

Ad § 27

I lighed med at kommunalbestyrelsen foreslås at få ansvaret for alle vandindvindingsager m.v. er det naturligt, at kommunalbestyrelsen også overtager sager om bortledning af grundvand m.v.

Til nr. 9

De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. forslag til lov om ændring af lov om planlægning. De gældende bestemmelser i § 13 a, stk. 2, og § 14 a, stk. 1, indeholder blandt andet et krav om, at henholdsvis indsatsplaner og vandforsyningsplaner ikke må stride mod regionplanlægningen. Da forslaget til ændring af planloven indebærer, at regionplanerne afskaffes, og at kommuneplanen til dels overtager regionplanens rolle, ændres bestemmelserne i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10

Den foreslåede bestemmelse i § 13 b, stk. 1, svarer til den gældende bestemmelse også i § 13 b, stk. 1, og vedrører forpligtelsen for den, der udarbejder en indsatsplan til at inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

Efter bestemmelsen i stk. 2 foreslås det, at andre kommunalbestyrelser kan gøre indsigelse mod kommunalbestyrelsens forslag til indsatsplan. Efter den gældende bestemmelse har amtsrådet mulighed for at gøre indsigelse. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunalbestyrelserne, får regionsrådet efter bestemmelsen i stk. 4 en mæglerrolle, jf. aftalen om strukturreformen. Mæglerrollen forudsætter ikke faglig viden om grundvandsbeskyttelse og indsatsplanlægning. Det vil således være uden for lovens rammer, hvis regionsrådene foretager en faglig bedømmelse af de involverede kommunalbestyrelsers vurderinger. Der henvises også til de almindelige bemærkninger om regionsrådene. Hvis enighed ikke kan opnås trods forsøg på mægling, skal regionsrådet neutralt indbringe sagen for miljøministeren, hvorefter ministeren træffer afgørelse i sagen.

Det foreslås i stk. 3, at en indsigelse fra berørte kommunalbestyrelser skal være begrundet. Dette svarer til den foreslåede bestemmelse til § 31 d, stk. 2, i miljømålsloven.

Efter gældende lov kan private vandværkers forslag til indsatsplan ikke vedtages, hvis amtet gør indsigelse. Det foreslås, at amtsrådets kompetence til at gøre indsigelse overføres til kommunalbestyrelsen, jf. det foreslåede stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 svarer til den gældende bestemmelse i § 13 b, stk. 4, om orientering

af berørte grundejere og andre berørte parter om, at der er vedtaget en indsatsplan og om indholdet heraf.

Til nr. 11

Det foreslås, at § 13 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, da amterne nedlægges og ansvaret for at gennemføre indsatsplaner efter § 13 overgår til kommunerne. Stk. 1 foreslås derfor i øvrigt konsekvensrettet. Eftersom kommunalbestyrelsen fremover vil have ansvaret for indsatsplaner, som den har vedtaget efter både § 13 og § 13 a, foreslås stk. 2 rettet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 12

De gældende bestemmelser i § 13 d, stk. 1-3, vedrører amtsrådenes gennemførelse af indsatsplaner, mens stk. 4-5 vedrører kommunalbestyrelsens eller et alment vandforsyningsanlægs gennemførelse. Opbygningen af bestemmelserne er analog, og da amtsrådene nedlægges, kan stk. 1-3 ophæves.

Til nr. 13

Det foreslås, at bestemmelsen i § 13 d, stk. 5, der bliver stk. 2, omformuleres, da det kun bliver aftaler, der ikke indgår af kommunalbestyrelsen, der vil skulle kontrolleres af kommunalbestyrelsen.

Til nr. 14

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, som følger af ophævelsen af stk. 1-3 i § 13 d.

Til nr. 15

Ad § 14, stk. 3 og 4

Det foreslås, at miljøministeren overtager amternes kompetence med hensyn til at pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde ændringer af vandforsyningsplanerne, idet miljøministeren har det overordnede ansvar for sektorplanlægningen.

Ad § 29

Efter gældende lovs § 29 kan kommunalbestyrelsen for områder, hvor vandforsyningen er utilfredsstillende, udarbejde forslag til, at der oprettes et nyt vandværk og/eller at ejendomme tilsluttes et vandværk. Forslaget skal godkendes af amtsrådet, der også kan anmode kommunen om at udarbejde forslag. Ifølge bekendtgørelse nr. 3/1980 om vandindvinding og vandforsyning er godkendelse angående enkeltejendomme uforholdsmæssig, hvis der foreligger en godkendt vandforsyningsplan for området. Det vurderes, at denne godkendelsesfunktion mht. enkeltejendomme, der p.t. kun er aktuel i mangel af en vandforsyningsplan, kan ophæves, således at beføjelsen ikke overføres til

ministeren. Baggrunden er, at kommunerne nu bliver så meget større, at de fagligt kan udarbejde et kvalificeret grundlag for berørte ejendommers tilslutning til en anden vandforsyning. Beslutningen kan påklages. Med hensyn til oprettelse af et vandværk vurderes det, at denne beslutning ligger så tæt på reglerne om forsyningspligt (hvor kompetencen efter aftalen om strukturreformen ligger hos ministeren), at godkendelsesbeføjelsen bør opretholdes og overgå til ministeren.

Ad § 32

Amtsrådet har efter gældende lovgivning hjemmel til i visse tilfælde at inddrage indvindingstilladser fra almene vandforsyningsanlæg. Af habilitetsmæssige årsager ville det være uhensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen, der jo ejer de offentlige almene vandforsyninger, skulle være myndighed på dette område. Det er i stedet foreslået, at miljøministeren overtager denne beføjelse.

Ad § 45, stk. 1

Efter aftalen om strukturreformen er det miljøministeren, der overtager amtsrådets kompetence fsva. forsyningspligt. I den forbindelse foreslås det, at amtsrådets kompetence til at pålægge ikke-almene vandforsyningsanlæg, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse, overgår til ministeren.

Ad § 46, stk. 1

Efter aftalen om strukturreformen overtager miljøministeren amtsrådets sager om forsyningspligt. Derfor foreslås, at ministeren bl.a. kan pålægge et kommunalt alment vandforsyningsanlæg at levere til andre bestemte områder, herunder områder i andre kommuner.

Ad § 63, stk. 2

Det foreslås, at miljøministeren får det overordnede tilsyn med vandkvaliteten. Derfor bør miljøministeren orienteres om tilsynet, ligesom ministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at tage bestemte spørgsmål op.

Til nr. 16

Efter gældende lovs § 14 a påser amtsrådet, at kommunalbestyrelsens udkast til vandforsyningsplan er i overensstemmelse med vandplan, regionplan m.m. Amtsrådet kan gøre indsigelse (nedlægge veto). Det foreslås, at denne vetoadgang ophæves. Baggrunden er, at kommunerne nu bliver så meget større, at de fagligt kan udarbejde en vandforsyningsplan i overensstemmelse med lovens krav.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for indsatsplanerne.

Til nr. 19

Da kommunalbestyrelsen foreslås som myndighed for al vandindvinding foreslås bestemmelsen overført til lovens § 20, jf. nr. 20.

Til nr. 20

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen bliver myndighed i alle sager om indvinding af grundvand eller overfladevand. Amtsrådet er ifølge gældende lov myndighed med hensyn til større grundvandsindvindinger og alle indvindinger af overfladevand. Opdelingen af den foreslåede § 20, stk. 1 i nr. 1 og 2 er alene af hensyn til, at der senere i gældende lov er en skelnen mellem tilladelser efter lovens § 19 og § 20. Som eksempler kan nævnes § 22, stk. 4, om hvad tilladelsen skal indeholde, og § 23 om erstatning. Denne skelnen ønskes opretholdt i den ændrede lov.

Til nr. 21

De gældende bestemmelser i § 21 vedrører spørgsmålet om tilladelse til etablering, udbedring eller ændring af vandindvindingsanlæg. Kompetencen til at meddele sådanne tilladelser er i dag placeret hos enten amtsrådet eller kommunalbestyrelsen, afhængig af hvem der giver indvindingstilladelsen. Det foreslås, at det fremover alene er kommunalbestyrelsen, der meddeler sådanne tilladelser, eftersom det også er foreslået, at det alene er kommunalbestyrelsen der meddeler indvindingstilladelserne.

Til nr. 22 og 23

Vandindvindingstilladelserne efter gældende lovs § 19, nr. 2, er undtaget fra kravene til tilladelsen anført i § 22, stk. 4. De foreslåede ændringer er en konsekvensrettelse, idet vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet under 6.000 m² nu er anført i § 20, stk. 1, nr. 2, jf. nr. 20.

Til nr. 24-26

Efter gældende regler er det kun vandindvindingsanlæg omfattet af lovens § 20, der er erstatningspligtige efter § 23, dvs. ikke tilladelser omfattet af gældende lovs § 19. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. § 2, nr. 20, idet vandindvindinger

omfattet af gældende lovs § 19 foreslås anført i § 20, stk. 1, nr. 1 og nr. 2.

Til nr. 27

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, idet kommunalbestyrelsen overtager kompetencen med hensyn til al indvinding, jf. de almindelige bemærkninger og § 2, nr. 20.

Til nr. 28

Reglerne om bortledning af grundvand i § 26 vedrører efter gældende lov kun vandindvindingstilladelser efter § 20, dvs. ikke tilladelser omfattet af gældende lovs § 19. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. § 2, nr. 20, idet vandindvindinger omfattet af gældende lovs § 19 foreslås anført i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 29 og 30

De foreslåede ændringer af bestemmelsen er en konsekvens af, at det ikke findes nødvendigt, at miljøministeren overtager amtsrådets beføjelser med hensyn til godkendelse af kommunalbestyrelsens beslutning om enkeltejendomme. Se bemærkningerne til § 2, nr. 15 (§ 29).

Til nr. 31 og 32

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringerne af § 29, stk. 3.

Til nr. 33

Se bemærkningerne til § 2, nr. 15. Vedrørende § 63, stk. 1, henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 47.

Til nr. 34 og 35

Ændringerne er en konsekvens af, at det kun er kommunalbestyrelsen, der behandler sager om indvindingstilladelser, jf. § 2, nr. 20.

Til nr. 36

Ændringen er en konsekvens af, at det kun skal være staten og kommunalbestyrelserne, der i fremtiden skal have mulighed for at foretage de i § 39 anførte undersøgelser m.v.

Til nr. 37

Efter gældende lov kan miljøministeren bestemme, at lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom skal anvendes, hvis en ekspropriation omfatter flere amter. Dette foreslås ændret til flere kommuner. Det vil derfor teoretisk give et større anvendelsesområde. Bestemmelsen anvendes dog i praksis yderst sjældent.

Til nr. 38

Det af trafikministeren samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen) indebærer, at § 67 i lov om offentlige veje ophæves. Efter vejlovens § 67 er dokumenter, udskrifter og attester mv., der udfærdiges i forbindelse med ekspropriationer efter vejloven, fritaget for stempelafgifter til det offentlige. Stempelafgiften på dokumenter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom er imidlertid afskaffet med virkning fra den 1. januar 2000, jf. lov nr. 383 af 2. juni 1999, hvorfor bestemmelsen ikke længere er relevant og foreslås ophævet. Vandforsyningslovens henvisning til lov om offentlige veje i § 42, stk. 2, konsekvensrettes som følge heraf.

Til nr. 39

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den er unødvendig, da samarbejdet efter § 48, stk. 1-2, er uafhængigt af regionsgrænserne.

Til nr. 40

Ændringen er en konsekvens af, at amtsrådets opgaver vedrørende oprettelse af koordinationsforum og gennemførelse af indsatsplanlægning foreslås overført til kommunalbestyrelsen. I tråd hermed foreslås kommunalbestyrelsen også at opkræve gebyret til dækning af de dermed forbundne udgifter. I gældende lovgivning er der »mængderabat« for virksomheder (landbrug, dambrug og industri) med en indvinding på over 25.000 m³ i et amt. Dette foreslås nu ændret (i § 52 c, stk. 4), således at mængderabatten i forhold til indvindinger i hele landet i stedet for som nu i et amt. I det omfang en virksomhed således indvinder over 25.000 m³ i hele landet, men ikke i et (gammelt) amt vil gebyret for den pågældende virksomhed falde. Det drejer sig dog om beskedne beløb. Det er i øvrigt sandsynligt, at en del virksomheder kommer til at betale noget ændrede gebyrbeløb, idet taksterne (pr. m³) varierer amterne imellem. Det skal supplerende oplyses, at gebyrets størrelse (taksten) for de tre typer virksomhed som hidtil er 1/3 af taksten for vandværker.

Herudover er der alene tale om lovtekniske konsekvensændringer.

Om gebyrernes størrelse og tidshorisont henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 28-29.

Til nr. 41 og 42

§ 53 a, stk. 3, foreslås ophævet, idet det ikke forventes, at regionerne får behov for at støtte almene vandforsyningsanlæg.

Til nr. 43

Efter gældende lovs § 55, stk. 2, stadfæster miljøministeren kommunalbestyrelsens regulativer for kommunale vandværker, mens kommunalbestyrelsen udarbejder regulativer for private vandværker, der ikke stadfæstes af ministeren. Beslutningen om regulativer kan samtidig påklages til miljøministeren. Henset til at de nye og større kommuner fagligt styrkes, foreslås det, at udarbejdelse af kommunale regulativer ikke længere skal stadfæstes af ministeren, uanset at der er tale om kommunal virksomhed. Retsikkerheden tilgodeses ved, at borgere/virksomheder kan påklage afgørelsen til Miljøklagenævnet.

Til nr. 44 og 45

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 46

Da det foreslås, at regionerne ikke har konkrete sager, er der ikke behov for en mulighed for at overtage kommunalbestyrelsens sager om kvalitetskrav for vandet. I det omfang ministeren træffer afgørelser, der har berøring med spørgsmålet om drikkevandskvalitet, f.eks. efter § 29, stk. 2 og 4, må ministeren orientere kommunen om en sådan afgørelse.

Til nr. 47

Efter gældende lovs § 63, stk. 1, skal amtsrådet have oplysning om kommunernes tilsyn. Tilsynet omfatter både kvaliteten af vandet, mængden af indvundet vand m.m. Det vurderes hensigtsmæssigt, at miljøministeren modtager disse oplysninger, der kan være nyttige i forbindelse med opgaverne efter miljømålsloven. Det foreslås dog samtidig, at ministeren får hjemmel til at fastsætte i hvilken form disse oplysninger fremover indsendes.

Til nr. 48

Regionsrådene får ikke behov for at foretage undersøgelser på offentlige og private ejendomme. Derfor ændres § 64, stk. 1.

Til nr. 49

Regionsrådene får ikke behov for de i § 67 anførte oplysninger.

Til nr. 50

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen, som den centrale vandforsyningsmyndighed ifølge lovforslaget, modtager data om grundvandsundersøgelser.

Til nr. 51

Da kommunalbestyrelsen bliver myndighed for alle indvindingstilladelser, jf. § 2, nr. 20, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan pålægges at føre et register over tilladelserne.

Til nr. 52-54

Der er tale om konsekvensændringer, som følge af at amtsrådene nedlægges.

Til nr. 55

Den gældende bestemmelse i § 74, stk. 1, vedrører afgørelsesmyndighedens forpligtelse til at gøre adressaten bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig i sagen. Bestemmelsen henviser til lov om offentlighed i forvaltningen. Disse bestemmelser fremgår imidlertid nu af forvaltningslovens kapitel 4 og 5. Bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at lovhenvielsen er korrekt.

Til nr. 56

Den gældende bestemmelse i § 74 b vedrører ministerens mulighed for at tage en afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Da amtsrådene som konsekvens af kommunalreformen nedlægges og derfor ikke længere skal træffe afgørelser efter vandforsyningsloven, rettes bestemmelsen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 57

Forslaget er en konsekvens af de ændrede klageregler. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 58

Efter gældende lovs § 76 kan en række afgørelser ikke påklages. Klageafskæringen er videreført i forslaget til ændringerne af § 76.

Til nr. 59-61

Forslaget er en konsekvens af, at der i overensstemmelse med de ændrede klageregler kun er en klagemyndighed, Miljøklagenævnet.

Til nr. 62

Efter de gældende regler kan de i § 80, stk. 2, anførte organisationer påklage afgørelser om vandindvinding efter lovens § 20, samt § 21-afgørelser om vand-

forsyningsanlæg, når de vedrører § 20-vandindvindinger. Organisationerne kan således ikke påklage afgørelser efter gældende lovs § 19, dvs. kommunalbestyrelsens afgørelser i gældende lov. Denne skelnen er videreført ved, at afgørelser efter forslaget § 20, stk. 1, nr. 1-2, ikke kan påklages af organisationerne.

Til nr. 63

Forslaget er en konsekvens af de ændrede klageregler, hvorefter der kun bliver en klageinstans, Miljøklagenævnet.

Til nr. 64

Bestemmelsen vedrørende straf i § 84, stk. 1, nr. 1, konsekvensrettes som følge af ændringen af § 14 a, stk. 4, der fremover bliver stk. 2. Bestemmelsen indeholder et forbud mod at anlægge vandledninger i strid med en vandforsyningsplan.

Til nr. 65

Som følge af at miljøministeren ikke længere skal stadfæste kommunale regulativer, ændres § 84, stk. 2, således, at der fortsat er mulighed for at fastsætte straf af bøde i disse regulativer, ligesom de hidtil stadfæstede straffebestemmelser således fortsat vil være gældende.

Til nr. 66

Ad § 89

Ændringen har formentlig ingen praktisk betydning, da der sandsynligvis ingen uafgjorte sager findes fra tidspunktet for gældende lovs ikrafttræden (1. juli 1985).

Ad § 89 a

Bestemmelsen flyttes af lovtekniske årsager til § 5, se bemærkningerne hertil.

Til § 3

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen af de ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, nr. 2 og 3 som nævnt i § 5, stk. 3 i lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning (ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder). Det følger af § 5, stk. 3 i denne lov, at de heri nævnte ændringer træder i kraft i de enkelte amter, når der er offentliggjort en vandplan, der gælder for amtet efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. De første vandplaner skal først være endeligt vedtaget den 22.

december 2009. I forbindelse med kommunalreformens ikrafttræden den 1. januar 2007, som indebærer, at amterne nedlægges og at vanddistrikternes geografiske udstrækning ændres, idet miljøministeren bliver vanddistriktsmyndighed, sikrer bestemmelsen, at miljøministeren kan sætte de nævnte ændringer i kraft i de nye vanddistrikter. Dette vil ske samtidig med, at vandplanerne for det pågældende vanddistrikt bliver offentliggjort.

Til § 4

Den overordnede hensigt med § 4, stk. 2 og 3, er at sikre, at ansvaret for visse opgaver på vandområdet kan overgå til miljøministeren før den 1. januar 2007, således at amterne bistår miljøministeren med at udføre opgaverne frem til den 1. januar 2007. Amterne bibeholder de ressourcer, der er knyttet til opgaverne frem til den 1. januar 2007. På den baggrund sker den egentlige overførsel af aktiver og passiver, rettigheder og pligter, som er knyttet til disse opgaver, først den 1. januar 2007. Overførselen af aktiver og passiver m.v. sker efter en tilsvarende anvendelse af de regler, der fremgår af det samtidigt fremsatte forslag til lov om procedurermæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Loven træder som udgangspunkt i kraft den 1. januar 2007. Det foreslås dog i stk. 2, at miljøministeren bestemmer, hvornår de deri anførte bestemmelser skal træde i kraft. Miljøministeren kan herunder bestemme, dels at der skal gælde forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte bestemmelser, dels at ikrafttrædelsestidspunktet kan være forskelligt for de enkelte amter.

Den overordnede hensigt med bestemmelserne i stk. 2 og 3 er, at amtsrådenes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed efter miljømålsloven løbende overdrages til staten, men at amtskommunerne fra dette tidspunkt og indtil den 1. januar 2007 bistår miljøministeren efter dennes nærmere bestemmelse. Baggrunden herfor er følgende: Den overordnede planlægning flyttes, jf. aftalen om strukturreform, til staten midt i den første planperiode, der løber fra 2004-2015. Denne planperiode er fastlagt i vandrammedirektivet og kan derfor ikke ændres. Konkret betyder dette, at amtsrådene efter gældende ret i perioden indtil 1. januar 2007 skal udarbejde basisanalyser og registre over beskyttede områder, udarbejde overvågningsprogrammer for vandområdet samt udarbejde tidsplaner og arbejdsprogrammer for tilvejebringelse af vandplaner, der geografisk dækker et område, der stort set svarer til de amtslige grænser i dag. Dette vurderes ikke at være hensigtsmæssigt, idet det inde-

bærer, at staten kan risikere at skulle overtage en række prioriteringer, som ikke nødvendigvis svarer til de statslige prioriteringer for de nye vanddistrikter, der geografisk svarer til en landsdel. Derudover vil amters arbejde med vandplaner (særligt arbejdsprogrammet) og overvågningsprogram ikke i alle henseender kunne bruges som direkte grundlag for staten, idet staten efter forslaget får det fulde ansvar for overvågningsprogrammet.

Grundlaget for vandplanerne og de deri indeholdte indsatsprogrammer vil i høj grad være basisanalysen. I takt med at arbejdet med basisanalysen og den mere konkrete organisering og fordeling af arbejdsopgaverne mellem myndighederne vil blive afklaret, vil en løbende statslig overtagelse frem til den 1. januar 2007 af ansvaret for vandopgaverne, herunder udarbejdelse af arbejdsprogram og overvågningsprogram, sikre en hensigtsmæssig hensyntagen til de samlede opgaver, der fører frem til de endelige vandplaner. Henset til, at der kan være forskel på, hvor langt de enkelte amter er i arbejdet, giver bestemmelsen i stk. 2 mulighed for, at ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte amter.

Der kan også blive tale om at fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte bestemmelser, der er nævnt i stk. 2. Eksempelvis kan det være nødvendigt at operere med forskellige tidspunkter for de administrative bestemmelser i kapitel 15, der er fælles for vandområdet og de internationale beskyttelsesområder.

Det fremgår endvidere af stk. 2, at i det omfang de nævnte ændringer indeholder bestemmelser om regionsrådenes rettigheder og pligter, træder disse først i kraft den 1. januar 2007, som er tidspunktet for kommunalreformens ikrafttræden og dermed tidspunktet for, hvornår regionsrådene skal være etableret og virke fra.

Som nævnt ovenfor, skal amtskommunerne bistå miljøministeren efter dennes nærmere bestemmelse i de tilfælde, hvor miljøministeren overtager amtsrådenes opgaver før den 1. januar 2007, jf. stk. 3. Amtskommunernes bistand kan f.eks. bestå i at bidrage ved udarbejdelse af arbejdsprogram og tidsplan for vandplanen, bidrage ved udarbejdelse af overvågningsprogrammet og andre opgaver i tilknytning til den proces, som fører frem til udarbejdelse af vandplanerne. Inden ministeren træffer bestemmelse om bistanden, vil der naturligvis skulle optages forhandlinger med den eller de berørte amtskommuner. Betalingen for bistanden vil skulle aftales ved DUT-forhandlinger.

Med bestemmelsen i stk. 4 foreslås det, at § 1, nr. 28, træder i kraft den 1. januar 2006. Bestemmel-

sen vedrører miljømålslovens § 35 om gebyrer. Med bestemmelsen sikres det, at miljøministeren også et halvt år forud for den første budgetperiode efter kommunalreformens ikrafttrædelse meddeler kommunalbestyrelsen det beløb, som gebyret skal dække i kommunen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 28-29.

Da amterne nedlægges ultimo 2006, foreslås det i stk. 5, at basisanalyserne for Natura 2000-områderne på land og inden for den kystnære del af vanddistriktet færdiggøres senest den 1. juli 2006. Det er miljøministeren, der bliver ansvarlig for udarbejdelsen af Natura 2000-planen. Amterne er gennem NOVANA-programmets kortlægning i gang med at indhente en væsentlig del af grundlaget for basisanalysen, ligesom amterne ligger inde med den supplerende viden, der er forudsat anvendt. I den gældende lov er det forudsat, at offentliggørelsen af basisanalysen sker sammen med det samlede planforslag senest med udgangen af 2008. Bestemmelsen om, at basisanalyserne færdiggøres senest den 1. juli 2006, sikrer, at amternes arbejde indgår i det første udkast til Natura 2000-plan. Efter § 40 skal basisanalysen indeholde: 1) kortlægning af habitatnaturtyper og levesteder for arter, som områderne er udpeget for, 2) vurdering af tilstand og foreløbig vurdering af trusler, 3) et resumé, som på kortbilag angiver beliggenheden af de kortlagte arealer og tilstanden. Det fremrykkede tidspunkt for amternes udarbejdelse af den første basisanalyse kan betyde, at det ikke bliver muligt for amterne at vurdere alle naturtypers tilstand, jf. § 40, nr. 2. Såfremt der ikke i rimelig tid inden den 1. juli 2006 foreligger det nødvendige grundlag for amterne til at kunne fastslå tilstanden, vil det for de pågældende områders vedkommende være tilstrækkeligt, at amterne i stedet for en tilstandsvurdering afleverer de relevante data til brug for en vurdering. Miljøministeriet vil efterfølgende og på baggrund af amternes leverede data og den øvrige basisanalyse konkludere tilstanden.

Med bestemmelsen i stk. 6 foreslås, det, at denne ændring (og ændringen i § 2, nr. 55) træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende. Basisanalysen udgør grundlaget for en samlet plan, som skal udarbejdes af ministeren, hvorfor det er vigtigt, at det grundlæggende materiale er af ensartet karakter. Derfor sendes udkast til vejledning om udarbejdelsen af basisanalysen i høring samtidig med Folketingets behandling af lovforslaget, således at vejledningen kan udsendes snarest efter lovens vedtagelse.

Bestemmelsen i stk. 7 sætter § 1, nr. 50, og § 2, nr. 38, i kraft den 1. juli 2005, samtidig med ikrafttræ-

delsen af de lovforslag på Trafikministeriets område, som ændringerne er en konsekvens af.

Bestemmelsen i stk. 8 indebærer, at lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag herom, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til spørgsmål om deling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte.

Bestemmelsen omfatter den deling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der skal gennemføres i forhold til de opgaveflytninger, der sker før den 1. januar 2007. Det vil sige de opgaveflytninger, der omfatter overflytningen af amternes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed til staten. Bestemmelsen omfatter således ikke den deling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der skal gennemføres i forhold til de opgaver, der overdrages den 1. januar 2007. Delingen vedrørende disse opgaver er omfattet af lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 8, at den deling, der er omfattet af bestemmelsen, skal ske efter de regler, der fremgår af lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen. Begrundelsen for, at disse regler finder tilsvarende anvendelse – fremfor direkte anvendelse – i forhold til den nævnte del af miljømålsloven er, at lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen alene omfatter de opgaveflytninger, der sker den 1. januar 2007, jf. lovens § 1, stk. 1.

Det er hensigten, at den deling, der skal ske i henhold til den foreslåede bestemmelse, tidsmæssigt gennemføres i tilknytning til den deling, der i øvrigt vedrører miljømålsloven og som formelt set gennemføres i henhold til lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Det fremgår af bestemmelsen i stk. 9, at den såkaldte delingsbestemmelse i § 4, stk. 8, træder i kraft den 1. juli 2005. § 4, stk. 8, henviser til lov om proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, der også træder i kraft den 1. juli 2005.

Til § 5

Arbejdet med udarbejdelse af den første generation af vandplaner vil strække sig over perioden fra 22. december 2003 til 22. december 2009. Der går således en årrække, inden vandplanerne er trådt i kraft, og planerne vil ikke alle træde i kraft samtidig. Bestemmelser i anden lovgivning, som indsetter vandplanen som styrende, foreslås derfor først at træde i kraft efterhånden, som vandplanerne træder i kraft.

Ved vedtagelsen af miljømålsloven og konsekvensændringerne i miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, planloven og jordforureningsloven var det forudsat, at regionplanerne skulle være gældende, indtil der bliver vedtaget en vandplan. Som følge af kommunalreformen vil regionplanen udgå som planlægningsinstrument, og størstedelen af regionplanens indhold vil fremover skulle indgå i kommuneplanerne. Indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye indhold, foreslås det i forslaget til lov om ændring af planloven, at den kommende »Regionplan 2005« med virkning fra den 1. januar 2007 opretholdes, og at kommunalbestyrelserne skal overholde regionplanretningslinjerne, som om de var udstedt i medfør af planlovens § 3, stk. 1 (landsplandi- rektiver).

Den del af regionplanerne, der i dag vedrører vandmiljøet, vil dog ikke skulle indgå i de fremtidige kommuneplaner, men være en del af vandplanens indhold. I perioden fra regionplanernes ophævelse pr. 1. januar 2007 og frem, til der foreligger en vandplan, vil der, tilsvarende hvad der gælder for det indhold, der skal overføres fra regionplanerne til kommuneplanerne, være behov for en overgangsregel, der sikrer, at kommunalbestyrelserne i perioden fra den 1. januar 2007 og frem, til der foreligger en vandplan, overholder de regionplanretningslinjer, der er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1 og 2, i forslaget til ændring af planloven. Indtil der foreligger en ikrafttrådt vandplan, vil regionplanretningslinjer for forhold omfattet af planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 og 13, således fortsat have retsvirkning, hvilket følger af § 3, stk. 5, i forslaget til ændring af planloven.

Hvis kun en del af en kommune er dækket af en vandplan, finder de hidtil gældende regler anvendelse for så vidt angår den øvrige del. Som følge af forslaget til vanddistriktsinddeling vil dette dog alene kunne blive et problem i forhold til kommuner, hvis område både ligger i vanddistrikt Jylland og Fyn (1) og i det internationale vanddistrikt i Sønderjylland (4).

Denne generelle overgangsregel supplerer samtidig den overgangsregel, der fremgår af § 5 i lov nr. 1151 af 17. december 2003 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder). Den i nævnte lov nr. 1151 angivne overgangsregel tager ikke højde for amternes nedlæggelse og ændringerne af planloven som følge af kommunalreformen, hvorfor overgangsreglen i § 5 i denne lov tager hånd om dette forhold.

Bestemmelsen indeholder desuden en henvisning til § 4, stk. 2, i lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen), idet denne indeholder en særlig overgangsbestemmelse, der tager højde for de særlige forhold, som gør sig gældende for planlægningen på Bornholm, hvor regionplanen og kommuneplanen er erstattet af en region- og kommuneplan. Der henvises derfor også til bemærkningerne til denne bestemmelse i forslag til lov om ændring af lov om planlægning.

Til § 6

Der foreslås en række overgangsbestemmelser, hvorefter en række verserende sagstyper efter vandforsyningsloven overføres til de nye myndigheder. Det gælder dels verserende sager i 1. instans ved amtsrådene. Disse foreslås overført til henholdsvis kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Sager, hvor amtsrådet har fremsat indsigelser mod indsatsplaner (§ 13, b, stk. 2) eller vandforsyningsplaner (§ 14 a, stk. 3) inden lovens ikrafttræden, foreslås færdigbehandlet af miljøministeren.

Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3 (om amtsrådets afgørelser vedr. kommunalbestyrelsernes planer for tilslutning af ejendomme), der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, foreslås tilbagesendt til kommunalbestyrelsens afgørelse. Verserende sager om ministerens

stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg foreslås at bortfalde.

For så vidt angår verserende klagesager for ministeren (i praksis Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen), foreslås disse overført til Miljøklagenævnet. Verserende klagesager for Miljøklagenævnet som 3. instans, foreslås færdigbehandlet, uanset at 3. instansen foreslås afskaffet med lovforslaget. Verserende klagesager, som er indbragt for klageinstansen (Miljøstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen eller Miljøklagenævnet) af Hovedstadens Udviklingsråd foreslås dog at bortfalde, idet dette råd nedlægges.

Det foreslås i stk. 8, at de indsatsplaner som amtsrådene har vedtaget opretholdes, således at kommunalbestyrelserne overtager ansvaret for at gennemføre disse indsatsplaner. Nogle af disse indsatsplaner kan vedrøre et område, som omfatter flere kommuners område. I disse tilfælde overtager kommunalbestyrelsen ansvaret for den del af indsatsplanen, som vedrører kommunens område. Kommunalbestyrelsen har i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 494 af 28. maj 2000 om indsatsplaner mulighed for at ændre og ophæve indsatsplaner. Bekendtgørelsen vil skulle ændres som følge af kommunalreformen.

Efter gældende regler gælder de omhandlede love ikke for Færøerne og Grønland. Lovforslaget ændrer ikke på dette.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. foretages følgende ændringer:

Kapitel 2

Vanddistrikter og vanddistriktsmyndigheder

§ 2. Danmark er opdelt i 13 vanddistrikter. Vanddistrikternes afgrænsning fremgår af bilag 1 til loven.

Stk. 2. De grænseoverskridende vandløbsoplande er udpeget som et internationalt vanddistrikt. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om det internationale vanddistrikt, herunder regler om fravigelse af lovens bestemmelser.

Stk. 3. For hvert vanddistrikt er der udpeget en vanddistriktsmyndighed. Vanddistriktsmyndigheden fremgår af bilag 1 til loven.

Stk. 4. Ministeren kan ændre bilag 1 til loven.

1. I § 2, stk. 1, udgår »13«.

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Miljøministeren er vanddistriktsmyndighed.«

3. § 2, stk. 4, affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler, der fraviger stk. 2 om antallet af internationale vanddistrikter.«

4. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanen og den kommunale handleplan og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan.«

5. I § 3, stk. 3, ændres »§§ 28-34« til: »§§ 28-31«.

§ 3. ---

Stk. 2. Statslige myndigheder, amtsråd, Hovedstadens Udviklingsråd og kommunalbestyrelser er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanen og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet.

Stk. 3. Vandplanen kan ændres i planperioden efter reglerne i §§ 28-34. Hvis ændringen vedrører indsatsprogrammet, kan fristen i § 29, stk. 3, dog fraviges, hvis hensynet til miljøbeskyttelsen tilsiger det. En ændring i vandplanen har retsvirkning som vandplanen, jf. stk. 2.

*Gældende formulering***§ 4.** Vandplanen skal indeholde følgende:

- 1) En sammenfatning af basisanalysen, jf. § 6.
- 2) Oplysning om beliggenhed af de beskyttede områder, jf. § 7.
- 3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser.
- 4) Kort over oprettede overvågningsnet, jf. § 22.
- 5) Kort, der viser tilstanden for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, jf. § 22.
- 6) Miljømål for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, jf. § 10, herunder oplysninger om og begrundelser for de tilfælde, hvor der er fastsat strengere miljømål, jf. § 18, og mindre strenge miljømål, jf. §§ 16 og 17, hvor overfladevandområder er udpeget som kunstige eller stærkt modificerede, jf. § 15, samt hvor den i loven fastsatte tidsfrist er forlænget, jf. § 19.
- 7) Indsatsprogrammet, herunder den økonomiske analyse, der skal udarbejdes i forbindelse hermed, jf. § 25, og en sammenfatning af indsatsprogrammet, herunder angivelse af, hvordan miljømålene nås gennem programmet.
- 8) En redegørelse for de betingelser, hvorunder omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, kan påberåbes, jf. § 11, stk. 2, herunder fastlæggelse af passende indikatorer.
- 9) En sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til oplysning og høring af offentligheden, hvilke resultater der er opnået, og hvilke ændringer i planen de har medført.
- 10) En liste over amtsråd i vanddistriktet med angivelse af vanddistriktsmyndigheden.
- 11) Oplysning om adgang til de dokumenter og oplysninger m.v., der er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af vandplanen.

Stk. 2. Enhver revision af vandplanen skal herudover indeholde følgende:

*Lovforslaget***6. § 4** affattes således:

»§ 4. Vandplanen skal være i overensstemmelse med del A i bilag 2 til loven.

Stk. 2. Enhver revision skal herudover være i overensstemmelse med del B i bilag 2 til loven.«

Bilag til f. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

Gældende formulering

- 1) En vurdering af de fremskridt, der er gjort for at opfylde miljømålene, herunder en fremlæggelse af overvågningsresultaterne for den forudgående planperiode i form af kort, og en redegørelse for eventuelle miljømål, der ikke er opfyldt.
- 2) En sammenfatning af eventuelle ændringer foretaget efter offentliggørelsen af den forudgående vandplan, jf. § 3, stk. 3.
- 3) En sammenfatning af og en redegørelse for eventuelle foranstaltninger, der var planlagt i den forudgående vandplan, men som ikke blev iværksat.
- 4) En oversigt over virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.

Stk. 3. Miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om indholdet og formen af vandplanen.

§ 9. Der skal efter indstilling fra Fødevareministeriet for hvert vanddistrikt udpeges områder, som kræver beskyttelse eller forbedring for at gøre det muligt for skaldyr (bløddyr af muslingeklassen og snegleklassen) at leve og vokse deri, med henblik på at skaldyr, der fiskes i områderne, umiddelbart kan anvendes til konsum.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udpegningen efter stk. 1, herunder regler om indstillinger fra Fødevareministeriet.

§ 21. ---

Stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om

- 1) udpegning af områder i henhold til § 15,
- 2) fastsættelse af mindre strenge miljømål, jf. §§ 16 og 17, eller strengere miljømål, jf. § 18, og
- 3) forlængelse af frister, jf. § 19.

Lovforslaget

7. I § 9, stk. 1, ændres »Fødevareministeriet« til: »Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender«.

8. § 9, stk. 2, ophæves.

8. § 21, stk. 2, ophæves.

Gældende formulering

§ 22. Miljøministeren og amtsrådet udarbejder programmer for overvågning af overfladevandets og grundvandets tilstand og for overvågning af beskyttede områder. Ministeren og amtsrådet udarbejder tillige et sammenhængende og overordnet overvågningsnet inden for hvert vanddistrikt.

Stk. 2. Ministeren og amtsrådet overvåger overfladevandets og grundvandets tilstand og de beskyttede områder.

Stk. 3. Ministeren skal fastsætte nærmere regler for tilvejebringelse, indhold, form og iværksættelse af programmer, herunder overvågningsnettet, i henhold til stk. 1 samt regler om opgavefordelingen mellem ministeren og amtsrådene.

§ 27. ---

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og formen af statusrapporten.

Lovforslaget

9. I § 22 udgår »og amtsrådet« to steder i *stk. 1*

- og et sted i *stk. 2*.

10. I § 22, *stk. 3*, udgår: »samt regler om opgavefordelingen mellem ministeren og amtsrådene«.

11. § 27, *stk. 2*, affattes således:

Stk. 2. »Miljøministeren kan anmode kommunerne om oplysninger til brug for udarbejdelse af statusrapporten, herunder bestemme, i hvilken form oplysningerne skal indsendes.«

12. Efter § 27 indsættes efter overskriften »Statusrapport«:

»§ 27 a. Forud for udarbejdelse og revision af vandplanen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v.. Samtidig offentliggøres resumé af basisanalysen, arbejdsprogram med tidsplan og udkast til oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.

Stk. 3. Ministeren sender det offentliggjorte materiale, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.«

Gældende formulering

§ 28. Hvert amtsråd udarbejder for sit geografiske område i samarbejde med de berørte kommunalbestyrelser og berørte statslige myndigheder for hver planperiode forslag til:

- 1) Basisanalyse, jf. § 6.
- 2) Udpegning af drikkevandsforekomster, jf. § 8.
- 3) Udpegning af skaldyrvande, jf. § 9.
- 4) Arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplan, jf. § 5, nr. 2.
- 5) Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, jf. § 5, nr. 3.
- 6) Vandplan, jf. § 4.
- 7) Statusrapport, jf. § 27.

Stk. 2. Forslagene sendes til vanddistriktsmyndigheden.

Stk. 3. Vanddistriktsmyndigheden tilvejebringer et samlet forslag for vanddistriktet for hver af de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte forslag. Forslagene skal vedtages af samtlige amtsråd i vanddistriktet.

Stk. 4. Når et forslag til vandplan er godkendt efter stk. 3, sender vanddistriktsmyndigheden forslaget til de berørte kommunalbestyrelser, som kan fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen af foranstaltninger i det samlede indsatsprogram. Vanddistriktsmyndigheden fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser. Hvis en kommunalbestyrelse fremsætter indsigelse og vanddistriktsmyndigheden på denne baggrund ændrer forslaget, skal det reviderede forslag vedtages af samtlige amtsråd i vanddistriktet.

§ 29. Efter vedtagelse i henhold til § 28, stk. 3 eller 4, sørger vanddistriktsmyndigheden for offentlig annoncering af de i § 28, stk. 1, nr. 2-6, nævnte forslag. Ved annonceringen oplyser vanddistriktsmyndigheden om fristen efter stk. 3. Forslagene skal være offentligt tilgængelige.

Lovforslaget

13. § 28, stk. 1 affattes således:

»Miljøministeren udarbejder for hvert vanddistrikt en basisanalyse, jf. § 6, og en statusrapport, jf. § 27, samt forslag til:

- 1) Udpegning af drikkevandsforekomster, jf. § 8.
- 2) Udpegning af skaldyrvande, jf. § 9.
- 3) Arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplan, jf. § 5, nr. 2.
- 4) Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, jf. § 5, nr. 3.
- 5) Vandplan, jf. § 4.«

14 § 28, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Når et forslag er udarbejdet efter stk. 1, nr. 5, sender ministeren forslaget til berørte statslige, regionale og kommunale myndigheder, som kan fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen af foranstaltninger i det samlede indsatsprogram. Ministeren fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser.

Stk. 3. Ministeren vedtager et forslag til vandplan på baggrund af stk. 1 og 2.«

15. I § 29, stk. 1, ændres »§ 28, stk. 3 eller 4« til: »§ 28, stk. 3« og »vanddistriktsmyndigheden« ændres to steder til: »miljøministeren«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Offentliggørelsen skal ske inden for følgende tidsfrister:

- 1) Forslag til arbejdsprogram: mindst 3 år inden begyndelsen af hver planperiode.
- 2) Forslag til oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver: mindst 2 år inden begyndelsen af hver planperiode.
- 3) Forslag til vandplan: mindst 1 år inden begyndelsen af hver planperiode.

Stk. 3. Vanddistriktsmyndigheden fastsætter en frist på mindst 6 måneder for fremsættelse af indsigelser mod de i stk. 2 nævnte forslag. For de i § 28, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte forslag fastsættes en frist på 8 uger.

Stk. 4. Vanddistriktsmyndigheden sender forslaget til vandplan til miljøministeren og øvrige statslige og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres. Ministeren kan fastsætte regler om, at forslaget til vandplan endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt af forslaget.

Stk. 5. Efter udløbet af fristen, jf. stk. 3, skal vanddistriktsmyndigheden udarbejde et endeligt forslag, som skal vedtages af samtlige amtsråd i vanddistriktet.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder at de i § 28, stk. 1, nr. 2-6, nævnte forslag kan udleveres mod betaling.

§ 30. Hvis der i forbindelse med det endelige forslag til vandplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af vandplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Vanddistriktsmyndigheden fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til vandplan, skal proceduren i §§ 28, 29 og 31-34 følges.

16. I § 29, stk. 3, ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Ministeren«.

17. § 29, stk. 4-6, affattes således:

»*Stk. 4.* Ministeren sender forslaget til vandplan til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 5. Efter udløbet af fristen, jf. stk. 3, vedtager ministeren de i § 28, stk. 1, nr. 1-5, nævnte forslag endeligt.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at de i § 28, stk. 1, nr. 1-5, nævnte forslag udleveres mod betaling.

19. I § 30, 1. pkt., ændres »det endelige forslag til vandplan« til: »vedtagelsen af den endelige vandplan«, og i 2. pkt., ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Miljøministeren.«

20. I § 30, 3. pkt., udgår »-34«.

Gældende formulering

§ 31. Vanddistriktsmyndigheden sørger for offentlig annoncering af de i henhold til § 29, stk. 5, endeligt vedtagne dokumenter med de ændringer, der måtte følge af proceduren efter § 32 eller § 34, stk. 2. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. De endeligt vedtagne dokumenter skal være offentligt tilgængelige. Offentliggørelsen skal ske inden for følgende tidsfrister:

- 1) Basisanalysen: mindst 2 år inden begyndelsen af hver planperiode, dog første gang senest den 22. december 2004.
- 2) Udpegningen af drikkevandsforekomster: mindst 2 år inden begyndelsen af hver planperiode, dog første gang senest den 22. december 2004.
- 3) Udpegningen af skaldyrvande: mindst 2 år inden begyndelsen af hver planperiode.
- 4) Arbejdsprogrammet: mindst 2 år inden begyndelsen af hver planperiode.
- 5) Oversigten over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver: mindst 1 år inden begyndelsen af hver planperiode.
- 6) Vandplanen: senest den 22. december 2009 og derefter hvert 6. år.
- 7) Statusrapporten: 2 år og 6 måneder efter begyndelsen af hver planperiode.

Stk. 2. Vanddistriktsmyndigheden sender basisanalysen, vandplanen og statusrapporten til miljøministeren og øvrige statslige og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder at de endeligt vedtagne dokumenter kan udleveres mod betaling

Kapitel 11

*Indsigelser og afgørelser af tvister**Lovforslaget*

21. I § 31, stk. 1 og 2, ændres »Vanddistriktsmyndigheden« til: »Miljøministeren«.

22. I § 31, stk. 1, 1. pkt. udgår: »med de ændringer, der måtte følge af proceduren efter § 32 eller § 34, stk. 2«.

23. I § 31, stk. 2, ændres »miljøministeren og øvrige statslige og kommunale myndigheder« til: »kommunalbestyrelser, regionsråd og statslige myndigheder«.

18. I § 31, stk. 3, udgår »kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder«.

24. Overskriften til *kapitel 11* affattes således:
»Kommunale handleplaner«.

25. I *kapitel 11* indsættes efter overskriften »Kommunale handleplaner«:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

»§ 31 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan efter procedurerne i § 31 b-§ 31 e. Handleplanen skal nærmere redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogram vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 25, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for foranstaltninger, som er indeholdt i handleplanen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om handleplanens indhold.

§ 31 b. Kommunalbestyrelsen vedtager et forslag til en handleplan senest 6 måneder efter vandplanens offentliggørelse, jf. § 31, stk. 1, nr. 6. Kommunalbestyrelsen annoncerer forslaget offentligt og oplyser om fristen efter stk. 5. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen sender forslaget til handleplan, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forslaget til handleplan endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder at forslaget kan udleveres mod betaling.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod det i stk. 1 nævnte forslag.

§ 31 c. Kommunalbestyrelsen vedtager en handleplan senest 1 år efter vandplanens offentliggørelse.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med udarbejdelse af forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelse af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handleplan, skal procedurene i §§ 31 a-31 b og 31 d-31 e følges og fristen i stk. 1 forlænges med 3 måneder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den endeligt vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender den vedtagne handleplan til miljøministeren.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt af handleplanerne.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 3, herunder at de endeligt vedtagne dokumenter kan udleveres mod betaling.

§ 31 d. Et forslag kan ikke vedtages, hvis andre berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 31 b, stk. 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser, jf. stk. 1 om den nærmere udformning af handleplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 32. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt samtlige amtsråd i vanddistriktet om vanddistriktsmyndighedens forslag til basisanalyse, udpegning af drikkevandsforekomster og skaldyrvande, arbejdsprogram, oversigt over de væsentligste vandforvaltningsmæssige opgaver, vandplan eller statusrapport, jf. §§ 28 og 29, skal vanddistriktsmyndigheden forelægge uenigheden for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 33. Såfremt en kommunalbestyrelse fremsætter indsigelse mod et forslag til vandplan, jf. § 28, stk. 4, og der ikke kan opnås enighed mellem kommunalbestyrelsen og vanddistriktsmyndigheden, skal vanddistriktsmyndigheden forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 34. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod forslag til vandplan. Et forslag til vandplan kan ikke vedtages endeligt, hvis ministeren inden udløbet af fristen efter § 29, stk. 3, har fremsat indsigelse over for vanddistriktsmyndigheden.

Stk. 2. Hvis der ikke mellem parterne kan opnås enighed om et forslag, træffer ministeren endelig afgørelse i sagen.

§ 31 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til handleplanen inden udløbet af fristen efter § 31 b, stk. 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.«

26. § 32 ophæves.

26. § 33 ophæves.

26. § 34 ophæves.

Gældende formulering

§ 35. Amtsrådet fastsætter gebyr til dækning af udgifter til den del af basisanalysen, der angår kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyningsanlæg uden for disse til afgrænsning af, hvilke typer forurening de er følsomme over for, samt til dækning af udgifter til amtsrådets administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og af § 52c, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 3. Reglerne i § 52 c, stk. 3-6, i lov om vandforsyning m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 pct. i rente, dog mindst 50 kr.

§ 36. Miljøministeren kan udpege og ændre internationale naturbeskyttelsesområder på land og på havet.

Stk. 2. Når et område er udpeget som internationalt naturbeskyttelsesområde, er amtsråd, kommunalbestyrelser, Hovedstadens Udviklingsråd og statslige myndigheder, ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen i øvrigt, forpligtet af udpegningen.

§ 37. Amtsrådet udarbejder en Natura 2000-plan for de internationale naturbeskyttelsesområder på land og inden for den kystnære del af vanddistriktet.

Lovforslaget

27. I § 35, stk. 1, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

28. I § 35, *stk. 1*, ændres »amtsrådets« til: »miljøministerens og kommunalbestyrelsens« og som 2. *pkt.*, indsættes: »Kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren«.

29. I § 35 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse senest den 1. juli i året før den aktuelle budgetperiode det beløb, jf. stk. 1, som gebyret skal dække i kommunen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

30. I § 36, *stk. 2*, ændres »amtsråd« til: »regionsråd«, og », Hovedstadens Udviklingsråd« udgår.

31. § 37, *stk. 1*, affattes således:

»Miljøministeren udarbejder en Natura 2000-plan for de internationale naturbeskyttelsesområder. Planen kan opdeles efter geografiske områder.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 38. Miljøministeren udarbejder Natura 2000-plan for de internationale naturbeskyttelsesområder på havet uden for den kystnære del af vanddistriktet.

Stk. 2. Natura 2000-planen udarbejdes efter forudgående drøftelse med andre berørte statslige myndigheder.

§ 39. Natura 2000-planen skal indeholde:

- 1) En basisanalyse, jf. § 40.
- 2) Mål for naturtilstanden i internationale naturbeskyttelsesområder, jf. § 41.
- 3) Et indsatsprogram, jf. § 42.

Stk. 2. Et indsatsprogram efter stk. 1, nr. 3, skal ikke omfatte offentligt ejede arealer, for hvilke der foreligger en plan for forvaltningsindsatsen, der er i overensstemmelse med de fastsatte mål for naturtilstanden. Natura 2000-planen skal ledsages af en beskrivelse af denne forvaltningsindsats.

§ 42. Indsatsprogrammet, der udarbejdes på grundlag af basisanalysen og foreliggende overvågningsdata, skal beskrive, hvordan de fastsatte mål opnås.

Stk. 2. Indsatsprogrammet skal for nærmere afgrænsede lokaliteter, internationale naturbeskyttelsesområder eller naturtyper og arter indeholde:

- 1) Prioritering af amtets forventede forvaltningsindsats i planperioden.
- 2) Angivelse af mål og forventet effekt for de enkelte aktiviteter.

32. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan, jf. §§ 46 a-46 e, til gennemførelse af Natura 2000-planen inden for kommunens geografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.«

33. § 38 ophæves.

33. § 39, stk. 2, ophæves.

34. § 42 affattes således:

»§ 42. Indsatsprogrammet, der udarbejdes på grundlag af basisanalysen, foreliggende overvågningsdata og forslag m.v., jf. § 42 a, indeholder retningslinjer for kommunalbestyrelsernes handleplaner. Indsatsprogrammet kan indeholde konkrete forslag til handleplanerne.«

Gældende formulering

- 3) Forventede metoder og forvaltningstiltag, amtet vil tage i anvendelse for at forbedre naturtilstanden eller fastholde gunstig bevaringsstatus.

Kapitel 14

Natura 2000-planens tilvejebringelse

§ 43. Efter amtsrådets vedtagelse af et forslag til Natura 2000-plan sørger amtsrådet for offentlig annoncering. Ved annonceringen oplyser amtsrådet om indsigelsesfristen. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Offentliggørelsen skal ske samtidig med offentliggørelsen af forslag til vandplan, jf. § 29, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. Samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1 sendes forslag til Natura 2000-plan til miljøministeren og andre statslige og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres af forslaget. Ministeren kan fastsætte regler om, at forslaget til Natura 2000-plan endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt af forslaget.

Stk. 4. Amtsrådet fastsætter en frist på mindst 6 måneder for fremsættelse af indsigelser mod planforslaget.

Lovforslaget

35. I *kapitel 14* ændres overskriften »Natura 2000-planens tilvejebringelse« til: »Naturplanlægningens tilvejebringelse«.

36. Efter § 42 indsættes under overskriften »Natura 2000-planens tilvejebringelse«, der bliver til: »Naturplanlægningens tilvejebringelse«:

»§ 42 a. Forud for udarbejdelse og revision af Natura 2000-planen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v. Samtidig offentliggøres resumé af basisanalysen.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.«

37. § 43, *stk. 1*, affattes således:

»Miljøministeren offentliggør ved annoncering et forslag til Natura 2000-plan. Ved annonceringen oplyser ministeren om indsigelsesfristen, jf. stk. 4. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.«

38. I § 43, *stk. 3*, ændres » miljøministeren og andre statslige« til: »statslige, regionale«, og 2. *pkt.*, udgår.

39. I § 43, *stk. 4*, ændres » Amtsrådet« til: »Ministeren«.

Gældende formulering

§ 44. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til Natura 2000-plan.

Stk. 2. Et forslag til Natura 2000-plan kan ikke vedtages endeligt, hvis ministeren inden udløbet af fristen efter § 43, stk. 4, har fremsat indsigelse over for amtsrådet. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed om de nødvendige ændringer.

Stk. 3. Hvis der ikke mellem parterne kan opnås enighed om et forslag, træffer ministeren endelig afgørelse i sagen.

§ 45. Efter udløbet af fristen i § 43, stk. 4 vedtager amtsrådet Natura 2000-planen endeligt.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med det endelige forslag til Natura 2000-plan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af Natura 2000-planen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Amtsrådet fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til Natura 2000-plan, skal procedurerne i §§ 43 og 44 følges.

Stk. 3. Amtsrådet sørger for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne Natura 2000-plan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Planen sendes samtidig til miljøministeren samt til øvrige myndigheder, hvis interesser berøres. Planen skal være offentligt tilgængelig.

§ 46. Amtsrådet reviderer Natura 2000-planen hvert 6. år.

Stk. 2. Der kan udarbejdes ændringer af indsatsprogrammet i planperioden. Ved udarbejdelse og vedtagelse af ændringer følges proceduren i §§ 43-45.

Stk. 3. Ændringer af indsatsprogrammet har retsvirkning som indsatsprogram, jf. § 48.

Lovforslaget

40. § 44 ophæves.

41. I § 45, stk. 1, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

39. I § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »Amtsrådet« til: »Ministeren«.

42. I § 45, stk. 2, 3. pkt., ændres »§§ 43 og 44« til: »§ 43«.

43. § 45, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren sørger efter udløbet af fristen i § 43, stk. 4, for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne Natura 2000-plan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Planen sendes samtidig til de regionale, kommunale og statslige myndigheder, hvis interesser berøres.«

44. I § 46, stk. 2, ændres »§§ 43-45« til: »§§ 43 og 45«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***45.** Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Den kommunale handleplan skal for nærmere afgrænsede lokaliteter, internationale naturbeskyttelsesområder eller naturtyper og arter indeholde:

- 1) Prioritering af kommunalbestyrelsens forventede forvaltningsindsats i planperioden.
- 2) Angivelse af mål og forventet effekt for de enkelte aktiviteter.
- 3) Forventede metoder og forvaltningstiltag, som kommunalbestyrelsen vil tage i anvendelse for at forbedre naturtilstanden eller fastholde gunstig bevaringsstatus.

Stk. 2. Handleplanen må ikke stride imod retningslinjer fastsat i en Natura 2000-plan.

Stk. 3. Handleplanen skal ikke omfatte offentligt ejede arealer, når der for sådanne arealer foreligger en plan for forvaltningsindsatsen, der er i overensstemmelse med de fastsatte mål for naturtilstanden. I disse tilfælde skal handleplanen ledsages af en beskrivelse af denne forvaltningsindsats.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre gennemførelse af en vedtaget handleplan.

Stk. 5. Miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om handleplanens indhold og tilvejebringelse.

§ 46 b. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 6 måneder efter Natura 2000-planens offentliggørelse, jf. § 45, stk. 3, eller offentliggørelse af en ændring efter § 46, stk. 2, et forslag til en handleplan, herunder ændring af handleplan. Kommunalbestyrelsen annoncerer forslaget offentligt og oplyser om fristen efter stk. 2. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod forslaget til handleplan.

§ 46 c. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 1 år efter Natura 2000-planens offentliggørelse den endelige handleplan.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med udarbejdelse af det endelige forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelse af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handleplan, skal procedurerne i §§ 46 a-46 b og 46 d-46 e følges og fristen i stk. 1 forlænges med 3 måneder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den endeligt vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender en kopi af den vedtagne handleplan til miljøministeren.

§ 46 d. Et forslag til handleplan kan ikke vedtages, hvis andre berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 46 b, stk. 2. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser, jf. stk. 1, om den nærmere udformning af handleplanen for det konkrete Natura 2000-område, jf. § 46 a, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 46 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til handleplan inden udløbet af fristen efter § 46 b, stk. 2. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Gældende formulering

§ 47. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udarbejdelse og offentliggørelse af Natura 2000-planer, herunder regler om betaling. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om planernes indhold.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at en Natura 2000-plan, jf. § 39, sammen med andre Natura 2000-planer, tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning, driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende kan indgå i en sammenfattende plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for området.

§ 48. Amtsrådet skal sikre gennemførelse af et vedtaget indsatsprogram.

Stk. 2. Statslige myndigheder, amtsråd, Hovedstadens Udviklingsråd og kommunalbestyrelser er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af en vedtagen Natura 2000-plan.

§ 49. I Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner varetager kommunalbestyrelsen de opgaver og beføjelser, som ved loven eller regler fastsat i medfør af loven er henlagt til amtsrådet.

§ 51. Miljøministeriets, amtsrådets, Hovedstadens Udviklingsråds og kommunalbestyrelsens personale eller personer med bemyndigelse fra de pågældende myndigheder har uden retskendelse mod forevisning af legitimation adgang til enhver ejendom for dels at foretage tekniske forarbejder og undersøgelser til forberedelse af beslutninger, dels at gennemføre overvågning efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Lovforslaget

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.«

46. § 47 affattes således:

»§ 47. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af Natura 2000-planen, kommunale handleplaner og forslag hertil, herunder om betaling for udlevering af dokumenter.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner og forslag hertil skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.«

47. § 48 affattes således:

»§ 48. Regionsråd, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af en vedtagen Natura 2000-plan, herunder vedtagne kommunale handleplaner.«

48. § 49 ophæves.

49. I § 51, *stk. 1*, udgår: », amtsrådets, Hovedstadens Udviklingsråds«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Politiet yder nødvendig bistand til at opnå den i stk. 1 nævnte adgang.

Stk. 3. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne efter stk. 1, skal erstattes. Erstatningsfastsættelser foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57 og 58 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling af taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 51-56 og 59-67 tilsvarende anvendelse.

§ 52. Miljøministeren og amtsrådet kan med henblik på udførelse af overvågningen, jf. § 22, til eje eller midlertidig brug ekspropriere rettigheder over fast ejendom.

Stk. 2. Ved gennemførelse af en ekspropriation efter stk. 1 finder bestemmelserne i §§ 45 og 47-49 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse, idet det dog er amtsrådet, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

§ 53. Den endeligt vedtagne vandplan kan påklages til Miljøklagenævnet, for så vidt angår fastsættelse af miljømål og indsatsprogram. Endvidere kan spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse påklages til Miljøklagenævnet.

Stk. 2. Miljøklagenævnet afgør selv spørgsmål vedrørende nævnets kompetence.

Stk. 3. Om Miljøklagenavnets sammensætning og virke gælder reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

50. I § 51, stk. 3, ændres »59-67« til: »58 a-66«.

51. I § 52, stk. 1, udgår »og amtsrådet«, og i stk. 2, ændres »amtsrådet« til: »ministeren«.

52. Efter § 52 indsættes i *kapitel 15*:

»§ 52 a. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen i havet af den enkelte kommunes kompetence.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om ændring af bilag 1 og 2 til loven.«

53. I § 53 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En endeligt vedtaget kommunal handleplan kan påklages til Miljøklagenævnet for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31a-31e.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Miljøklagenævnet kan tilvejebringe oplysninger og foretage besigtigelse i overensstemmelse med § 51.

Stk. 5. Miljøklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 54. Afgørelser truffet efter § 45 kan påklages til Naturklagenævnet, for så vidt angår fastsættelse af mål og indsatsprogram og Natura 2000-planens tilvejebringelse.

Stk. 2. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at have meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 3. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 57. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet eller Naturklagenævnet bestemmer andet.

54. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 46 c kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår handleplanens indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 46 a-46 e.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

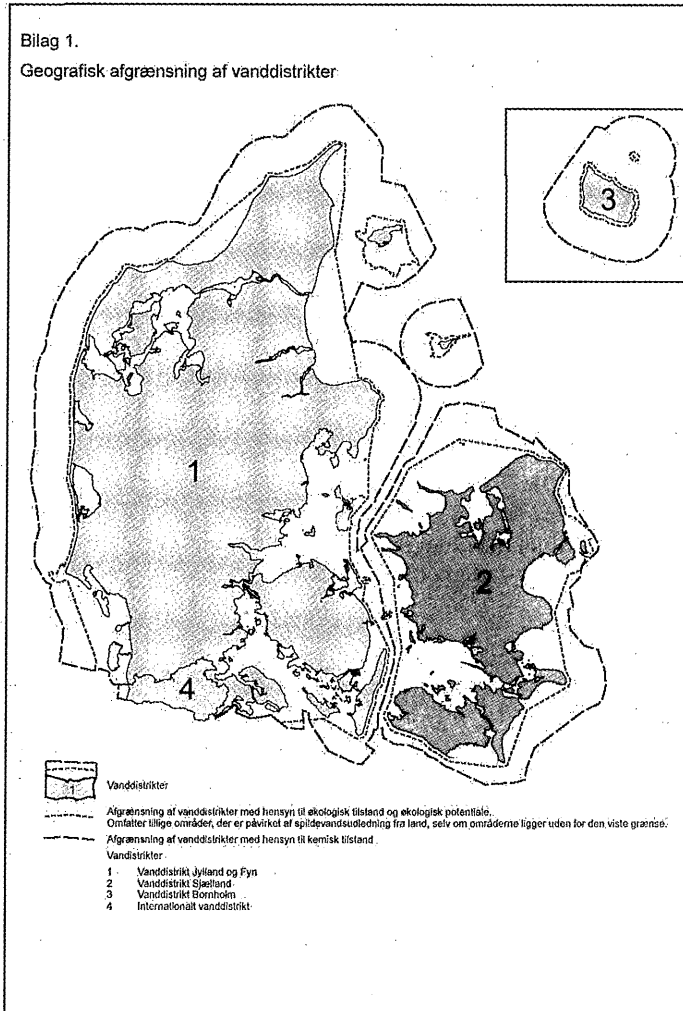
55. I § 57, indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet kan træffe afgørelse om at fravige fristerne i §§ 31 c og 46 c for så vidt angår hele eller dele af den kommunale handleplan i forbindelse med afgørelser truffet efter stk. 1.«

Gældende formulering

Lovforslaget

56. Bilag 1 affattes således:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

57. Efter bilag 1 indsættes som *bilag 2*:

BILAG 2**»VANDPLANER**

A. Vandplanen skal indeholde følgende:

- 1) En sammenfatning af basisanalysen, jf. § 6. Sammenfatningen skal omfatte:
 - 1.1) En generel beskrivelse af vanddistrik-
tets karakteristika,:
 - a) for overfladevand:
 - i) kortlægning af vandområders
beliggenhed og grænser
 - ii) kortlægning af typer af overflade-
vandområder i vandløbsoplande
og de tilstødende kystvande
 - iii) identifikation af referenceforhold
for de forskellige typer af overflade-
vandområder
 - b) for grundvand:
 - i) kortlægning af grundvandsfore-
komsternes beliggenhed og græn-
ser.
 - 1.2) Et resumé af betydende belastninger og
virkninger for overfladevandets og
grundvandets tilstand fremkaldt af men-
neskelig aktivitet, herunder:
 - i) skøn over punktkildeforurening
 - ii) skøn over forurening fra diffuse kil-
der, herunder en oversigt over areal-
anvendelsen
 - iii) skøn over belastninger af vandets
kvantitative tilstand, herunder ind-
vinding
 - iv) analyse af menneskelige aktiviteters
andre påvirkninger af vandets til-
stand.
 - 2) Oplysning om beliggenhed af de beskyttede
områder, jf. § 7.
 - 3) En udpegning af områder med særlige drikke-
vandsinteresser, områder med drikke-
vandsinteresser og områder med begrænse-
de drikkevandsinteresser.
 - 4) Kort over oprettede overvågningsnet, jf.
§ 22.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 5) Kort, der viser tilstanden for overfladevand (økologisk og kemisk), grundvand (kemisk og kvantitativ) og beskyttede områder, jf. § 22.
- 6) Miljømål for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, jf. § 10, herunder oplysninger om og begrundelser for de tilfælde, hvor der er fastsat strengere miljømål, jf. § 18, og mindre strenge miljømål, jf. §§ 16 og 17, hvor overfladevandområder er udpeget som kunstige eller stærkt modificerede, jf. § 15, samt hvor den i loven fastsatte tidsfrist er forlænget, jf. § 19.
- 7) Indsatsprogrammet, herunder den økonomiske analyse, der skal udarbejdes i forbindelse hermed, jf. § 25, og en sammenfatning af indsatsprogrammet, herunder angivelse af, hvordan miljømålene nås gennem programmet, samt på hvilket grundlag prioriteringen af målene og virkemidler til at opnå målene er foretaget.
 - 7.1. Et resumé af de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand.
 - 7.2. En rapport om, hvilke praktiske skridt og foranstaltninger, der er truffet for at anvende princippet om dækning af omkostningerne ved vandanvendelse.
 - 7.3. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i §§ 8 og 13.
 - 7.4. Et resumé af foranstaltningerne til kontrol med indvinding og opmagasiner af vand, herunder henvisning til registre og identifikation af tilfælde, hvor der er gjort undtagelser.
 - 7.5. Et resumé af de kontrolforanstaltninger, der er vedtaget for punktkildeudledninger og andre aktiviteter, der påvirker vandets tilstand, i overensstemmelse med § 25.
 - 7.6. Identifikation af tilfælde, hvor der er givet tilladelse til direkte udledning til grundvandet.
 - 7.7. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet vedrørende prioriterede stoffer.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 7.8. Et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller reducere virkningerne af forureningsuheld.
 - 7.9. Et resumé af foranstaltningerne under § 25 for vandforekomster, hvor målene i kapitel 6 i loven ikke kan ventes opfyldt.
 - 7.10. Nærmere oplysninger om, hvilke supplerende foranstaltninger der anses for nødvendige for at opfylde de opstillede miljømål.
 - 7.11. Nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at undgå stigende forurening af marine vande.
- 8) En redegørelse for de betingelser, hvorunder omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, kan påberåbes, jf. § 11, stk. 2, herunder fastlæggelse af passende indikatorer.
 - 9) En sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til oplysning og høring af offentligheden, hvilke resultater der er opnået, og hvilke ændringer i planen, de har medført.
 - 10) En liste over kommunalbestyrelser i vanddistriktet.
 - 11) Oplysning om adgang til de dokumenter og oplysninger m.v., der er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af vandplanen og navnlig nærmere oplysninger om, hvilke kontrolforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af § 25, og hvilke faktiske overvågningsdata, der er indsamlet i henhold til § 22.
 - 12) En oversigt over supplerende planer for deloplande, sektorer, problemer eller vandtyper samt en sammenfatning af deres indhold.
- B. Enhver revision af vandplanen skal herudover indeholde følgende:
- 1) En vurdering af de fremskridt, der er gjort for at opfylde miljømålene, herunder en fremlæggelse af overvågningsresultaterne for den forudgående planperiode i form af kort, og en redegørelse for eventuelle miljømål, der ikke er opfyldt.
 - 2) En sammenfatning af eventuelle ændringer foretaget efter offentliggørelsen af den forudgående vandplan, jf. § 3, stk. 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 3) En sammenfatning af og en redegørelse for eventuelle foranstaltninger, der var planlagt i den forudgående vandplan, men som ikke blev iværksat.
- 4) En oversigt over virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 355 af 2. juni 1999, lov nr. 374 af 2. juni 1999, lov nr. 1273 af 20. december 2000, § 3 i lov nr. 466 af 7. juni 2001, § 34 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, § 1 i lov nr. 1151 af 17. december 2003 og senest ved § 3 i lov nr. 1373 af 20. december 2004, foretages følgende ændringer:

§ 4. Såfremt en sag, der efter loven henhører under et amtsråd, berører vandforsyningsforholdene i en anden amtskommune, skal der forhandles mellem amtsrådene. Opnås der herefter ikke enighed mellem de to amtsråd, afgøres sagen af miljø

1. § 4, stk. 1, ophæves.

Stk. 2. Såfremt en sag, der efter loven henhører under en kommunalbestyrelse, berører vandforsyningsforholdene i en anden kommune, skal der forhandles mellem kommunalbestyrelserne. Opnås der herefter ikke enighed mellem de to kommunalbestyrelser, afgøres sagen af miljø

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

§ 5. I Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner varetager kommunalbestyrelsen de opgaver og beføjelser, som ved loven eller regler fastsat i medfør af loven er henlagt til amtsrådet.

2. § 5 affattes således:

»§ 5. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

Gældende formulering

§ 6. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 4, 6 og 8 er henlagt til amtsrådet, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.

§ 7. Miljø- og energiministeren kan i konkrete sager af vidtrækkende betydning bestemme, at en afgørelse skal træffes af ham i stedet for af amtsrådet eller kommunalbestyrelsen.

§ 8. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes behandling af sager efter loven, herunder om de oplysninger, som ansøgninger skal indeholde, og om de vilkår, som tilladelser skal indeholde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at myndigheder, grundejere og brugere skal inddrages i sagernes behandling.

§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter amtsrådet et koordinationsforum bestående af repræsentanter for amtskommunen, kommunerne i amtet, vandforsyningerne i amtet, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i amtet.

§ 13. For hvert af de indsatsområder der er fastlagt i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, skal amtsrådet vedtage en indsatsplan. Amtsrådet skal følge den prioritering, som er fastlagt i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Lovforslaget

3. § 6 affattes således:

»§ 6. Miljøministeren kan efter forhandling med KL fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.«

4. I § 7 udgår: »amtsrådet eller«.

5. I § 8 udgår: »og amtsrådenes«.

6. § 12 affattes således:

»§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter kommunalbestyrelsen et koordinationsforum bestående af repræsentanter for vandforsyningerne i kommunen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i kommunen.

Stk. 2. Såfremt en indsatsplan udarbejdes i samarbejde med andre kommunalbestyrelser skal koordinationsforumet omfatte de involverede kommunalbestyrelser.«

7. I § 13, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.

8. I § 13, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Amtsrådet« til: »Kommunalbestyrelsen«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Indsatsplanen skal udarbejdes på baggrund af en nærmere kortlægning af arealanvendelse, forureningstrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende vandressourcer.

Stk. 3. Indsatsplanen skal indeholde en detaljeret opgørelse over behovet for beskyttelse samt retningslinjer og tidsplan for myndighedernes indsats til opnåelse af denne beskyttelse.

§ 13a. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af vandforsyningsanlægget finder, at retningslinjerne eller prioriteringen i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder er utilstrækkelige til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En indsatsplan efter stk. 1 må ikke stride mod regionplanlægningen, vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, vandforsyningsplanen eller indsatsplaner vedtaget efter § 13.

§ 13b. Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

9. I § 13 a, stk. 2, ændres »regionplanlægningen« til: »kommuneplanlægningen«.

10. § 13 b affattes således:

» **§ 13b.** Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

Gældende formulering

Stk. 2. En indsatsplan efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at amtsrådet har modtaget det færdige udkast til planen. Amtsrådet påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis amtsrådet inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem amtsrådet og en kommunalbestyrelse, der har udarbejdet udkast til en indsatsplan, afgøres spørgsmålet af miljø- og energiministeren. Kan enighed ikke opnås mellem et amtsråd og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.

Stk. 3. I hovedstadsområdet, jf. lov om Hovedstadens Udviklingsråd, skal Hovedstadens Udviklingsråd samtidig med amtsrådet modtage udkast til indsatsplaner efter § 13 a. Hovedstadens Udviklingsråd påser, at indsatsplanen ikke strider mod regionplanlægningen. Hovedstadens Udviklingsråd kan inden den i stk. 2, 1. pkt., nævnte frist gøre indsigelse mod udkastet. Reglerne i stk. 2, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a er vedtaget, skal de berørte grundejere og andre berørte parter have skriftlig, individuel underretning herom og om indholdet af planen.

Lovforslaget

Stk. 2. En indsatsplan udarbejdet af en kommunalbestyrelse efter § 13 eller § 13 a kan ikke vedtages endeligt, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden 12 uger efter, at de berørte kommunalbestyrelser har modtaget det færdige udkast til planen. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 3. En indsigelse efter stk. 2 skal være begrundet.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af indsatsplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 5. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 13c. Amdsrådet gennemfører indsatsplaner vedtaget efter § 13, i det omfang de relevante beslutninger ligger inden for dets beføjelser. Kommunalbestyrelsen lægger ved afgørelse af sager inden for dens beføjelser de retningslinjer til grund, der er givet i en indsatsplan vedtaget efter § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen gennemfører indsatsplaner, som den har vedtaget efter § 13 a.

§ 13d. Amdsrådet kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller om salg af hele eller dele af ejendommen til amtet.

Stk. 2. Efter aftale med kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor et alment vandforsyningsanlægs vand forbruges, kan det i en aftale som nævnt i stk. 1 bestemmes, at kommunen helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen.

Stk. 6. En indsatsplan udarbejdet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen. Kommunalbestyrelsen påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.

Stk. 7. Når en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a er vedtaget, skal de berørte grundejere og andre berørte parter have skriftlig, individuel underretning herom og om indholdet af planen.«

11. § 13 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, i 2. pkt. udgår »inden for dens beføjelser«, og i stk. 2 indsættes efter »vedtaget efter«: »§ 13 og«.

12. § 13 d, stk. 1-3, ophæves.

Gældende formulering

Stk. 3. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg og efter aftale med kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningsanlæggets vand forbruges, kan det i en aftale som nævnt i stk. 1 endvidere bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

Stk. 4. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller vandforsyningsanlægget. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 4, meddele indholdet af den påtænkte aftale til amtsrådet. Amtsrådet påser, at aftalen ikke strider mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter amtsrådet inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås. Kan der ikke opnås enighed mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen, afgøres spørgsmålet af miljø- og energiministeren. Kan der ikke opnås enighed mellem amtsrådet og ejeren af et alment vandforsyningsanlæg, kan aftalen ikke indgås.

Stk. 6. Aftaler efter stk. 1 og 4 kan tinglyses med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen. § 64 i lov om offentlige veje finder anvendelse med hensyn til udbetalingen af det aftalte beløb.

Lovforslaget

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 1-3.

13. § 13 d, stk. 5, der bliver stk. 2, affattes således:

» *Stk. 2.* Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen påser, at aftalen ikke strider mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter kommunalbestyrelsen inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.«

14. I § 13 d, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår »og 4«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 14. Kommunalbestyrelsen udarbejder planer for, hvorledes vandforsyningen skal tilrettelægges, herunder hvilke anlæg forsyningen skal bygge på og hvilke forsyningsområder de enkelte anlæg skal have. En vandforsyningsplan kan helt eller delvis udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til planerne.

Stk. 3. Amtsrådet kan pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til planer.

Stk. 4. Amtsrådet kan fastsætte en frist for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af planer efter stk. 1 samt for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af delplaner og ændringer og tillæg til planer efter stk. 3.

§ 14a. En vandforsyningsplan efter § 14 må ikke stride imod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, regionplanlægningen, forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2, eller en indsatsplan efter § 13.

Stk. 2. Amtsrådet påser, at den kommunale vandforsyningsplan efter § 14 er i overensstemmelse med regionplanlægningen og forudsætninger nævnt i stk. 1, sammenholder planens indhold med vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, og indsatsplaner vedtaget efter § 13 og vurderer, om planen i øvrigt tilgodeser hensynet til beskyttelsen af vandområder og grundvandet. I hovedstadsområdet påser Hovedstadens Udviklingsråd, at vandforsyningsplanen er i overensstemmelse med regionsplanlægningen.

Stk. 3. Fremsætter amtssrådet eller Hovedstadens Udviklingsråd indsigelse efter stk. 2 inden for en nærmere af miljø- og energiministeren fastsat frist, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtssrådet eller Hovedstadens Udviklingsråd om de nødvendige ændringer af planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljø- og energiministeren.

15. I § 14, stk. 3 og 4, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

9. I § 14 a, stk. 1, ændres »regionplanlægningen« til: »kommuneplanlægningen«.

16. § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves, og i stk. 4, der bliver stk. 2, udgår »vedtaget efter stk. 2 og 3«.

Gældende formulering

Stk. 4. Almene vandforsyningsanlæg må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner vedtaget efter stk. 2 og 3.

§ 15. Miljø- og energiministeren kan udarbejde landsplaner for vandforsyning, som skal lægges til grund ved behandling af sager efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at kortlægning og planlægning skal foretages af flere amtsråd i fællesskab

§ 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af planlægningen efter § 14 samt om grundlaget for og indholdet af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægning efter § 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planlægning efter § 14 samt om revision af planlægningen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse og iværksættelse af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, herunder om inddragelse af det i § 12 nævnte koordinationsforum.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af ministeren

§ 19. Kommunalbestyrelsen kan meddele tilfaldelse til indvinding af grundvand til:

Lovforslaget

17. I § 15, stk. 2, ændres »amtsråd« til: »kommunalbestyrelser«.

18. I § 16, stk. 4, udgår »amtsrådets eller«.

19. § 19 ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) Anlæg med en årlig indvinding på højst 3000 m³, herunder dog ikke anlæg til vanding af landbrugsafgrøder. Tilladelse til anlæg, der højst forsyner 4 husstande med vand til brug i husholdning og almindeligt landbrug, kan kun nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at kvaliteten af vandet i den ønskede vandforsyning ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarlig.
- 2) Vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, for så vidt anlægget kan forsyne hele bebyggelsen, og indvindingen højst udgør 6000 m³ årligt.

§ 20. Amtsrådet meddeler tilladelse til vandindvinding, der ikke omfattes af § 19.

20. § 20 affattes således:

»§ 20. Kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse til vandindvinding, herunder

- 1) Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder.
- 2) Vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, for så vidt anlægget kan forsyne hele bebyggelsen, og indvindingen af grundvand højst udgør 6000 m³ årligt.

Stk. 2. Tilladelse til anlæg omfattet af stk. 1, nr. 1, og som højst forsyner 4 husstande med vand til brug i husholdning og almindeligt landbrug, kan kun nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at kvaliteten af vandet i den ønskede vandforsyning ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarlig.«

§ 21. Vandindvindingsanlæg må ikke etableres eller på væsentlig måde udbedres eller ændres, før kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20, har meddelt tilladelse hertil.

21. Tre steder i § 21 udgår »eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20,«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. En brønd eller boring kan dog uden tilladelse etableres inden for en afstand af 5 m fra det hidtidige indvindingssted samt udbedres eller ændres, når dette er nødvendigt for at opretholde en eksisterende vandforsyning. Anmeldelse herom skal indgives til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20, inden arbejdet påbegyndes.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20, bestemme, at etablering, udbedring eller ændring af en brønd eller boring kun må ske, når der er meddelt tilladelse hertil efter stk. 1.

§ 22. Tilladelser til vandindvinding meddeles for et bestemt tidsrum, som højst kan være 30 år. Tilladelser til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug kan dog med hensyn til grundvand højst gives for et tidsrum af 15 år og med hensyn til overfladevand højst for et tidsrum af 10 år.

Stk. 2. Når en vandindvindingstilladelse bortfalder som følge af en

tidsbegrænsning, skal en ny tilladelse meddeles i det omfang, der fortsat er behov for vandindvinding, medmindre samfundsmæssige hensyn, jf. §§ 1 og 2, er til hinder herfor.

Stk. 3. En tilladelse skal angive indvindingens mængde og formål og fastlægge omfanget af de undersøgelser og målinger, anlæggets ejer skal foretage for at skaffe grundlag for bedømmelsen af eventuelle skader på omgivelserne som følge af ændringer af grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer mv.

Stk. 4. En tilladelse efter § 19, nr. 2, og § 20 til indvinding af grundvand skal angive en tilladelig vandspejlssænkning eller eventuelt en tilladelig vandmængde pr. time. For indvinding af overfladevand fastsættes en tilladelig vandmængde pr. time, og tilladelsen kan indeholde oplysning om den minimumsvandføring eller minimumsvandstand, som amtsrådet kan kræve opretholdt. Ved tilladelser til indvinding af overfladevand til dambrug skal der altid opretholdes en vandføring på mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen i vandløbet.

7. I § 22, *stk. 4*, ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.

22. I § 22, *stk. 4*, udgår »§ 19, nr. 2, og«.

23. I § 22 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* *Stk. 4* finder ikke anvendelse for anlæg omfattet af § 20, *stk. 1*, nr. 1.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 23. Ejeren af et vandindvindingsanlæg, der omfattes af § 20, er erstatningspligtig for skade, som voldes i bestående forhold ved forandring af grundvandsstanden under prøveboringer og prøvepumpninger og under anlæggets udførelse og drift. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt skaden kan tilregnes den skadelidte selv eller er en følge af særlige forhold på skadelidtes ejendom, som han findes at burde bære risikoen for.

Stk. 2. Ejeren af et vandindvindingsanlæg, der omfattes af § 20, er endvidere erstatningspligtig for skade, som voldes i bestående forhold ved forandring af vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer mv. under anlæggets udførelse og drift, medmindre andet følger af andre retsregler. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I mangel af enighed afgøres erstatningsspørgsmål af taksationsmyndighederne. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling bortset fra vederlag til formænd og sekretærer betales forlods af amtsrådet.

§ 26. Ved bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt mv. må bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden ikke ske uden tilladelse. Tilladelsen meddeles af kommunalbestyrelsen, såfremt bortledningen mv. må antages højst at udgøre 6.000 m³ årligt, og ellers af amtsrådet, jf. dog § 27.

Stk. 2. Tilladelse til bortledning er dog ikke nødvendig, når bortledningen må antages at blive af højst 2 års varighed, når bortledningen hvert af disse år må antages højst at omfatte 100.000 m³ grundvand, og når der endvidere ikke inden for 300 m fra bortledningsanlægget findes anlæg til indvinding af grundvand, der efter deres art er omfattet af § 20. Bortledning kan endvidere foretages uden tilladelse, når der opstår mulighed for skade på bestående vej- og jernbaneanlæg.

24. I § 23, stk. 1 og 2, udgår », der omfattes af § 20,«.

25. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »udførelse og drift.« til: »udførelse og drift, jf. dog stk. 3.« og i stk. 2, 1. pkt., ændres »andre retsregler.« til: »andre retsregler, jf. dog stk. 3.«

26. I § 23 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for vandindvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

7. I § 23, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.

27. § 26, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Tilladelsen meddeles af kommunalbestyrelsen, jf. dog § 27.«

28. I § 26, stk. 2, ændres » § 20.« til: »§ 20, bortset fra indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.«

Bilag til f. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 3. En tilladelse kan tilbagekaldes eller ændres uden erstatning, hvis de forudsætninger, som lå til grund for afgørelsen, viser sig urigtige eller ændres væsentligt.

Stk. 4. Sænkning af grundvandsstanden, der foretages i dyrkningsøjemed efter vandløbslovens regler, omfattes ikke af stk. 1-3.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen ændringer i de beføjelser, der i byggelovgivningen er tillagt bygningsmyndighederne.

§ 27. Bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden, der foretages i forbindelse med statslige bygge- og anlægsarbejder, må kun ske efter forudgående forhandling med amtsrådet, jf. dog § 26, stk. 2. Opstår der mellem den statslige anlægsmyndighed og amtsrådet uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal foretages af hensyn til vandforsyningsforholdene, afgøres spørgsmålet af miljø- og energiministeren.

§ 29. Kommunalbestyrelsen kan for områder, hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende, udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Amtsrådet afgør herefter, om vandforsyningsanlægget skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra anlægget, på hvilke vilkår tilslutning til anlægget skal ske, og om anlægget skal gennemføres som kommunalt anlæg eller som andelsselskab eller interessentskab.

7. To steder i § 27 ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.

15. I § 29, *stk. 2 og 4*, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

Gældende formulering

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved en eller flere ejendommers tilslutning til et bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse. Er taksterne for bidrag til vandforsyningsanlægget fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningsanlægget ske på grundlag af disse takster, medmindre amtsrådet finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

Stk. 4. Amtsrådet kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelsen af fælles vandforsyning som nævnt i stk. 2 og 3 og kan i den forbindelse pålægge kommunalbestyrelsen af udarbejde planer og overslag.

§ 32. Amtsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et privat alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at anlægget videreføres af kommunen, eller at forsyningen helt eller delvis overtages af et andet alment anlæg. Amtsrådet træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen eller ejeren af det andet anlæg overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Lovforslaget

29. § 29, stk. 3, 1. pkt., affattes således: »Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold.«

30. § 29, stk. 3, 2. pkt., ophæves.
3. pkt. bliver herefter til 2. pkt.

31. I § 29, stk. 4, udgår: »og 3«.

15. Fire steder i § 32 ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

32. § 32, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 29, stk. 3, 3. pkt.,« til: »§ 29, stk. 3, 2. pkt.,«.

Gældende formulering

Stk. 2. Amtsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om indvindingstilladelse fra et offentligt alment vandforsyningsanlæg, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes anlæggets ejer tilladelse til vandindvinding andetsteds, eller at kommunen leverer vand. Vedrører den nye ansøgning indvinding af overfladevand, kan amtsrådet på samme måde gøre indgreb i andre rettigheder til benyttelse af overfladevand, for så vidt rettighederne ikke hviler på særlig adkomst.

Stk. 3. Amtsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelser, når væsentlige samfundsmæssige hensyn, jf. § 2, gør det nødvendigt, at indvindingstilladelser i et område ikke udnyttes eller kun udnyttes i begrænset omfang.

Stk. 4. Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal betales erstatning i anledning af ændringen eller tilbagekaldelsen, afgøres af taksationsmyndighederne.

§ 33. Sker der væsentlig ændring i formålet med en vandindvinding, skal indehaveren af tilladelsen indbringe spørgsmålet om fortsat vandindvinding for den myndighed, der kan meddele tilladelse til den ændrede vandindvinding.

Stk. 2. En tilladelse til vandindvinding kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres væsentligt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere.

Lovforslaget

33. I § 32, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

34. I § 33, *stk. 1*, ændres »for den myndighed, der kan meddele tilladelse til den ændrede vandindvinding.« til: »kommunalbestyrelsen«.

Gældende formulering

§ 36. Medfører bortfaldet af en tilladelse til indvinding, at en vandforsyningsbrønd eller -boring bliver overflødig, eller har ejendommen samtidig en anden vandforsyning, som i det væsentlige kan erstatte forsyningen fra brønden eller boringen, kan kommunalbestyrelsen eller amtsrådet påbyde, at brønden tilkastes eller boringen lukkes. Miljø- og energiministeren kan give regler om fremgangsmåden ved tilkastning og lukning.

§ 39. Staten, amtskommunerne og kommunerne kan på fremmed grund lade foretage alle opmålinger, nivellementer, pejlinger og andre tekniske forarbejder og undersøgelser, som er nødvendige for udarbejdelsen af planer for vandforsyningsanlæg eller for beskyttelsen af vandet mod forurening. Bestemmelsen omfatter dog ikke boring efter vand.

Stk. 2. Samme ret tilkommer efter fornøden sikkerhedsstillelse og efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen private almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Mindst to uger forud skal der gives skriftlig meddelelse til ejere og brugere af vedkommende ejendom eller, hvis dette ikke er muligt, ske offentliggørelse i et eller flere af de lokale blade.

Stk. 4. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne, skal erstattes, eventuelt i forbindelse med en efterfølgende ekspropriation. I mangel af enighed fastsættes erstatningen af taksationsmyndighederne.

§ 40. Beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at beslutning om ekspropriation træffes af amtsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser.

Stk. 3. Lov om offentlige veje §§ 47-49 finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

35. I § 36 udgår: »eller amtsrådet«.

36. I § 39, *stk. 1*, udgår: », amtskommunerne«.

33. I § 40, *stk. 2*, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

Gældende formulering

§ 41. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere amtskommuner, kan miljø- og energiministeren bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 42. Taksationsmyndighederne efter §§ 57 og 58 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter § 40 samt erstatning efter §§ 32 og 39.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 51-56 og 58 a-67 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 45. Almene vandforsyningsanlæg er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde. Amtsrådet kan pålægge andre vandforsyningsanlæg, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse.

Stk. 2. Uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten afgøres af amtsrådet. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den planmæssige udbygning af vandforsyningen og en hensigtsmæssig anvendelse af de eksisterende vandforekomster, kan amtsrådet foretage ændringer i eller sammenlægning af forsyningsområder for almene vandforsyningsanlæg.

§ 46. Amtsrådet kan, hvis det skønnes nødvendigt, pålægge et kommunalt alment vandforsyningsanlæg leveringspligt til bestemte områder.

Stk. 2. Ved pålæg til en kommune om levering til områder uden for kommunen skal den leverende kommune i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten, herunder for alle udgifter ved anskaffelse af de anlæg mv., der er nødvendige for leveringen, og udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og levering af vandet, jf. § 52 a.

Lovforslaget

37. I § 41 ændres »amtskommuner« til: »kommuner«.

38. I § 42, stk. 2, ændres »58 a-67« til: »58 a-66«.

15. I § 45, stk. 1, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

32. I § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 29, stk. 3, 3. pkt.,« til: »§ 29, stk. 3, 2. pkt.,«.

33. I § 45, stk. 2 og 3, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

15. I § 46, stk. 1, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

Gældende formulering

Stk. 3. Opstår der i forbindelse med levering af vand fra en kommunes vandforsyning til en anden kommunes vandforsyning uenighed om leveringsprisen, afgøres spørgsmålet af amtsrådet.

§ 47. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en rimelig vandforsyning, kan amtsrådet pålægge udbygning af allerede eksisterende almene vandforsyningsanlæg og fastsætte vilkårene i denne forbindelse.

Stk. 2. Hvis et privat alment vandforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af kommunen. Vilklårene for overtagelsen fastsættes i mangel af enighed af amtsrådet.

§ 48. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning, kan amtsrådet efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem kommunale og private almene vandforsyningsanlæg og mellem private almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Vilklårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af amtsrådet efter forhandling med de berørte parter.

Stk. 3. Såfremt samarbejdet skal omfatte almene vandforsyningsanlæg i flere amtskommuner, afgøres sagen af amtsrådene i forening. Opnås der ikke enighed mellem amtsrådene, afgøres sagen af miljø- og energiministeren.

§ 52. Almene vandforsyningsanlæg kan, når anlæggets drift eller hensynet til vandforekomsterne skønnes at gøre det nødvendigt, træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget, herunder med hensyn til vanding af haver i tørkeperioder.

Stk. 2. Amtsrådet kan pålægge almene vandforsyningsanlæg at træffe sådan bestemmelse.

Lovforslaget

33. I § 46, *stk. 3*, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

33. I § 47 ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

33. I § 48, *stk. 1 og 2*, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

39. § 48, *stk. 3*, ophæves.

8. I § 52, *stk. 2*, ændres »Amtsrådet« til: »Kommunalbestyrelsen«.

Gældende formulering

§ 52c. Amtsrådet fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) udarbejdelse af indsatsplaner for områder, som amtsrådet har udpeget som indsatsområder,
- 2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og
- 3) amtsrådets administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand.

Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i et amt, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 5. For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 6. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten og tilfalder amtsrådet.

Stk. 7. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 pct. i rente, dog mindst 50 kr.

Lovforslaget

40. § 52 c affattes således:

»§ 52 c. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13,
- 2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og
- 3) kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1-2.

Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 5. For indvindinger af grundvand omfattet af stk. 4, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 6. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten og tilfalder kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 pct. i rente, dog mindst 50 kr.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 53a. Kommunalbestyrelsen kan til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af private almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, når særlige forhold taler for det, yde støtte til driften af et privat alment vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Amtsrådet kan, når arbejdet tjener til at fremme væsentlige regionale interesser, yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 4. Støtte efter stk. 1-3 kan ydes på betingelser, herunder at vandforsyningsanlæggets takstsystem og regnskab tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

§ 55. For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. For kommunale vandforsyningsanlæg udfærdiges regulativet af kommunalbestyrelsen. Regulativet skal stadfæstes af miljø- og energiministeren.

Stk. 3. For almene vandforsyningsanlæg, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 4. For andre almene vandforsyningsanlæg skal regulativet udfærdiges af kommunalbestyrelsen efter forudgående forhandling med anlæggets ejer. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan udarbejde normalregulativer.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler om indførelse af vandmålere og betaling efter faktisk vandforbrug.

41. § 53 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

42. I § 53 a, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

43. I § 55, stk. 2, ophæves 2. pkt.

Gældende formulering

Stk. 7. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at betaling for vand efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer, hvor det er teknisk gennemførligt. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om depositum og om virkningerne af manglende betaling samt om hæftelse for bidrag, jf. § 53, stk. 1.

Stk. 8. Miljø- og energiministeren fastsætter regler om, at et vandforsyningsanlæg skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.

§ 58. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indvundne vandmængder.

Stk. 2. Et vandindvindingsanlæg skal være forsynet med en anordning til måling af det indvundne vand. Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingsanlægget, kan til enhver tid bestemme måleanordningens art.

Stk. 3. Ejeren af et vandindvindingsanlæg skal regelmæssigt kontrollere indvindingen, og skal hvert år indberette årsindvindingen til kommunalbestyrelsen. Miljø- og energiministeren kan give regler om registrering af de indvundne vandmængder, herunder om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringen.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at visse anlæg skal være undtaget fra bestemmelserne i stk. 2 og 3.

§ 59a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at overvåge kvaliteten af de vandressourcer, der indvindes fra, etablere overvågningsboringer i indvindingsoplandet. Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingen, kan som et vilkår i indvindingstilladelsen fastlægge antallet og placeringen af overvågningsboringerne. Miljø og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om etablering af overvågningsboringer for almene vandforsyningsanlæg med eksisterende indvindingstilladelser.

Lovforslaget

44. I § 58, *stk. 2*, ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingsanlægget,« til: »Kommunalbestyrelsen«.

45. I § 59 a, *2. pkt.*, ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingen,« til: »Kommunalbestyrelsen«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 62. Opfylder vandet i et vandforsyningssystem ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, kan kommunalbestyrelsen give påbud om, at anlægget skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre foranstaltninger, herunder at forbrugerne skal træffe sikkerhedsforanstaltninger. Tilsvarende gælder, hvis vandet bedømmes at være sundhedsfarligt, eller hvis der efter kommunalbestyrelsens skøn er nærliggende fare for, at vandet i et vandforsyningssystem kan blive sundhedsfarligt. Endvidere kan kommunalbestyrelsen påbyde, at der skal gives information eller underretning til forbrugerne, jf. stk. 6 og 7, herunder om måden herfor.

Stk. 2. Opfylder vandet i et alment vandforsyningsanlæg ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikke-almene vandforsyningsanlæg, som leverer mere end 3.000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Stk. 3. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, eller er der efter kommunalbestyrelsens skøn nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen uden unødigt ophold give påbud om, hvilke foranstaltninger efter stk. 1 der skal træffes til imødegåelse heraf.

Stk. 4. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som ikke er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen beslutte, om der bør træffes foranstaltninger efter stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, om vandet er sundhedsfarligt, skal ske efter drøftelse med embedslægeinstitutionen.

Gældende formulering

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere informeres om forhold omfattet af stk. 2, herunder oplyses om eventuelle foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at overskridelsen af kvalitetskravene er ubetydelig.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere straks underrettes om forhold omfattet af stk. 3 eller 4, herunder oplyses om foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe.

Stk. 8. Hvis vandet i et vandforsyningssystem, der forsyner fødevarer virksomheder og de primærproducenter, med hvilke der føres tilsyn efter loven, ikke opfylder de fastsatte kvalitetskrav, skal kommunalbestyrelsen underrette den pågældende statslige fødevareregion om de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af denne paragraf.

Stk. 9. I forbindelse med behandlingen af sager, der i øvrigt skal afgøres af amtsrådet, kan amtsrådet overtage kommunalbestyrelsens adgang til at give påbud efter stk. 1 samt forpligtelserne efter stk. 2-8.

§ 63. Kommunalbestyrelsen underretter amtsrådet om resultaterne af tilsynet og om de foranstaltninger, tilsynet har givet anledning til.

Stk. 2. Amtsrådet kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål vedrørende tilsyn med vandforsyning op til behandling og beslutning.

§ 64. Kommunalbestyrelsen, amtsrådet, miljøministeren eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget til at foretage undersøgelser, samt vedkommende embedslægeinstitution har uden retskendelse mod forevisning af legitimations adgang til offentlige og private ejendomme for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler udfærdiget med hjemmel i loven.

Lovforslaget

46. § 62, stk. 9, ophæves

33. I § 63, stk. 1, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.

15. I § 63, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.

47. I § 63 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne anført i stk. 1 skal indsendes.«

48. I § 64, stk. 1, udgår: »amtsrådet«,

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljø- og energiministeren og justitsministeren.

§ 67. Ejeren af vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen, amtsrådet eller miljøministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vandforsyningen.

49. I § 67 udgår: », amtsrådet«.

§ 69. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen af boringen til Danmarks Geologiske Undersøgelse indsende meddelelse om boringens beliggenhed og dens indretning i hovedtræk, de forefundne jordlag, vandstanden, kopi af fysisk/kemiske og mikrobiologiske undersøgelsesresultater og resultatet af afholdte prøvepumpninger samt prøver af de gennemborede jordlag.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan give regler for udførelse af boringer, herunder hvorledes undersøgelser og prøveudtagning efter stk. 1 skal foretages. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at oplysninger som nævnt i stk. 1 skal indberettes i en nærmere bestemt form.

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt udfører en grundvandsundersøgelse og udarbejder en redegørelse om undersøgelsen, skal inden 3 måneder efter afgivelsen af redegørelsen indsende et eksemplar med tilhørende bilag til det pågældende amtsråd og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af data, som ved grundvandsundersøgelser, jf. stk. 3, er opsamlet på elektronisk form, herunder regler om form og frister for indberetningen.

§ 70. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at amtsrådet skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for amtskommunen af en landvæsensret, amtsrådet eller en kommunalbestyrelse.

50. I § 69, *stk. 3*, ændres »det pågældende amtsråd« til: »den pågældende kommunalbestyrelse«.

51. § 70 affattes således:

»§ 70. Miljøministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsensret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen.«

Gældende formulering

§ 72. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende. Når særlige grunde foreligger, kan påbud og forbud foreløbigt meddeles mundtligt.

Stk. 2. Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til embedslægeinstitutionen og andre berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen, samt organisationer, som må antages at være klageberettigede efter § 80, stk. 2. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 80, stk. 2, have skriftlig underretning om amtsrådets afgørelser.

§ 73. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser skal indeholde oplysning om klagemyndighed og klagefrist.

Stk. 2. Omfatter afgørelsen et påbud eller forbud, skal der være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse. I de tilfælde, hvor øjeblikkelig indgriben er nødvendig, kan det dog bestemmes, at afgørelsen skal efterkommes straks.

§ 74. Inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, skal adressaten for disse beslutninger skriftligt underrettes om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter lov om offentlighed i forvaltningen. Adressaten bør i denne forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved beslutningen.

Stk. 2. Underretning som nævnt i stk. 1 kan undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig.

§ 74b. Miljøministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af kommunalbestyrelsen eller et amtsråd, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Lovforslaget

52. § 72, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således: »Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende.«

53. I § 72, *stk. 3*, ændres »amtsrådets« til: »kommunalbestyrelsens og miljøministerens«.

54. I § 73, *stk. 1*, ændres »amtsrådets « til: »miljøministerens«.

55. I § 74, *stk. 1*, ændres »lov om offentlighed i forvaltningen« til: »forvaltningsloven«.

56. I § 74 b udgår »eller et amtsråd«.

Gældende formulering

§ 75. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages til miljøministeren, jf. dog § 76.

§ 76. Følgende afgørelser kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed:

- 1) Kommunalbestyrelsernes, amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds afgørelser efter kapitel 3.
- 2) Fastsættelse af leveringsvilkår efter § 29 og § 45, stk. 2.
- 3) Afgørelser om sløjfning af vandforsyningsanlæg efter § 36.
- 4) Kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes afgørelser efter kapitel 9, bortset fra kommunalbestyrelsernes afgørelser efter § 55, stk. 2 og 4.

§ 78. En klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud, indtil klagemyndighedens afgørelse foreligger eller klagemyndigheden bestemmer andet.

Stk. 2. Den myndighed, der træffer afgørelse om påbud eller forbud, kan dog, når særlige grunde taler herfor, samtidig med påbudet eller forbudet bestemme, at dette skal efterkommes uanset klage. Uanset om denne beslutning påklages, skal påbudet eller forbudet efterkommes, indtil klagemyndigheden bestemmer andet.

Stk. 3. Såfremt udnyttelsen af en tilladelse forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb. Hvis tilladelsen er påklaget før klagefristens udløb, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger, jf. dog stk. 4 og 5. Den myndighed, som har truffet afgørelsen, skal straks give den, der har fået tilladelsen, underretning om, at afgørelsen er påklaget.

Lovforslaget

57. § 75 affattes således:

»§ 75. Følgende afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. dog § 76:

- 1) Kommunalbestyrelsens afgørelser.
- 2) Miljøministerens afgørelser efter § 29, stk. 2 og 4, § 32, samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8.«

58. I § 76, nr. 1, udgår », amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds« og i nr. 4 udgår »og amtsrådenes«.

59. I § 78, stk. 1, 2 og 4, ændres »klagemyndigheden« til: »Miljøklagenævnet«.

60. I § 78, stk. 1, 3 og 6, ændres »klagemyndighedens« til: »Miljøklagenævnets«.

Gældende formulering

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan klagemyndigheden under behandlingen af en klagesag, når særlige omstændigheder taler herfor, og såfremt det i øvrigt skønnes ubetænkeligt, på begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Klagemyndighedens afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 3 og 4 ikke finder anvendelse på visse arter af bygge- og anlægsarbejder.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 indebærer ingen begrænsning i klagemyndighedens adgang til at ændre eller ophæve en påklaget tilladelse.

§ 79. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender klagen til klagemyndigheden ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 80. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) embedslægeinstitutionen og
- 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet kan påklage afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, afgørelser efter § 21, jf. § 20, om tilladelse til vandindvindingsanlæg og afgørelser efter § 32 om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser.

Stk. 3. Amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser. Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser.

Stk. 4. I hovedstadsområdet, jf. lov om Hovedstadens Udviklingsråd, kan kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser påklages af Hovedstadens Udviklingsråd.

Lovforslaget

61. I § 78, stk. 4, ændres »Klagemyndighedens« til »Miljøklagenævnets«.

59. I § 79 ændres »klagemyndigheden« til: »Miljøklagenævnet«.

62. § 80 affattes således:

»§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) embedslægeinstitutionen og
- 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet kan påklage afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, afgørelser efter § 21 om tilladelse til vandindvindingsanlæg og afgørelser efter § 32 om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Vandindvindingstilladelser, omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2 er undtaget fra klageadgangen i stk. 2. Det samme gælder tilladelser efter § 21, der vedrører vandindvindingstilladelser efter § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan påklage miljøministerens afgørelser.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 81. Til Miljøklagenævnet kan påklages følgende afgørelser truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse af en styrelse:

- 1) Afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, som i det væsentlige tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed.
- 2) Afgørelser efter § 21, jf. § 20, om tilladelse til vandindvindingsanlæg for indvindinger, der omfattes af nr. 1.
- 3) Afgørelser efter § 29 og § 32, stk. 2 og 3, om ændring eller tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelse, der omfattes af nr. 1.

§ 82. Klage indgives til Miljøklagenævnet,

Stk. 2. Klagefristen til Miljøklagenævnet er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. En klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud, medmindre nævnet bestemmer andet.

§ 83. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald,
- 3) amtsrådet eller kommunalbestyrelsen og
- 4) Hovedstadens Udviklingsråd.

Stk. 2. Organisationer, der er klageberettigede efter § 80, stk. 2, har i sager efter § 81 samme klageadgang som i forhold til førsteinstansafgørelsen.

§ 84. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 14 a, stk. 4, § 18, stk. 1, § 26, stk. 1, § 33, stk. 1, § 50, § 51, stk. 1, eller § 78, stk. 3, 1. og 2. pkt.,
- 2) undlader at indhente tilladelse efter § 21 eller § 25, stk. 1 og 3,
- 3) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,

63. §§ 81-83 ophæves.

64. I § 84, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 14 a, stk. 4« til: »§ 14 a, stk. 2«.

Bilag til f. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

Gældende formulering

- 4) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, eller påbud eller forbud, som omfattes af § 87,
- 5) undlader at meddele oplysninger efter § 58, stk. 3, § 67 eller § 69, stk. 1 og 3,
- 6) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 39 eller § 64,
- 7) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter § 39.

Stk. 2. I regler, der udfærdiges eller stadfæstes af miljø- og energiministeren i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 89. Hvis en landvæsensret ved lovens ikrafttræden behandler en sag om tilladelse til indvinding af overfladevand til vanding eller dambrug, færdigbehandler retten sagen efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder sager, der er afgjort af en landvæsenskommission før lovens ikrafttræden, men som ankes efter dette tidspunkt.

Stk. 2. Sager, der i medfør af stk. 1, 1. pkt., afgøres af en landvæsenskommission efter lovens ikrafttræden, kan i overensstemmelse med de hidtil gældende regler indankes for en overlandvæsenskommission.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at behandlingen af enkelte af de i stk. 1 og 2 nævnte sager eller grupper af sådanne skal overgå til ham, miljøstyrelsen, hovedstadsrådet eller amtsrådet.

§ 89a. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren:

Lovforslaget

65. I § 84, stk. 2, udgår »eller stadfæstes«, og efter »loven« indsættes: »og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2«.

66. §§ 89 og 89 a ophæves.

Gældende formulering

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

*Lovforslaget***§ 3**

I lov nr. 1151 af 17. december 2003 om ændring af lov om vandforsyning mv., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurennet jord og lov om planlægning, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 3, affattes således:

»Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af de ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, stk. 2 og 3, jf. dog stk. 4. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i § 1, nr. 1-23, 26, 48, 49 og 51 eller dele heraf, dog senest den 1. januar 2007. Ministeren kan desuden fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter i de enkelte amter. Regionsrådenes rettigheder og pligter i disse bestemmelser træder dog først i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 3. Den eller de berørte amtskommuner bistår indtil den 1. januar 2007 ministeren vedrørende opgaver, som ministeren overtager efter stk. 2. Ministeren træffer bestemmelse om bistanden efter nærmere drøftelse med den eller de berørte amtskommuner.

Stk. 4. § 1, nr. 29 træder i kraft den 1. januar 2006, således at ministeren senest den 1. juli 2006 meddeler den enkelte kommunalbestyrelse det beløb, som gebyret skal dække i kommunen for budgetperioden 2007.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Amtsrådene udarbejder basisanalysen, jf. § 40 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), for Natura 2000-områderne på land og inden for den kystnære del af vanddistriktet senest den 1. juli 2006.

Stk. 6. § 2, nr. 55, og § 4, stk. 5 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 7. § 1, nr. 50 og § 2, nr. 38, træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 8. Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, herunder regler udstedt i medfør af loven, finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med de opgaveflytninger mellem amtskommunerne og staten, der sker i henhold til § 1, nr. 1-23, 26, 48-49 og 51 i denne lov.

Stk. 9. § 4, stk. 8 træder i kraft den 1. juli 2005.

§ 5

Stk. 1. I det omfang regler i anden lovgivning pålægger en myndighed at overholde retningslinjer i en regionplan, og hvor denne lovgivning ændres eller er ændret til en forpligtelse til at overholde en vandplan, skal den pågældende myndighed tillige overholde retningslinjer i en regionplan, der midlertidigt, helt eller delvist, er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, eller § 4, stk. 2, i lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

§ 6

Stk. 1. Sager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, herunder af kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg og Bornholms kommuner, overføres til den kompetente kommunalbestyrelse, henholdsvis miljøministeren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Uanset denne lovs § 2, nr. 10 og 10, behandler miljøministeren indsigelser efter vandforsyningslovens § 13 b, stk. 2 og § 14 a, stk. 3, der er indbragt for miljøministeren inden lovens ikrafttræden, efter de hidtil gældende regler.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3, jf. denne lovs § 2, nr. 29, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, sendes tilbage til kommunalbestyrelsen med henblik på at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i overensstemmelse med denne lovs § 2, nr. 29.

Stk. 4. Sager om stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. denne lovs § 2, nr. 43, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, bortfalder.

Stk. 5. Klagesager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, overføres til Miljøklagenævnet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Sager efter vandforsyningsloven, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet som 3. instans eller afgørelser, som er truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb indbringes for Miljøklagenævnet som 3. instans, færdigbehandles efter hidtil gældende regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Klagesager efter vandforsyningsloven, der er indbragt af Hovedstadens Udviklingsråd, jf. denne lovs § 2, nr. 62, og som ikke er færdigbehandlet af klageinstansen inden den 1. januar 2007, bortfalder.

Stk. 8. En indsatsplan vedtaget af amtsrådet efter vandforsyningslovens § 13 opretholdes indtil kommunalbestyrelsen ændrer eller ophæver indsatsplanen, eller, såfremt indsatsplanen omfatter et geografisk område, der er større end den enkelte kommune, den del af indsatsplanen der vedrører den pågældende kommunes geografiske område.

Til lovforslag nr. L 92. Skriftlig fremsættelse (24. februar 2005)

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)

(Lovforslag nr. L 92).

Lovforslaget er en del af den lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen. Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

Som det fremgår af strukturaftalens kapitel 13, ønsker forligspartierne overordnet set, at der på natur- og miljøområdet gennemføres en forenklet arbejdsdeling, der skaber større lokalt engagement og ansvar omkring opgaveløsningen og samtidig sikrer overordnede nationale og internationale interesser på området. Staten skal således bl.a. tage sig af det overordnede ansvar for sektorplanlægningen og sager om påbud om forsyningspligt efter vandforsyningsloven, ligesom staten efter udmøntningsplanen fortsat har ansvaret for det nationale miljø- og naturovervågningsprogram. Regionerne får høringsret og mulighed for at komme med indspil til statslige planforslag, samt en koordinerende og mæglende rolle i forhold til kommunerne i relation til planlægning. Endelig varetager kommunerne hovedparten af den konkrete myndighedsudøvelse og håndhævelse inden for vandforsyningsloven.

Det bemærkes, at der er nedsat et kvalitetsstyringsudvalg, som skal komme med forslag til udformning af en kvalitetsstyringsordning. Ordningen skal styrke de decentrale natur- og miljøadministrationer og dermed bidrage til at sikre borgere og virksomheder en effektiv og ensartet administration og skal tillige sikre en koordinering af de faglige spørgsmål, der forudsætter en indsats på tværs af kommunegrænser. Udvalgsarbejdet skal danne grundlag for eventuel fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2005/06.

Lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven)

Lovforslaget indebærer, at miljøministeren overtager amtsrådenes pligt til at udarbejde vand- og Natura 2000-planerne indeholdende basisanalyse, målfastsættelse og et indsatsprogram. Her fastlægges retningslinjerne for kommunernes efterfølgende planlægning og gennemførelse.

Det foreslås, at kommunerne på grundlag af de statslige vand- og Natura 2000-planer skal udarbejde og vedtage handleplaner for den konkrete og lokale indsats efter en offentlig høringsfase og med nærmere fastsatte tidsfrister. Såvel miljøministeren som andre berørte kommunalbestyrelser kan fremsætte indsigelser mod forslag til handleplaner. Kan der ikke opnås enighed efter mægling/forhandling, træffer ministeren afgørelse. Der foreslås endvidere indført en klageadgang over disse handleplaner.

Regionsrådene tillægges i lovforslaget en høringsret og en mulighed for at komme med indspil til vand- og Natura-2000 planerne, idet der som noget nyt foreslås indført en idefase. Udover regionsrådene og kommunalbestyrelserne får også borgere og organisationer i denne fase

mulighed for at komme med indspil til den statslige vand- og Natura 2000-planlægning allerede på et tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen.

Regionsrådene tillægges endvidere en koordinerende rolle for så vidt angår de kommunale bidrag, der kommer i idefasen, ligesom det foreslås, at regionsrådene efter anmodning kan indkalde til mægling i tilfælde af uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser omkring de kommunale handleplaner.

Det foreslås desuden, at nogle af bemyndigelserne til miljøministeren til udstedelse af bekendtgørelser ophæves, idet opgaverne nu overgår til miljøministeren. Det foreslås samtidig, at der gives miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de kommunale handleplaners indhold, til at præcisere dele af processen for disses vedtagelse, og til at fastsætte den nærmere afgrænsning i havet af den enkelte kommunes kompetence.

Det foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland.

Lovforslagets bestemmelser om ikrafttrædelse indebærer bl.a., at miljøministeren skal fastsætte tidspunktet for, hvornår en række ændringer vedrørende vandopgaverne kan træde i kraft, dog senest den 1. januar 2007. Amtsrådernes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed kan således løbende overdrages til staten, idet dog amtskommunerne fra dette tidspunkt og indtil den 1. januar 2007 bistår miljøministeren efter dennes nærmere bestemmelse. Desuden indebærer lovforslaget, at basisanalysen til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentliggørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren i 2006. Dette sikrer, at overdragelsen af kompetencen tidsmæssigt afpasses de opgaver, der skal udføres i 1. planperiode (2004 til 2015) samt sikrer, at det igangværende arbejde ude i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning.

Lov om vandforsyning

Lovforslaget indebærer, at kommunalbestyrelserne overtager de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser. Således foreslås det, at kommunalbestyrelsen bliver ansvarlig for udarbej-

delse af indsatsplaner til beskyttelse af vandressourcerne og for koordinationsforaene, der som hidtil skal bistå med indsatsplanerne. Det bliver derfor også kommunalbestyrelsen, der efter forslaget fremover skal fastsætte og opkræve gebyrer til bl.a. udarbejdelse af indsatsplaner. Samtidig foreslås det, at kommunalbestyrelserne selv skal påse, at indsatsplaner og vandforsyningsplaner ikke strider mod vandplanerne efter miljømålsloven, kommuneplaner og evt. statslige forudsætninger for planlægningen.

Meddelelse af indvindingstilladelser har hidtil været delt mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen fremover får ansvaret for alle indvindingstilladelser og de dertil hørende tilladelser til vandforsyningsanlæg. Ligeledes får kommunalbestyrelsen efter forslaget ansvaret for alle tilladelser til bortledning eller sænkning af grundvand, samt alle sager om påbud vedrørende sløjfninger m.v. af borer. Det samme gælder spørgsmål om indskrænkning af vandforbruget ved tørke mm..

Det foreslås endvidere, at regionsrådet på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem de berørte kommunalbestyrelser omkring indsatsplanerne. Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet neutralt forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Det foreslås herudover, at miljøministeren overtager beføjelserne vedrørende påbud om forsyningspligt efter kapitel 8. Ministeren bliver desuden overordnet myndighed med hensyn til vandforsyningsplaner, ligesom ministeren overtager beføjelsen til at træffe afgørelse om udførelse af nye almene vandforsyningsanlæg efter forslag fra kommunalbestyrelsen og til at pålægge en kommunalbestyrelse at tage sådanne spørgsmål op. Ministeren får efter forslaget ligeledes beføjelsen til at tilbagekalde indvindingstilladelser.

Endvidere foreslås kravet om, at kommunale vandforsyningsregulativer skal stadfæstes af miljøministeren, ophævet, idet dette ikke længere vurderes at være nødvendigt.

Endelig foreslås en generel ændring af klage reglerne. Hidtil har Miljøklagenævnet være klagemyndighed for visse afgørelser (visse sager vedrørende vandindvinding for erhvervsvirksomheder), hvor miljøministeren har truffet afgørelse som klagemyndighed. Med lovforslaget

foreslås det, at Miljø-klagenævnet bliver eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet indbringes for ministeren (i praksis Miljøstyrelsen).

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.